

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

2018/1 LSF 26 (Gældende)

Forslag til Aktiesparekontolov

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2018-209

Forslag

til

Aktiesparekontolov

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

Personkreds m.v.

§ 1. Personer, der er fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, kan oprette en aktiesparekonto. Fuldt skattepligtige personer, der er hjemmehørende i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, anses efter denne lov ikke som fuldt skattepligtige.

Stk. 2. Oprettes mere end én aktiesparekonto, har kun den konto, der er oprettet først, skattemæssig gyldighed som en aktiesparekonto.

§ 2. Aktiesparekontoen kan kun have én ejer.

§ 3. Følgende institutter kan tilbyde oprettelse af en aktiesparekonto:

- 1) Et pengeinstitut, der af Finanstilsynet er meddelt tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet efter lov om finansiel virksomhed.
- 2) Et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU eller et land, som EU har indgået en aftale med på det finansielle område, udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 30, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.
- 3) Et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU eller EØS udøver kreditinstitutvirksomhed og til enhver tid opfylder betingelserne i stk. 3, nr. 1-3.

Stk. 2. Institutter, der tilbyder oprettelse af en aktiesparekonto, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen for skatter og afgifter efter denne lov.

Stk. 3. Et kreditinstitut omfattet af stk. 1, nr. 3, skal senest 2 måneder før oprettelsen af en aktiesparekonto indgive dokumentation til told- og skatteforvaltningen for, at kreditinstituttet har en gyldig tilladelse til at drive kreditinstitutvirksomhed, samt erklære at ville påtage sig til enhver tid at opfylde følgende forpligtelser:

- 1) At overholde bestemmelserne i denne lov.
- 2) At foretage indberetning vedrørende aktiesparekontoen til told- og skatteforvaltningen efter de til enhver tid gældende skatteregler og tidsfrister.
- 3) At underkaste sig told- og skatteforvaltningens kontrol.

Stk. 4. Opfylder et kreditinstitut omfattet af stk. 1, nr. 3, ikke betingelserne i stk. 3, kan told- og skatteforvaltningen efter høring af Finanstilsynet træffe afgørelse om, at kreditinstituttet ikke kan tilbyde oprettelse af en aktiesparekonto og ikke kan fortsætte eksisterende aktiesparekonti. Aktiesparekontoens ejer kan overføre sin aktiesparekonto til et andet institut, der opfylder betingelserne i stk. 1-3, inden for en frist på 30 dage efter, at ejeren er blevet bekendt med, at instituttet ikke opfylder betingelserne. Overføres aktiesparekontoen ikke til et andet institut, anses aktiesparekontoen for lukket ved fristens udløb.

§ 4. Aktiesparekontoen kan bestå af en eller flere indlånskonti og et eller flere værdipapirdepoter.

Stk. 2. Instituttet skal betegne konti og depoter m.v., så det fremgår, at de vedrører en aktiesparekonto.

§ 5. Følgende aktiver kan indgå på aktiesparekontoen:

- 1) Kontantindeståender på indlånskontoen.
- 2) Aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. Dette gælder dog ikke aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 4, 17, 17 A, 18, 19 eller 22 eller konvertible obligationer.
- 3) Investeringsbeviser omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 20, stk. 2, eller § 21.

Stk. 2. Aktier, aktieretter, tegningsretter og konvertible obligationer, der erhverves på grundlag af aktier m.v., der indgår på aktiesparekontoen, kan erhverves på aktiesparekontoen.

§ 6. Aktier m.v. på aktiesparekontoen, der ikke længere kan indgå på aktiesparekontoen som følge af, at de ikke længere er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, anses for udloddet den første dag efter, at de ikke længere er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet.

Stk. 2. Følgende aktier m.v., der ikke omfattes af stk. 1, anses for udloddet den 20. februar i året efter statusskiftet eller erhvervelsen, medmindre de forinden er afstået fra aktiesparekontoen:

- 1) Aktier m.v., der har skiftet status, så de ikke længere opfylder betingelserne for at indgå på aktiesparekontoen.
- 2) Aktier, aktieretter og tegningsretter, der erhverves på grundlag af aktier m.v., der indgår på aktiesparekontoen, medmindre de erhvervede aktier m.v. i sig selv opfylder betingelserne i § 5, stk. 1.
- 3) Konvertible obligationer, der erhverves på grundlag af aktier m.v., der indgår på aktiesparekontoen.

Lån, renter og kurstillæg

§ 7. Der kan ikke optages lån på aktiesparekontoen. Instituttet kan dog foretage hævning til betaling af skat, afgift, renter og omkostninger, selv om der ikke måtte være dækning på aktiesparekontoen.

§ 8. Der kan ikke opnås positive renter eller forud fastsatte kurstillæg m.v. på et indestående på indlånskontoen.

Indskud og udlodning

§ 9. Personer, der er fuldt skattepligtige, kan foretage indskud på aktiesparekontoen, i det omfang den samlede værdi af aktiesparekontoen inkl. årets nettoindskud ikke overstiger et grundbeløb på 44.700 kr. (2010-niveau), jf. dog stk. 2. Værdien opgøres pr. 31. december og danner grundlag for, i hvilket omfang der kan foretages nettoindskud i det følgende kalenderår. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20.

Stk. 2. Der kan uanset bestemmelsen i stk. 1 foretages indskud på aktiesparekontoen til betaling af skat. Indskuddet skal foretages i det kalenderår, hvor skatten forfalder til betaling, jf. § 20.

Stk. 3. Foretages indskud i strid med stk. 1, skal det overskydende beløb udloddes. Endvidere skal der betales en afgift på 3 pct. p.a. af det overskydende beløb. 1. og 2. pkt. gælder dog ikke for indskud som nævnt i § 13, stk. 2, 3. pkt.

§ 10. Indskud på aktiesparekontoen skal ske ved indbetaling af kontanter eller ved overførsel fra en anden konto eller et andet depot.

Stk. 2. Udlodning fra aktiesparekontoen skal ske ved udbetaling af kontanter eller ved overførsel til en anden konto eller et andet depot.

Overførsel til andet institut

§ 11. Ved overførsel af aktiesparekontoen til et andet institut, der omfattes af § 3, anses aktiesparekontoen for videreført, som var den oprindeligt etableret i det modtagende institut.

Stk. 2. Det afgivende institut skal i forbindelse med overførslen af aktiesparekontoen afgive oplysninger til det modtagende institut, som gør det modtagende institut i stand til at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne lov. Herunder skal følgende oplyses:

- 1) Aktiesparekontoens værdi ved udgangen af indkomstperioden forud for overførslen.
- 2) Negativ skat til fremførsel ved udgangen af indkomstperioden forud for overførslen.
- 3) Skat vedrørende indkomstperioden forud for overførslen, i det omfang denne ikke er betalt.
- 4) Indkomstperiodens udlodninger.
- 5) Indkomstperiodens indskud.
- 6) Indkomstperiodens betalte og refunderede skat.
- 7) Indkomstperiodens betalte afgift.
- 8) Afgift vedrørende indkomstperioden forud for overførslen, i det omfang denne ikke er betalt.

Stk. 3. Har aktiesparekontoens ejer været fuldt og begrænset skattepligtig i forskellige perioder i det kalenderår, overførslen foretages, skal de oplysninger, der er nævnt i stk. 2, afgives for hver indkomstperiode.

Lukning

§ 12. Ved lukning af aktiesparekontoen anses aktiesparekontoens værdier for udloddet til ejeren pr. lukningsdagen.

Stk. 2. Dør aktiesparekontoens ejer, anses aktiesparekontoen for lukket pr. dødsdagen.

Kapitel 2

Beskatning

Fuldt skattepligtige

§ 13. Beskatningsgrundlaget opgøres som forskellen mellem værdien af alle aktiver på aktiesparekontoen ved indkomstperiodens slutning og aktivernes værdi ved indkomstperiodens begyndelse med fradrag af indkomstperiodens indskud på aktiesparekontoen og med tillæg af indkomstperiodens udlodninger, jf. dog stk. 2. Værdien reduceres med et eventuelt negativt indestående på indlånskontoen ved indkomstperiodens udløb.

Stk. 2. Positiv og negativ skat indgår ikke i værdien efter stk. 1. Skat, der er betalt eller indeholdt i løbet af indkomstperioden, anses for en udlodning. Skat, der er refunderet på aktiesparekontoen i løbet af indkomstperioden, anses for et indskud.

§ 14. Der beregnes en skat på 17 pct. af beskatningsgrundlaget opgjort efter § 13.

§ 15. Er beskatningsgrundlaget efter § 13 negativt, beregnes en negativ skat.

Stk. 2. Den negative skat kan med tillæg af negativ skat efter § 18, stk. 3, fradrages i skat efter denne lov for andre indkomstperioder i samme kalenderår. En herefter resterende negativ skat fremføres til fradrag i skat efter denne lov for efterfølgende kalenderår. Fradraget skal ske i det tidligst mulige kalenderår.

Begrænset skattepligtige

§ 16. Er ejeren af aktiesparekontoen begrænset skattepligtig efter kildeskattelovens § 2, skal der til beskatningsgrundlaget alene medregnes udbytter, jf. ligningslovens § 16 A, af aktier m.v. i danske selskaber m.v.

Stk. 2. §§ 13, 14 og 18 gælder ikke for begrænset skattepligtige.

Stk. 3. Der betales en skat på 15 pct. af beskatningsgrundlaget opgjort efter stk. 1 med fradrag for omkostninger på aktiesparekontoen, der er medgået til modtagelse af udbyttet.

Stk. 4. Aktiesparekontoens ejer skal informere instituttet om sin skattemæssige status senest 30 dage efter, at den skattemæssige status er skiftet til begrænset skattepligtig eller til fuld skattepligtig. Ejeren skal indsende en bekræftelse fra told- og skatteforvaltningen på skiftet af skattemæssig status, når bekræftelsen foreligger.

Indkomstperiode

§ 17. Indkomstperioden følger kalenderåret.

Stk. 2. I kalenderår, hvor beskatning efter § 13 indtræder eller ophører, er indkomstperioden den del af kalenderåret, hvor beskatning skal ske efter § 13.

Stk. 3. I kalenderår, hvor beskatning efter § 16 indtræder eller ophører, er indkomstperioden den del af kalenderåret, hvor beskatning skal ske efter § 16.

Stk. 4. I kalenderår, hvor aktiesparekontoens ejer beskattes efter både §§ 13 og 16, anses perioderne med beskatning efter henholdsvis §§ 13 og 16 for separate indkomstperioder.

Lempelse for udenlandsk skat

§ 18. Skat betalt til fremmed stat, Færøerne eller Grønland, der er opkrævet af indkomst fra kilder dér, kan fradrages i skatten efter § 14. Fradraget kan dog højst udgøre 17 pct. af indkomsten fra den pågældende stat, Færøerne eller Grønland, som medregnes til beskatningsgrundlaget efter § 13, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Er der indgået en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning med den fremmede stat, Færøerne eller Grønland, skal der ikke gives fradrag for et større skattebeløb end det, som denne stat, Færøerne eller Grønland efter overenskomsten har et ubetinget krav på at oppebære.

Stk. 3. Er fradraget for udenlandsk skat større end skatten efter § 14, kan den del af den fradragsberettigede udenlandske skat, som ikke kan fradrages i årets skat, fremføres som negativ skat efter § 15, stk. 2.

Indkomstopgørelsen

§ 19. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, aktieindkomsten og CFC-indkomsten bortses fra afkast på aktiesparekontoen.

Kapitel 3

Administration af aktiesparekontoen

Skattens betaling m.v.

§ 20. Skat, jf. § 14 og § 16, stk. 3, og eventuel afgift, jf. § 9, stk. 3, 2. pkt., for et kalenderår forfalder og skal indbetales af instituttet til told- og skatteforvaltningen senest den 22. januar efter kalenderårets udløb.

§ 21. Instituttet skal hæve skat og afgift på aktiesparekontoen, selv om der ikke måtte være dækning på den indlånskonto, der er knyttet til aktiesparekontoen.

Stk. 2. Instituttet skal hæve skatten og en eventuel afgift en uge før den sidste rettidige indbetalingsdag. Instituttet skal senest 8 uger efter betalingen underrette den skattepligtige om beløbet og om grundlaget herfor. Er kontoen overtrukket, skal aktiesparekontoens ejer samtidig have underretning fra instituttet om, med hvilket beløb kontoen er overtrukket.

Stk. 3. Ved lukning af aktiesparekontoen skal instituttet tilbageholde kalenderårets og tidligere års ikke betalte skat og afgift efter denne lov.

§ 22. Forhøjer eller nedsætter told- og skatteforvaltningen skat eller eventuel afgift efter udløbet af fristen i § 20, forfalder beløbet 14 dage efter forvaltningens afgørelse.

§ 23. Foretager instituttet indberetning om rettelse af en tidligere indberettet skat eller afgift efter udløbet af fristen i § 20, forfalder den nye skat og afgift på dagen for indberetningen af rettelsen, hvis der er tale om en forhøjelse. Er der tale om en nedsættelse, forfalder tilbagebetalingskravet 14 dage efter indberetningen.

§ 24. Der udbetales kun hele kronebeløb efter §§ 22 og 23.

Stk. 2. Falder sidste rettidige betalingsdag efter §§ 22 eller 23 på en banklukkedag, forlænges fristen til førstkommande bankdag.

§ 25. Skat og afgift efter denne lov betales af midler på aktiesparekontoen.

Stk. 2. For meget betalt skat og afgift efter denne lov, der refunderes, indgår på aktiesparekontoen.

Kontrol og klage

§ 26. Told- og skatteforvaltningen kontrollerer institutternes opgørelser af den beregnede skat og afgift og grundlaget herfor.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge institutterne inden for en nærmere angiven frist at give de oplysninger, som told- og skatteforvaltningen har brug for ved kontrollen med opgørelserne og grundlaget herfor efter stk. 1.

§ 27. Told- og skatteforvaltningen kan træffe afgørelse om ændring af instituttets opgjorte beskatnings- og afgiftsgrundlag eller den beregnede skat og afgift. Afgørelsen meddeles til aktiesparekontoens ejer med kopi til instituttet.

Stk. 2. Aktiesparekontoens ejer kan klage over instituttets opgjorte skat og eventuelle afgift og grundlaget herfor. Klagen skal være vedlagt den underretning, som ejeren har modtaget fra instituttet efter § 21, stk. 2, 2. pkt. Det skal fremgå af klagen, på hvilke punkter ejeren mener, at skatten eller afgiften er opgjort forkert. Instituttets eventuelle kommentarer hertil skal vedlægges.

Stk. 3. Klage over en afgørelse efter stk. 1 eller over instituttets opgjorte skat eller afgift efter stk. 2 skal indbringes for Landsskatteretten eller skatteankeforvaltningen efter regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3. Indbringelsen skal ske senest 3 måneder efter modtagelsen af afgørelsen efter stk. 1 eller underretningen efter stk. 2.

§ 28. Skatteministeren kan fastsætte regler om lovens administration.

Kapitel 4

Straffebestemmelser

§ 29. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige, vildledende eller ufuldstændige oplysninger til brug for skattekontrollen,
- 2) undlader at påse overholdelse af reglerne i §§ 5-9,
- 3) undlader at afgive oplysninger efter § 11, stk. 2, til det modtagende institut,
- 4) undlader at afgive oplysninger efter § 16, stk. 4, eller
- 5) undlader at afgive oplysninger efter § 26, stk. 2.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 3. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

§ 30. I sager om overtrædelse af § 29 kan told- og skatteforvaltningen i et bødeforelæg tilkendegive den sigtede, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale den i bødeforelægget angivne bøde.

Stk. 2. Retsplejelovens § 752, stk. 1, om, at en sigtet ikke har pligt til at udtale sig, skal iagttages i sager efter stk. 1.

Stk. 3. Retsplejelovens § 834 om indholdet af et anklageskrift finder anvendelse på tilkendegivelsen efter stk. 1.

Stk. 4. Vedtager sigtede bøden, bortfalder videre strafferetlig forfølgning. Vedtagelsen har samme gentagelsesvirkning som en dom.

Stk. 5. Bøder i sager, der afgøres administrativt, opkræves af told- og skatteforvaltningen.

§ 31. I sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov kan der gennemføres ransagning i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

Kapitel 5

Ikrafttræden m.v.

§ 32. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. § 20 finder ikke anvendelse for kalenderårene 2019-2022. Skat og eventuel afgift for disse kalenderår forfalder og skal indbetales af instituttet til told- og skatteforvaltningen senest den 22. februar efter kalenderårets udløb.

§ 33. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Kapitel 6

Ændring af anden lovgivning

§ 34. I aktieavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1148 af 29. august 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 683 af 8. juni 2017, § 6 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og § 2 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 32, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »tegningsret til aktier«: »på en aktiesparekonto omfattet af aktiesparekontoloven eller«.
2. I § 32, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »tegningsret til aktier«: »fra en aktiesparekonto omfattet af aktiesparekontoloven eller«.

§ 35. I kursgevinstloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1283 af 25. oktober 2016, som ændret ved § 3 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 35, *1. pkt.*, indsættes efter »Indskud af en fordring«: »på en aktiesparekonto omfattet af aktiesparekontoloven, indskud af en fordring«.
2. I § 35, *4. pkt.*, indsættes efter »Udlodning af en fordring«: »fra en aktiesparekonto omfattet af aktiesparekontoloven og udlodning af en fordring«.

§ 36. I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1224 af 29. september 2016, som ændret ved § 19 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og § 4 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 4*, indsættes efter »opkrævning af told«: »og opkrævning efter aktiesparekontoloven«.
2. I § 16, *nr. 2*, indsættes efter »fondsbeskatningsloven,«: »aktiesparekontoloven,«.

§ 37. I skatteindberetningsloven, lov nr. 1536 af 19. december 2017, som ændret ved § 6 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, § 7 i lov nr. 396 af 2. maj 2018 og § 13 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 11 indsættes:

»§ 11 a. Pengeinstitutter m.v., der forvalter konti omfattet af aktiesparekontoloven, skal hvert år indberette følgende oplysninger om aktiesparekontoen til told- og skatteforvaltningen:

- 1) Identifikation af den, der foretager indberetningen.
- 2) Identifikation af ejeren af aktiesparekontoen.

3) Størrelsen af kalenderårets skat og beskatningsgrundlag. Har ejeren af aktiesparekontoen i løbet af et kalenderår været fuldt og begrænset skattepligtig i forskellige perioder, oplyses størrelsen af skatten og beskatningsgrundlaget i hver af disse perioder.

4) Størrelsen af kalenderårets afgift og grundlaget for afgiften, jf. aktiesparekontolovens § 9, stk. 3, 2. pkt.

Stk. 2. Overføres en aktiesparekonto mellem to pengeinstitutter m.v., skal begge pengeinstitutter m.v. oplyse overførelsesdatoen og identifikation af det pengeinstitut m.v., som aktiesparekontoen er afgivet til og modtaget fra.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningen.«

2. I § 17, *stk. 3*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Det samme gælder den, der som led i sin virksomhed medvirker til overførsel af aktier m.v. mellem en aktiesparekonto omfattet af aktiesparekontoloven og dennes ejer eller mellem en rateopsparing i pensionsøjemed, en opsparing i pensionsøjemed, en aldersopsparing, en selvpensioneringsordning eller en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og dennes ejer.«

3. I § 19, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Tilsvarende gælder for overførsel af de i 1. pkt. nævnte værdipapirer mellem en aktiesparekonto omfattet af aktiesparekontoloven og dennes ejer eller mellem en rateopsparing i pensionsøjemed, en opsparing i pensionsøjemed, en aldersopsparing, en selvpensioneringsordning eller en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og dennes ejer.«

4. I § 19, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »stk. 2.« til: »stk. 2 eller medvirker til overførsler omfattet af stk. 1, 2. pkt.«

5. I § 47, *stk. 1, 1. pkt.*, § 48, *stk. 1*, § 54, *stk. 5*, og § 59, *stk. 1, nr. 3*, ændres »12-19« til: »11 a-19«.

6. I § 50, *stk. 1*, ændres », jf. dog stk. 3« til: », jf. dog stk. 4«.

7. I § 50 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Indberetningspligten efter § 16, § 17, *stk. 3*, § 18 *stk. 1*, for så vidt angår renter og andet afkast, § 18, *stk. 2*, for så vidt angår udbytter, og § 19 omfatter ikke aktiesparekonti omfattet af aktiesparekontoloven, jf. dog *stk. 4*.«

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

8. I § 50, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, ændres: »*Stk. 1* gælder ikke« til: »*Stk. 1* og 3 gælder ikke«

9. I § 52, *stk. 2, nr. 5*, ændres »§ 12« til: »§§ 11 a eller 12«.

10. I § 52, *stk. 2, nr. 9*, ændres »§§ 15 a« til: »§§ 11 a, 15 a«.

11. I § 54, *stk. 1*, ændres »§§ 8, 12-14« til: »§ 8, § 11 a, *stk. 1* og 2, §§ 12-14«.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets formål og baggrund*
3. *Lovforslagets indhold*
 - 3.1. *Gældende ret*
 - 3.1.1. *Aktieindkomst*
 - 3.1.2. *Kapitalindkomst*
 - 3.1.3. *Personlig indkomst*
 - 3.2. *Lovforslaget*
4. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
6. *Administrative konsekvenser for borgerne*
7. *Miljømæssige konsekvenser*
8. *Forholdet til EU-retten*
9. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti og Radikale Venstre indgik den 12. november 2017 aftale om en række erhvervs- og iværksætterinitiativer. Forslaget har til formål at udmønte en del af denne aftale.

Aftaleparterne ønsker at forbedre erhvervsvilkårene i Danmark. Der skal skabes vækst og udvikling i hele Danmark ved bl.a. at gøre det mere attraktivt at drive virksomhed samt via en reduktion af de administrative byrder. Det er centralt, at danske virksomheder har det bedste grundlag for at være internationalt konkurrencedygtige.

Der er herunder behov for at styrke aktiekulturen i Danmark ved at gøre det nemt og økonomisk attraktivt for personer at investere i aktier og at medvirke til, at flere danskere får en privatøkonomisk interesse i, hvordan det går virksomhederne. Ejerskabet af virksomhederne bredes ud, så flere danskere får andel i den velstand, der skabes i selskaberne.

Aftaleparterne er enige om at indføre en aktiesparekonto, hvor personer kan placere opsparing i noterede aktier og aktiebaserede investeringsbeviser. Aktiesparekontoen vil have en lavere effektiv gennemsnitlig beskatning af afkastet end den gældende aktieindkomstbeskatning. Det vil gøre det attraktivt for danskerne at placere en del af deres opsparing på en aktiesparekonto.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Formålet med dette lovforslag er som opfølgning på den indgåede aftale at indføre en aktiesparekonto med henblik på at styrke aktiekulturen i Danmark og dermed udbrede interessen i befolkningen for at købe aktier til gavn for virksomhederne.

Den danske aktiesparekonto er bl.a. inspireret af den svenske investeringssparekonto og den norske aktiesparekonto.

I Sverige er det mere almindeligt end i Danmark, at privatpersoner investerer i aktier og andele i fonde. Baggrunden for indførelsen af investeringssparekontoordningen var et ønske om at forenkle den

skattemæssige behandling af værdipapirhandel for privatpersoner og at mindske indlåsnings effekter på værdipapirmarkedet.

I Norge blev aktiesparekontoen indført for at stimulere småspareres ejerskab i norske virksomheder.

Af aftalen om erhvervs- og iværksætterinitiativer fremgår, at aktiesparekontoen kan indføres gradvist med et loft på 50.000 kr. pr. person i 2019 voksende til 100.000 kr. i 2020, 150.000 kr. i 2021 og 200.000 kr. i 2022 og frem. Det vil ske på baggrund af en analyse af ordningens anvendelse. Det fremgår endvidere af aftalen, at aftaleparterne hvert år beslutter, om der er grundlag for at gå videre med at forhøje loftet for aktiesparekontoen. Første gang i 2019. Der er i forbindelse med indgåelsen af erhvervs- og iværksætteraftalen afsat finansiering til en eventuel forhøjelse af loftet.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Gældende ret

3.1.1 Aktieindkomst

Efter de gældende regler beskattes personers gevinster ved investering i aktier samt indkomst i form af aktieudbytter som aktieindkomst. Personers gevinst på aktier beskattes efter realisationsprincippet, dvs. når gevinst på aktien realiseres f.eks. ved et salg.

Aktieindkomst beskattes hos personer med 27 pct. Hvis årets samlede aktieindkomst overstiger 52.900 kr. (2018-niveau) beskattes den overskydende del med 42 pct. Ægtefæller har sammen den dobbelte progressionsgrænse. Det betyder, at beskatningen udgør 27 pct., i det omfang ægtefællernes samlede aktieindkomst ikke overstiger 105.800 kr. (2018-niveau). Aktieindkomst, der overstiger progressionsgrænsen, beskattes med 42 pct. Der tillægges ikke kirkeskat.

Tab på noterede aktier m.v. kan ikke fratrækkes i anden indkomst. Tabet kan dog modregnes i gevinster eller udbytter på andre noterede aktier. Hvis årets samlede aktieindkomst fra noterede aktier er negativ, fremføres tabet til modregning i senere års gevinster eller udbytter på noterede aktier.

Afkast af investering via aktiebaserede, minimumsbeskattede investeringsinstitutter beskattes ligeledes som aktieindkomst. Et aktiebaseret minimumsbeskattet investeringsinstitut er kendetegnet ved, at mindst halvdelen af instituttets portefølje er aktier. Et investeringsinstitut med minimumsbeskatning er således aktiebaseret, hvis 50 pct. eller mere af instituttets aktivmasse i løbet af instituttets indkomstår gennemsnitligt er placeret i aktier og øvrige værdipapirer omfattet af aktieavancebeskatningsloven bortset fra aktier i investeringsselskaber og investeringsbeviser i obligationsbaserede investeringsinstitutter med minimumsbeskatning. Det er endvidere en betingelse, at den resterende del af aktivmassen udelukkende er placeret i værdipapirer m.v. og i instituttets administrationsbygning. Personers gevinst ved investering i et minimumsbeskattet investeringsinstitut beskattes via beskatning af den såkaldte minimumsindkomst, som opgøres på grundlag af investeringsinstituttets realisation af gevinster og tab på de underliggende investeringer samt investeringsinstituttets modtagne udbytter. Beskatning ved investering via et minimumsbeskattet investeringsinstitut sker således ud fra et tillempet realisationsprincip baseret på investeringsinstituttets realisation. Endvidere beskattes gevinst ved investering i et minimumsbeskattet investeringsinstitut ved salg af selve beviset.

Gevinst og tab på omsættelige beviser for indskud i akkumulerende investeringsforeninger, jf. aktieavancebeskatningslovens § 20, stk. 2, beskattes ligeledes som aktieindkomst.

3.1.2. Kapitalindkomst

Renter og afkast fra obligationer medregnes til kapitalindkomsten. Gevinst og tab på obligationer realisationsbeskattes, dvs. at beskatning sker, når obligationen realiseres f.eks. ved et salg. Lagerprincippet kan dog vælges for obligationer, der er optaget til handel på et reguleret marked, og skal i givet fald anvendes for alle obligationer, der er optaget til handel på et reguleret marked. Lagerprincippet indebærer, at årets værdistigninger beskattes, og årets værdifald fratrækkes, selv om værdipapirerne ikke afstås.

Afkast på beviser i investeringsinstitutter, der omfattes af aktieavancebeskatningslovens § 19, beskattes ligeledes som kapitalindkomst. Beskatningen sker ikke efter realisationsprincippet, men efter lagerprincippet.

Afkast på beviser i obligationsbaserede minimumsbeskattede investeringsinstitutter beskattes ud fra et tillempet realisationsprincip baseret på investeringsinstituttets realisation. Lagerprincippet skal dog anvendes på investeringsbeviser i obligationsbaserede investeringsinstitutter, såfremt lagerprincippet allerede anvendes ved opgørelse af gevinst og tab på børsnoterede obligationer.

Endvidere beskattes gevinst og tab på finansielle kontrakter som kapitalindkomst.

Satsen for beskatning af kapitalindkomst afhænger af den enkelte persons indkomstforhold, herunder om nettokapitalindkomsten er positiv eller negativ. Kapitalindkomsten påvirkes i høj grad af de samlede renteindtægter og –udgifter. I en gennemsnitskommune ligger beskatningen i intervallet ca. 26,6 pct. op til ca. 42,7 inkl. kirkeskat (2018-niveau). For de fleste personer udgør beskatningen af kapitalindkomst dog ca. 33,6 pct. Det gælder for personer med lav negativ nettokapitalindkomst. Satsen udgør ca. 37,8 pct. for personer med lav positiv nettokapitalindkomst.

3.1.3. Personlig indkomst

I særlige tilfælde skal aktiegevinster m.v. medregnes ved opgørelsen af den personlige indkomst. Det gælder navnlig for personer, der udøver næring med køb og salg af aktier. Personlig indkomst beskattes med en højere sats end aktieindkomst og kapitalindkomst. I en gennemsnitskommune beskattes personlig indkomst med mellem 37,9 pct. og 56,5 pct. inkl. arbejdsmarkedsbidrag og kirkeskat (2018-niveau).

3.2. Lovforslaget

Det foreslås, at personer skal have mulighed for at placere en del af deres opsparing på en aktiesparekonto til en lavere effektiv beskatning end den gældende beskatning som aktieindkomst.

Der foreslås en beskatning af afkastet på 17 pct. Afkastet i form af værdistigninger skal efter forslaget opgøres efter lagerprincippet. Det indebærer, at beskatningen vil omfatte værdistigninger i årets løb, uanset om aktierne afstås eller ej, samt årets udbytter. Værdiforøgelse på aktiesparekontoen beskattes, mens værdifald (tab) fremføres og modregnes i fremtidige afkast på aktiesparekontoen.

Det foreslås, at opsparingen på en aktiesparekonto skal kunne placeres i aktier og i beviser i investeringsinstitutter, hvor afkastet beskattes som aktieindkomst. Den foreslåede lave beskatning skal dermed give et større incitament til at spare op i aktier.

Opsparingen kan efter forslaget ikke anbringes i obligationer eller i finansielle instrumenter. Afkast på sådanne investeringer beskattes som kapitalindkomst, som typisk beskattes med en højere skattesats end aktieindkomst.

Det foreslås også at være et krav, at værdipapirer, der omfattes af aktiesparekontoen, er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet (såkaldte noterede aktier), eller at der er tale om omsættelige investeringsbeviser.

Ved noterede aktier og omsættelige investeringsbeviser er det muligt for pengeinstitutterne og Skatteforvaltningen på et objektivt grundlag at konstatere værdien og dermed at foretage en korrekt opgørelse af grundlaget for beskatningen på aktiesparekontoen.

Efter forslaget fastsættes der et loft på 50.000 kr. (2019-niveau) på ordningen. Hvis de samlede værdier på aktiesparekontoen er mindre end 50.000 kr., kan der fortsat indskydes på ordningen, indtil loftet er nået. Hvis loftet er nået, kan der ikke længere indskydes på ordningen. Værdien opgøres en gang om året som den samlede værdi af værdipapirer og kontante midler på aktiesparekontoen ved udgangen af hvert år.

Efter forslaget skal gevinster og tab på aktiesparekontoen ikke påvirke den almindelige aktieindkomst

uden for aktiesparekontoen. Aktiesparekontoen skal dermed fungere i sit eget lukkede system. Det indebærer bl.a., at gevinster på aktiesparekontoen ikke skal kunne modregnes i tab uden for aktiesparekontoen og omvendt, ligesom afkastet behandles uafhængigt af afkastet på en eventuel ægtefælles aktiesparekonto.

Aktiesparekontoen skal udbydes og administreres af pengeinstitutterne. Det foreslås således, at pengeinstitutterne løbende skal beregne og indbetale skatten til Skatteforvaltningen og endvidere indberette oplysninger vedrørende aktiesparekontoen til Skatteforvaltningen, hvor disse oplysninger ikke er omfattet af de gældende indberetningspligter i skatteindberetningsloven.

Det foreslås, at skatten og en eventuel afgift efter aktiesparekontoloven skal afregnes over skattekontoen, som i dag anvendes til afregning af hovedparten af virksomhedernes mellemværender med Skatteforvaltningen. Proceduren vil herefter være den, at pengeinstitutterne hæver skatten på aktiesparekontoen, hvorefter den samlede skat opkræves via pengeinstituttets skattekonto. Eventuel refusion af skat vil ligeledes blive udbetalt til skattekontoen, hvorefter pengeinstituttet viderefører beløbet til aktiesparekontoen.

Hermed opnås en opsparingsordning, som vil være særdeles enkel for opsparerne, der ikke skal selvangive afkastet eller opgøre skatten på aktiesparekontoen.

Det foreslås, at overtrædelse af de foreslåede regler i aktiesparekontoloven vil kunne straffes med bøde. Ansvarssubjektet vil primært være det pengeinstitut, hvor aktiesparekontoen er oprettet, men aktiesparekontoens ejer vil også kunne ifalde ansvar.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Indførelsen af en aktiesparekonto indebærer, at personer fremover vil kunne opnå en lempeligere beskatning ved investering i aktier eller aktiebaserede investeringsbeviser. Indkomst på aktiesparekontoen beskattes således med 17 pct. årligt, mens personers aktieindkomst efter gældende regler beskattes med 27 til 42 pct. afhængigt af indkomstens størrelse.

Med et loft på 50.000 kr. (2019-niveau) per aktiesparekonto, skønnes forslaget at medføre et årligt mindreprovenu på ca. 110 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd, jf. tabel 1.

Tabel 1. Økonomiske konsekvenser af lovforslaget

Mio. kr. (2019-niveau)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finans- år 2019
Umiddelbar virkning	-160	-160	-160	-160	-160	-160	-160	-160	-450
Virkning efter tilbageløb	-120	-120	-120	-120	-120	-120	-120	-120	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-110	-110	-110	-110	-110	-110	-110	-110	-
Umiddelbar virkning for kommuneskatten	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Det skønnede mindreprovenu er baseret på, at personer, der allerede investerer i aktier, fremover vil kunne opnå en lempeligere effektiv beskatning af den opnåede indkomst.

Der kan imidlertid være andre forhold af betydning for mindreprovenuets størrelse, som ikke er indregnet ovenfor. Mindreprovenuet kan f.eks. begrænses, hvis nogle personer vælger at investere i aktier som følge af indførelsen af en aktiesparekonto fremfor at holde midlerne i likvider. Det samme vil være tilfældet, hvis nogle personer undlader at benytte aktiesparekontoen til deres investeringer i aktier, hvorved de fortsat beskattes af indkomst fra aktier efter de almindelige regler. Andre forhold trækker derimod i retning af et større mindreprovenu end angivet i tabel 1. Det gælder f.eks., at aktiesparekontoen på sigt

giver adgang til en lempeligere beskatning af afkast fra visse investeringsbeviser, som hidtil har været beskattet som kapitalindkomst. Det vil være tilfældet, når afkast fra aktiebaserede investeringsselskaber fremover henregnes til aktieindkomsten, som det blev besluttet med regeringens aftale af 12. november 2017 om erhvervs- og iværksætterinitiativer.

Samlet set er det vurderingen, at det i overvejende grad er den lavere skattesats på aktiesparekontoen, der har den største provenumæssige betydning.

Indkomsten på aktiesparekontoen beskattes på baggrund af den løbende værdiudvikling (lagerprincippet), mens aktieindkomst efter gældende regler først beskattes ved realisation. Lagerprincippet medfører isoleret set en hårdere beskatning end realisationsprincippet, da sidstnævnte indebærer en udskydelse af beskatningen i forhold til optjeningstidspunktet. I beregningerne er det lagt til grund, at en skattesats på 17 pct. ved lagerprincippet svarer til en formel skattesats på ca. 18,4 pct., hvis indkomsten i stedet blev beskattet efter realisationsprincippet.

Skatten på aktiesparekontoen kan normalt først opgøres endeligt efter årets afslutning og skal indbetales til told- og skatteforvaltningen senest den 22. januar efter indkomstperiodens udløb. Skatten på realiserede aktieindkomster udenfor aktiesparekontoen vil derimod overvejende blive indbetalt i samme år, hvorved der opstår en udskydelse af skattebetalingerne, når personer vælger at investere via aktiesparekontoen. På den baggrund skønnes forslaget i finansåret 2019 at medføre et umiddelbart mindreprovenu i størrelsesordenen 450 mio. kr.

Aktiesparekontoen udgør en skatteudgift, da den indebærer en lempeligere beskatning af afkast fra noterede aktier og aktiebaserede investeringsbeviser i forhold til de generelle regler for beskatning af aktieindkomst. Skatteudgiften opgøres som det umiddelbare mindreprovenu og skønnes dermed at udgøre ca. 160 mio. kr. årligt.

Hele provenuet fra beskatning af aktieindkomst tilfalder staten, og det samme vil være tilfældet med beskatningen af afkast på aktiesparekontoen. Forslaget har derfor ingen provenumæssige konsekvenser for kommunerne.

Lovforslaget medfører udgifter til systemudvikling i Skatteforvaltningen. Skatteforvaltningens it-systemer skal tilpasses, så det bliver muligt at modtage indberetninger fra pengeinstitutterne efter aktiesparekontoloven. Det søges så vidt muligt at tilrette eksisterende indberetningssystemer, som forventes at kunne håndtere ordningen ca. 4 år efter ikrafttrædelse. Indtil da vil ordningen skulle håndteres manuelt. Den manuelle opgaveløsning vil være forbundet med risici, fordi der ikke kan foretages automatiske og logiske kontroller i forbindelse med indberetning af afkastet. Der vil blive tilrettelagt en særlig kontrolindsats over for pengeinstitutterne i perioden med manuel håndtering af ordningen.

Lovforslaget medfører engangsudgifter til systemtilretninger og –udvikling hos Skatteforvaltningen, som på det foreliggende grundlag skønnes at udgøre i størrelsesordenen ca. 70 mio. kr. i alt inkl. risikopulje. Skønnet er behæftet med betydelig usikkerhed.

Lovforslaget medfører desuden udgifter til administration og drift, idet Skatteforvaltningen løbende skal modtage og bearbejde indberetninger fra pengeinstitutterne under aktiesparekontoen og kontrollere pengeinstitutternes opgørelser.

Den manuelle håndtering af ordningen, inkl. kontrol, vejledning, systemtilretninger m.v., skønnes med betydelig usikkerhed at medføre udgifter på ca. 2 mio. kr. i 2019, ca. 6 mio. kr. i 2020, ca. 10 mio. kr. i 2021 og ca. 10 mio. kr. i 2022. Der skal løbende tages stilling til ressourcebehovet i takt med, at ordningen implementeres.

Det skønnes med stor usikkerhed, at udgifterne til Skatteforvaltningens administration og drift vil andrage i størrelsesordenen ca. 9 mio. kr. om året, når ordningen er it-understøttet.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget er principperne for digitaliseringsklar lovgivning fulgt, når ordningen er it-understøttet.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har været i høring hos Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER). På baggrund af TER's høringssvar kan følgende anføres om forslagets administrative konsekvenser for erhvervslivet i Danmark.

Den foreslåede aktiesparekontolov vil medføre løbende administrative konsekvenser for pengeinstitutterne, som dog forventes at være mindre væsentlige i forhold til omstillingsomkostningerne. De løbende administrative konsekvenser er både afhængig af, hvor mange pengeinstitutter der vælger at udbyde aktiesparekontoen, og den faktiske implementering af ordningen i hos pengeinstitutterne. På den baggrund kan de administrative konsekvenser ikke kvantificeres nærmere på nuværende tidspunkt.

Formålet med lovforslaget er indføre aktiesparekontoen som et nyt finansielt produkt, som skal styrke aktiekulturen i Danmark.

Det skønnes, at op imod 900.000 danskere vil benytte sig af muligheden for at oprette en aktiesparekonto. Forudsat at ordningen bliver fuldt indfaset med et loft på 200.000 kr. forventes det, at alle større danske pengeinstitutter vil udbyde ordningen. Så længe loftet for aktiesparekontoen er 50.000 kr., er det usikkert, hvor mange pengeinstitutter der vil udbyde produktet.

De administrative konsekvenser for pengeinstitutterne ventes hovedsageligt at bestå i skatteberegning og -indberetning af skatten samt øvrig administration i forbindelse med åbning og lukning af aktiesparekonti. Det må forventes, at pengeinstitutterne i vidt omfang vil opbygge automatiske systemer til skatteopgørelse og -indberetning svarende til de systemer, som i dag håndterer almindelig administration af aktiehandel gennem pengeinstitutter. Efter automatisering forventes der dog stadig at være en mindre grad af manuel administration ifm. opgørelser og indberetninger. De væsentligste konsekvenser antages dog at have karakter af omstillingsomkostninger til tilretning af IT-udstyr, processer og arbejdsgange i de omfattede pengeinstitutter.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Formålet med den foreslåede aktiesparekonto er at styrke aktiekulturen her i landet, idet aktiesparekontoen vil have en lavere effektiv gennemsnitlig beskatning af afkastet på de aktier, der er investeret i, end den beskatning af dels kapitalgevinster og dels løbende afkast i form af udbytter, der følger af den gældende aktieavancebeskatning for fuldt skattepligtige fysiske personer.

Det er i overensstemmelse med sammenhængen i beskatningsordningen, at kun personer, der er fuldt skattepligtige her til landet, kan oprette og foretage indskud på en aktiesparekonto, og denne begrænsning i adgangen til at benytte ordningen vurderes derfor ikke at udgøre en EU-retsstridig restriktion i den frie bevægelighed.

Det bemærkes, at personer, der har foretaget indskud på en aktiesparekonto, efter forslaget ikke vil være forpligtet til at lukke kontoen ved ophør af den fulde skattepligt, hvilket sikrer, at ordningen i fraflytningssituationer ikke vil kunne udgøre en restriktion for personers frie bevægelighed.

Med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 3, skabes der skattemæssig ligestilling mellem danske pengeinstitutter og kreditinstitutter i andre EU- eller EØS-lande, således at udenlandske kreditinstitutter gives samme vilkår for at udbyde en skattebegünstiget aktiesparekonto som danske pengeinstitutter. Bestemmelsen sikrer, at reglerne om aktiesparekontoen er i overensstemmelse med EU-retten.

Lovforslaget indeholder indberetningsbestemmelser, som indebærer behandling af persondata. De foreslåede indberetningsbestemmelser er udformet på en sådan måde, at bestemmelserne er i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen.

Lovforslaget vurderes ikke at have øvrige EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 4. juli 2018 til den 15. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Bilfærgernes Rederiforening, borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Børsmæglerforeningen, CEPOS; Cevea, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Skibskreditfond, Dansk Aktionærforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Iværksætterforening, Dansk Metal, Dansk Musikerforbund, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Danske Advokater, Danske Havne, Danske Rederier, Danske Vandværker, DANVA, Den Danske Fondsmæglerforening, DI, Digitaliseringsstyrelsen, DVCA, Ejendomsforeningen Danmark, Ejerlederne, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finanstilsynet, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark, Forsikring & Pension, FSR – danske revisorer, HORESTA, IBIS, Ingeniørforeningen Danmark, Investering Danmark, Justitia, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, Lokale Pengeinstitutter, Mellemfolkeligt Samvirke, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nordsøfonden, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark, SEGES, Skatteankestyrelsen, SMVdanmark, SRF Skattefaglig Forening, Vindmølleindustrien, VP Securities A/S.

Udkastet til lovforslag har i perioden fra den 28. august 2018 til den 3. september 2018 været sendt i høring hos LO – Landsorganisationen i Danmark.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget skønnes at medføre et årligt mindreprovenu på ca. 110 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Forslaget har ikke økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget skønnes at medføre løbende administrative omkostninger for skattemyndighederne på ca. 9 mio. kr. om året, når ordningen er it-understøttet. Lovforslaget skønnes at medføre udgifter til en manuel håndtering af ordningen på ca. 2 mio. kr. i 2019, ca. 6 mio. kr. i 2020, ca. 10

		mio. kr. i 2021 og ca. 10 mio. kr. i 2022. Hertil kommer, at lovforslaget medfører engangsudgifter til systemtilretninger hos skattemyndighederne, som samlet set skønnes at udgøre ca. 70 mio. kr. inkl. risikopulje. Forslaget har ikke implementeringskonsekvenser for kommuner og regioner.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget vurderes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget vil have administrative konsekvenser for de pengeinstitutter, der ønsker at udbyde en aktiesparekonto.
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget vurderes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for borgerne.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås i *stk. 1*, at personer, der er fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, kan oprette en aktiesparekonto. Fuldt skattepligtige personer, der er hjemmehørende i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, skal dog ikke anses som fuldt skattepligtige.

Personer, der ved fraflytning overgår fra at være fuldt til begrænset skattepligtige, eller som helt ophører med at være skattepligtige til Danmark, skal efter forslaget kunne beholde en allerede oprettet aktiesparekonto.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis der oprettes mere end én aktiesparekonto, så har kun den konto, der er oprettet først, skattemæssig gyldighed som en aktiesparekonto.

Det betyder, at hver person efter forslaget kun kan oprette én aktiesparekonto. Det skyldes hensynet til pengeinstitutternes og Skatteforvaltningens administration og kontrol med, at der ikke indskydes højere beløb end op til loftet på 50.000 kr., jf. lovforslagets § 9.

Hvis det var muligt at oprette flere aktiesparekonti i forskellige pengeinstitutter, ville det være vanskeligt for det enkelte pengeinstitut at konstatere, om loftet allerede var opbrugt i et andet pengeinstitut, så der i alt blev indskudt mere end 50.000 kr. At en person kun skal kunne oprette én aktiesparekonto indebærer, at der kun er ét pengeinstitut involveret. Det sikrer, at det bliver nemmere for pengeinstituttet at påse, at loftet over indskud ikke overskrides.

Hvis der oprettes flere end én aktiesparekonto, er det kun den først oprettede aktiesparekonto, der anerkendes. Senere oprettede konti anerkendes ikke som aktiesparekonti, men vil blive betragtet som almindelige indlånskonti og almindelige værdipapirdepoter, der beskattes efter de almindelige skatteregler. Det indebærer, at gevinst og tab på aktier på den sidst oprettede konto som udgangspunkt skal beskattes som aktieindkomst efter de almindelige regler i aktieavancebeskatningsloven.

Både voksne og børn vil efter forslaget kunne oprette en aktiesparekonto. Et barn skal efter forslaget beskattes selvstændigt under aktiesparekontoen, selvom det er forældrene, der har oprettet aktiesparekontoen på barnets vegne.

De gældende regler om, at forældre beskattes af indtægtsnydelsen (typisk renteindtægter) af gaver til børnene, jf. kildeskattelovens § 5, stk. 2, foreslås ikke udvidet til at gælde i relation til aktiesparekontoen.

Den gældende bestemmelse om beskatning af forældrene skal bl.a. hindre, at barnet opnår skattefrie eller lavt beskattede renteindtægter som følge af bundfradrag og den progressive beskatning af almindelig indkomst. I relation til aktiesparekontoen vil der ikke være nogen bundfradrag, og beskatningen er ikke progressiv. Fuldt skattepligtige, herunder børn, vil skulle beskattes af al indkomst på aktiesparekontoen med en fast sats på 17 pct. Der ses derfor ikke behov for en bestemmelse om, at forældrene beskattes af børnenes afkast på en aktiesparekonto.

Hvis barnets indskud på aktiesparekontoen hidrører fra en gave fra forældrene, kan gaven imidlertid udløse gaveafgift efter reglerne i boafgiftsloven. Det ændres der ikke på med lovforslaget.

Til § 2

Det foreslås, at en aktiesparekonto kun kan have én ejer. Dette indebærer, at den eller de indlånskonti og det eller de værdipapirdepoter, der er knyttet til en bestemt aktiesparekonto, kun kan have én ejer.

Forslaget er begrundet i ønsket om, at ordningen skal være så enkel som mulig.

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse i aktiesparekontolovens § 3 fastsætter, hvilke pengeinstitutter m.v. der kan udbyde en aktiesparekonto. De foreslåede regler svarer i store træk til dem, der gælder for, hvilke danske og udenlandske pengeinstitutter m.v. der har adgang til at oprette visse pensionsopsparinger efter pensionsbeskatningsloven.

Efter den foreslåede *stk. 1, nr. 1*, kan aktiesparekontoen udbydes af pengeinstitutter, der af Finanstilsynet er meddelt tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet efter lov om finansiel virksomhed.

Efter den foreslåede *stk. 1, nr. 2*, kan aktiesparekontoen udbydes af udenlandske kreditinstitutter, der efter tilladelse i et andet land inden for EU eller et land som EU har indgået aftale med på det finansielle område, udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted. Filialen skal lade sig registrere hos Finanstilsynet og kan efter 2 måneder påbegynde filialvirksomhed i Danmark, jf. § 30, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Efter den foreslåede *stk. 1, nr. 3*, kan aktiesparekontoen udbydes af udenlandske kreditinstitutter, der efter tilladelse i et andet land inden for EU eller EØS udøver kreditinstitutvirksomhed og til enhver tid

opfylder betingelserne i stk. 3, nr. 1-3. Her er tale om udenlandske kreditinstitutter, som ikke har et fast driftssted i Danmark.

Formålet med den foreslåede stk. 1, nr. 3, er at skabe skattemæssig ligestilling mellem danske pengeinstitutter og kreditinstitutter i andre EU- eller EØS-lande, således at udenlandske kreditinstitutter gives samme vilkår for at udbyde en skattebegünstiget aktiesparekonto som danske pengeinstitutter. Bestemmelsen sikrer, at reglerne om aktiesparekontoen er i overensstemmelse med EU-retten.

Det udenlandske kreditinstitut skal således kunne oprette en aktiesparekonto uden forudgående godkendelse fra Skatteforvaltningen, forudsat at instituttet opfylder de betingelser, der fremgår af den foreslåede stk. 3. Formålet med det objektive system er at undgå en administrativt tung godkendelsesordning. Instituttet skal dog som nævnt neden for opfylde visse registreringskrav over for Finanstilsynet og Skatteforvaltningen.

Kreditinstitutter omfattet af stk. 1, nr. 3, skal notificere Finanstilsynet i henhold til § 31 i lov om finansiel virksomhed. Det skyldes, at aktiesparekontoen efter forslaget kan bestå af en eller flere indlånskonti og et eller flere værdipapirdepoter, hvilket er omfattet af pligten til at notificere om grænseoverskridende aktiviteter i henhold til § 31 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i *stk. 2*, at institutter, der tilbyder oprettelse af aktiesparekonti, skal registreres hos Skatteforvaltningen for skatter og afgifter efter aktiesparekontoloven.

Med registreringspligten følger, at institutterne bliver omfattet af reglerne i opkrævningsloven, dog kun med den virkning, at opkrævningen af skat og eventuel afgift efter aktiesparekontoloven skal ske over instituttets skattekonto. Der henvises til forslagets § 36.

Det foreslås i *stk. 3*, at kreditinstitutter omfattet af stk. 1, nr. 3, senest 2 måneder før oprettelsen af en aktiesparekonto skal indgive dokumentation til Skatteforvaltningen for, at kreditinstituttet har en gyldig tilladelse til at drive kreditinstitutvirksomhed, samt erklære at ville påtage sig til enhver tid at opfylde en række nærmere angivne objektive betingelser.

Det udenlandske kreditinstitut skal således først kunne oprette en aktiesparekonto 2 måneder efter, at det har indsendt dokumentation for, at kreditinstituttet har en gyldig tilladelse i sit hjemland til at udøve denne type kreditvirksomhed. Instituttet skal endvidere erklære over for Skatteforvaltningen, at det vil opfylde betingelserne i stk. 3 nr. 1-3.

Kravet om dokumentation for kreditinstituttets tilladelse til at udøve kreditvirksomhed er indsat af kontrollenssyn. Fristen på 2 måneder svarer til fristen for, at udenlandske kreditvirksomheder kan udøve virksomhed fra en filial i Danmark efter § 30 i lov om finansiel virksomhed.

Med det udenlandske kreditinstituts erklæring og dokumentation for gyldig tilladelse orienteres Skatteforvaltningen om, at det pågældende institut har i sinde at oprette danske aktiesparekonti, således at der kan iværksættes en kontrol, ligesom det bliver muligt for Skatteforvaltningen at offentliggøre, at det pågældende udenlandske institut udbyder aktiesparekonti.

Fælles for de danske pengeinstitutter og de udenlandske kreditinstitutter, nævnt i forslagets § 3, stk. 1, nr. 1 og 2, er, at de er omfattet af dansk beskatning, idet de udøver virksomhed fra deres danske hovedsæde eller fra et fast driftssted i Danmark. Disse institutter er således umiddelbart omfattet af dansk lovgivning.

Anderledes forholder det sig med de kreditinstitutter, der er nævnt i den foreslåede bestemmelse i stk. 1, nr. 3. Disse kreditinstitutter udøver ikke virksomhed fra et fast driftssted i Danmark og er dermed ikke umiddelbart omfattet af dansk lovgivning, herunder dansk skattelovgivning. Det er derfor nødvendigt at opstille særlige betingelser for, at disse kreditinstitutter kan oprette aktiesparekonti.

De objektive betingelser, som kreditinstitutter omfattet af stk. 1, nr. 3, skal overholde, for lovligt at kunne oprette og administrere en aktiesparekonto, fremgår af den foreslåede stk. 3.

Hensigten er, at det udenlandske institut skal opfylde alle de regler, som et dansk pengeinstitut m.v. er forpligtet til at følge i relation til administration af en aktiesparekonto, herunder reglerne i aktiesparekontoloven, skatteindberetningsloven, og skattekontrolloven.

Det foreslås for de institutter, der omfattes af stk. 1, nr. 3, at de til enhver tid skal opfylde de betingelser, der er nævnt i forslagets stk. 3, for at kunne udbyde en aktiesparekonto. Instituttet skal ikke kun opfylde betingelserne i forbindelse med etableringen af en aktiesparekonto. De skal løbende opfylde de betingelser, der fremgår af stk. 3, nr. 1-3, så længe de administrerer aktiesparekonti.

Efter *stk. 3, nr. 1*, forpligter kreditinstituttet sig til at overholde bestemmelserne i aktiesparekontoloven. Det indebærer bl.a. pligt til løbende at beregne og afregne skatten rettidigt, pligt til at påse overholdelsen af reglerne om maksimalt indskud på aktiesparekontoen og reglerne om, hvilke værdipapirer der kan placeres på aktiesparekontoen.

Efter *stk. 3, nr. 2*, skal kreditinstituttet foretage indberetning til Skatteforvaltningen efter de til enhver tid gældende skatteregler og efter de til enhver tid gældende tidsfrister. Efter skatteindberetningsloven skal kreditinstituttets indberetning for et kalenderår som udgangspunkt foretages senest den 20. januar året efter.

Efter *stk. 3, nr. 3*, skal kreditinstituttet underkaste sig Skatteforvaltningens kontrol, jf. § 26. Dette omfatter bl.a. kontrol af instituttets opgørelse og beregning af skat og eventuel afgift. Det er således et overordnet og ufravigeligt krav, at kreditinstituttet løbende rent faktisk overholder dansk lovgivning ved at administrere aktiesparekontoen i overensstemmelse med loven.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at Skatteforvaltningen efter høring af Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at et kreditinstitut omfattet af stk. 1, nr. 3, der ikke opfylder betingelserne i stk. 3, ikke kan tilbyde oprettelse af en aktiesparekonto og ikke kan fortsætte eksisterende aktiesparekonti.

Det foreslås, at Skatteforvaltningen skal foretage høring af Finanstilsynet, før der træffes afgørelse. Baggrunden er, at der er tale om en afgørelse over for et kreditinstitut, der som udgangspunkt hører under Finanstilsynets ressort. Det må derfor antages, at Finanstilsynet vil kunne bidrage med oplysninger til brug for Skatteforvaltningens afgørelse, herunder hvis det pågældende institut driver anden form for kreditvirksomhed i Danmark. Med høringen vil Finanstilsynet endvidere blive orienteret om, at Skatteforvaltningen overvejer at træffe afgørelse over for det pågældende institut.

Afgørelser efter forslagets § 3, stk. 4, 1. pkt., retter sig mod det kontoførende institut og ikke aktiesparekontoejeren.

Efter gældende regler afgør Landsskatteretten klager over Skatteforvaltningens afgørelser, medmindre andet er bestemt af skatteministeren eller klagen afgøres af skatteankeforvaltningen eller et ankenævn, jf. skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1.

Instituttet kan således påklage en afgørelse, som Skatteforvaltningens træffer efter aktiesparekontolovens § 3, stk. 4, 1. pkt., til Landsskatteretten.

En klage skal efter skatteforvaltningslovens § 35 a indgives til skatteankeforvaltningen, som skal have modtaget klagen senest tre måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Klagen skal være skriftlig og begrundet, og den afgørelse, der påklages, skal følge med klagen. Når klagen er modtaget i skatteankeforvaltningen vil den følge de fælles sagsbehandlingsregler om klage i skatteforvaltningslovens kapitel 13 a og reglerne i kapitel 16 om klage, hvor Landsskatteretten træffer afgørelse.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at aktiesparekontoens ejer får mulighed for at overføre sin aktiesparekonto til et andet institut. Overførslen skal ske inden for en frist på 30 dage efter, at ejeren er blevet bekendt med, at det institut, hvor aktiesparekontoen er oprettet, ikke opfylder betingelserne i § 3, stk. 3.

Overførslen af aktiesparekontoen vil være omfattet af forslagets § 11, som regulerer overførsel til et andet institut. Skatteyderens mulighed for at overføre aktiesparekontoen til et andet institut sikrer, at skatteyderen ikke rammes u hensigtsmæssigt af kreditinstituttets manglende efterlevelse af lovgivningen.

Iværksætter skatteyderen ikke en overførsel af sin aktiesparekonto til et andet institut, vil konsekvensen for ejeren være, at aktiesparekontoen anses for lukket ved fristens udløb.

Til § 4

Efter forslaget § 4, *stk. 1*, kan aktiesparekontoen bestå af en eller flere indlånskonti og et eller flere værdipapirdepoter.

Lovens begreb »aktiesparekonto« omfatter efter forslaget under ét den eller de indlånskonti og det eller de værdipapirdepoter, som efter aftalen mellem pengeinstituttet og ejeren skal behandles efter lovens regler om aktiesparekontoen.

Indlånskontoen indeholder de kontante indeståender, mens værdipapirdepotet indeholder de aktier m.v., som ejeren investerer midlerne i.

Det må forventes, at nogle opsparende vil have et ønske om at oprette flere indlånskonti – f.eks. en til danske kroner og en eller flere til udenlandsk valuta – mens nogle ønsker at oprette separate værdipapirdepoter til forskellige typer af aktier. For at imødekomme dette ønske om fleksibilitet foreslås det, at der ikke i lovgivningen sættes hindringer i vejen for, at aktiesparekontoen kan have flere indlånskonti og flere værdipapirdepoter.

Det vil dermed være op til det enkelte pengeinstitut, om kunderne skal tilbydes muligheden for at oprette en eller flere indlånskonti og et eller flere værdipapirdepoter knyttet til den enkelte aktiesparekonto. Alle konti og depoter skal dog oprettes i det samme pengeinstitut og tilknyttes den samme aktiesparekonto.

Det foreslås i *stk. 2* at pengeinstituttet skal betegne konti og depoter m.v., så det fremgår, at de vedrører en aktiesparekonto.

Hensigten er at sikre, at hverken pengeinstituttet, ejeren eller Skatteforvaltningen er i tvivl om, at de pågældende konti og depoter m.v. vedrører en aktiesparekonto. Kontoudskrifter og depotudskrifter er andre eksempler på dokumenter, hvoraf det klart skal fremgå, at de vedrører en aktiesparekonto. Det kan eksempelvis ske derved, at pengeinstituttet på kontoudskrifter m.v. anvender betegnelsen »aktiesparekonto«. Heri ligger også en forventning om, at pengeinstituttet og ejeren i forbindelse med etableringen af aktiesparekontoen indgår en aftale, der klart viser, at der er tale om en aktiesparekonto omfattet af loven.

Til § 5

Den foreslåede bestemmelse i § 5 afgrænser den type af aktiver, der kan indgå på aktiesparekontoen.

Det foreslås, at alene værdipapirer, hvis afkast efter de almindelige regler uden for aktiesparekontoen beskattes som aktieindkomst, kan indgå på aktiesparekontoen. Omfattet af denne kategori er f.eks. almindelige aktier, omsættelige investeringsbeviser i akkumulerende investeringsforeninger og omsættelige investeringsbeviser i aktiebaserede investeringsinstitutter med minimumsbeskatning. Værdipapirer, der efter de almindelige regler beskattes som kapitalindkomst, f.eks. obligationer og beviser i obligationsbaserede investeringsinstitutter, eller som personlig indkomst, f.eks. næringsaktier, kan efter forslaget ikke medtages på aktiesparekontoen.

I *stk. 1, nr. 1*, foreslås det, at kontantindeståender på indlånskontoen kan indgå på aktiesparekontoen.

Indeståendet kan være i danske kroner eller i udenlandsk valuta. Valutakursgevinster og -tab på en kontant indlånskonto skal således kunne indgå på aktiesparekontoen, selv om sådanne gevinster og tab uden for aktiesparekontoen medregnes til kapitalindkomsten og ikke aktieindkomsten. Som følge af, at indlånskontoen efter forslaget skal kunne oprettes i udenlandsk valuta, må de nævnte valutakursgevinster og tab nødvendigvis kunne indgå på aktiesparekontoen.

I *stk. 1, nr. 2, 1. pkt.*, foreslås det, at aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, kan indgå på aktiesparekontoen.

Bestemmelsen indebærer, at helt almindelige aktier, der er optaget på et reguleret marked eller en

multilateral handelsfacilitet (noterede aktier) kan indgå på aktiesparekontoen. Både aktier i danske og i udenlandske selskaber kan indgå. Tegningsretter og andre aktier, omfattet af aktieavancebeskatningsloven, omfattes ligeledes, hvis de er selvstændigt noterede og medregnes til aktieindkomsten.

Når der stilles krav om, at aktierne er noterede, skyldes det, at aktiernes værdi herved kan opgøres på et objektivt grundlag. Det er vigtigt for både pengeinstitutterne, Skatteforvaltningen og aktiesparekontoens ejer, at værdien er enkel at konstatere, idet beskatningsgrundlaget og dermed skatten på aktiesparekontoen skal opgøres i forhold til aktivernes værdi.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2, 2. pkt.*, at følgende aktier m.v. ikke kan indgå på aktiesparekontoen:

- Personers hovedaktionæraktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4. Det skyldes, at hovedaktionærer i et vist omfang selv kan bestemme, om arbejdsvederlaget skal udbetales som løn eller udbytte. Hvis hovedaktionæraktierne kunne indgå på aktiesparekontoen, ville et sådant udbytte blive lempeligt beskattet. Det er dog ikke sædvanligt forekommende, at hovedaktionæraktier er optaget til notering samtidig med, at den personlige hovedaktionær har væsentlig direkte indflydelse på egen aflønning. Bestemmelsen ventes dermed kun at berøre en meget snæver kreds af aktionærer.
- Aktier, som en næringsskattepligtig person har erhvervet som led i sin næringsvej, jf. aktieavancebeskatningslovens § 17. Afkast på næringsaktier beskattes som personlig indkomst.
- Aktier ejet af kapitalfondspartnere, jf. aktieavancebeskatningslovens § 17 A. Normalafkastet beskattes som aktieindkomst, men en andel af afkastet (det såkaldte »carried interest«) beskattes som personlig indkomst.
- Andelsbeviser og andele i andelsforeninger, der omfattes af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, jf. aktieavancebeskatningslovens § 18. Afkast på sådanne beviser og andele beskattes som kapitalindkomst.
- Aktier og investeringsbeviser i investeringsselskaber, der omfattes af aktieavancebeskatningslovens § 19. Sådanne værdipapirer beskattes som kapitalindkomst, dog i visse tilfælde som personlig indkomst.
- Investeringsbeviser omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 22. Der er tale om investeringsbeviser i obligationsbaserede investeringsinstitutter med minimumsbeskatning. Disse beviser beskattes som kapitalindkomst.
- Konvertible obligationer. Renteafkastet beskattes som kapitalindkomst, mens gevinst og tab beskattes som aktieindkomst.

Baggrunden for afgrænsningen er, at kun aktier m.v., hvis afkast efter de almindelige regler beskattes som aktieindkomst, skal kunne indgå på aktiesparekontoen, mens aktier m.v., hvis afkast beskattes som kapitalindkomst eller personlig indkomst, ikke skal kunne indgå. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, punkt 3.

I *stk. 1, nr. 3*, foreslås det, at investeringsbeviser omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 20, stk. 2, eller § 21 kan indgå på aktiesparekontoen. Der er tale om henholdsvis omsættelige beviser i akkumulerende investeringsforeninger og omsættelige beviser i aktiebaserede investeringsinstitutter med minimumsbeskatning. I begge tilfælde beskattes afkastet som aktieindkomst.

Det er for disse omsættelige investeringsbeviser ikke et krav for at kunne indgå på aktiesparekontoen, at investeringsbeviserne er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. Det er imidlertid et krav, at de er omsættelige, så der løbende kan konstateres en værdi. Er investeringsbeviserne, som omfattes af aktieavancebeskatningslovens § 20, stk. 2, eller § 21, noterede, vil de være omfattet af forslagets stk. 1, nr. 2.

Som en del af Aftale om Erhvervs- og Iværksætterinitiativer blev der, ud over tiltaget vedrørende aktiesparekontoen, bl.a. også indgået aftale om at indføre en mere ensartet beskatning af beviser i aktiebaserede investeringsinstitutter, således at afkast fra aktiebaserede investeringsselskaber fra 2019 skal henregnes til aktieindkomsten frem for kapitalindkomsten.

Med gennemførelsen af dette tiltag vil beviser i aktiebaserede investeringsinstitutter ikke længere være

omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, men af en ny § 19 B. Afkast herfra vil blive beskattet som aktieindkomst. Dermed vil de kunne indgå på aktiesparekontoen i henhold til lovforslaget, hvis de er noterede, dvs. optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, jf. lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 2.

Aktiesparekontolovens § 5 vil imidlertid i forbindelse med ændringen af aktieavancebeskatningslovens § 19 blive foreslået udvidet, så aktiebaserede investeringsbeviser, der ikke opfylder betingelsen om at være noterede, men som er omsættelige, også vil kunne indgå på aktiesparekontoen. Gennemføres disse ændringer vil det indebære, at både noterede og omsættelige aktiebaserede investeringsbeviser vil kunne indgå på aktiesparekontoen, når afkastet efter de almindelige regler uden for aktiesparekontoen beskattes som aktieindkomst.

Det foreslås i *stk. 2*, at aktier, aktieretter, tegningsretter og konvertible obligationer, som tildeles på grundlag af aktier m.v., der indgår på aktiesparekontoen, kan erhverves på aktiesparekontoen.

Sådanne værdipapirer skal efter forslaget kunne erhverves på aktiesparekontoen, forudsat at de knytter sig til en moderaktie, der allerede indgår på aktiesparekontoen. Det skal derimod ikke være muligt at overføre eksempelvis unoterede tegningsretter, som stammer fra aktier uden for aktiesparekontoen, til aktiesparekontoen.

Baggrunden for, at de pågældende værdipapirer skal kunne erhverves på aktiesparekontoen, selv om de ikke er noterede, er, at aktiesparekontoens ejer – på lige fod med andre aktionærer – skal kunne deltage i en kapitaludvidelse. Der er endvidere normalt et almindeligt marked for handel med tegningsretter til noterede aktier, ligesom de normalt har en kort løbetid, hvorfor værdiansættelsen ikke burde volde særlige problemer.

Bestemmelsen i *stk. 2* skal ses i sammenhæng med forslagets § 6, stk. 2, nr. 2 og 3, hvorefter unoterede aktier (herunder fondsaktier) og aktie- og tegningsretter samt konvertible obligationer skal anses for afstået fra aktiesparekontoen den 20. februar i året efter erhvervelsen, hvis de fortsat indgår på aktiesparekontoen på dette tidspunkt.

Bestemmelsen *stk. 2* giver aktiesparekontoejeren mulighed for at modtage fondsaktier, aktieretter og tegningsretter på grundlag af moderaktier på aktiesparekontoen. Ejeren kan efterfølgende, men inden fristen i forslagets § 6, stk. 2, udnytte tegningsretterne til tegning af aktier eller konvertible obligationer. Er de nytegnede aktier unoterede, eller er der tale om konvertible obligationer, skal de dog anses for afstået fra aktiesparekontoen den 20. februar i året efter erhvervelsen, jf. forslagets § 6, stk. 2.

Hvis der ved en fejl er erhvervet værdipapirer på aktiesparekontoen, som ikke opfylder betingelserne for at indgå på aktiesparekontoen, skal værdipapirerne afstås, ligesom der inden for de almindelige forældelsesregler må foretages en korrektion, så afkastet ikke beskattes på aktiesparekontoen, men hos ejeren ved opgørelsen af den almindelige indkomst. Reguleringen må foretages tilbage fra den dag, hvor værdipapirerne blev erhvervet på aktiesparekontoen.

Konsekvenserne af, at der erhverves værdipapirer på aktiesparekontoen, som ikke kan indgå, er derfor efter forslaget, at de ikke anses for at have indgået på aktiesparekontoen. De skal tages ud, så snart det konstateres, at de ikke opfylder betingelserne for at indgå. Skattemæssigt betragtes de som ikke at være indgået. I stedet skal de anses for at have været erhvervet af ejeren uden for aktiesparekontoen. Skattemæssigt skal de tilbageføres til ejeren til den samme værdi, de oprindeligt blev overført for til aktiesparekontoen. Ethvert afkast skal i stedet medregnes ved opgørelsen af den almindelige indkomst for ejeren. Hvis værdipapirerne oprindeligt blev overført til aktiesparekontoen fra ejerens eget almindelige depot uden for aktiesparekontoen, skal den beskatning, som ejeren måtte være blevet udsat for i forbindelse med den fejlagtige overførsel, ligeledes tilbageføres.

Hvis afkastet allerede er blevet medregnet og beskattet på aktiesparekontoen, skal der foretages tilba-

geregulering af indkomsten på aktiesparekontoen, ligesom afkastet i stedet skal medregnes til ejerens indkomst efter de almindelige regler uden for aktiesparekontoen.

Ændringen af skatteansættelsen og korrektionen på aktiesparekontoen vil skulle ske efter de almindelige regler i skatteforvaltningslovens §§ 26 og 27. § 26 fastsætter, at Skatteforvaltningen som udgangspunkt skal afsende varsel om en ændring af skatteansættelsen senest den 1. maj i det fjerde år efter indkomstårets udløb. Foreligger der omstændigheder, der indebærer, at Skatteforvaltningen kan foretage en ekstraordinær ansættelse, kan forvaltningen dog afsende varsel om ændring efter denne dato, jf. skatteforvaltningslovens § 27.

Til § 6

Den foreslåede bestemmelse i § 6 regulerer konsekvenserne af, at der er sket ændringer i de værdipapirer, som allerede indgår på aktiesparekontoen. Der er altså tale om situationer, hvor værdipapirerne oprindeligt er placeret korrekt på aktiesparekontoen, men hvor de som følge af ændringer ikke længere opfylder betingelserne for at indgå på aktiesparekontoen.

Det foreslås, at de værdipapirer, som ikke længere opfylder betingelserne for at kunne indgå på aktiesparekontoen, skal anses for afstået inden for bestemte frister, medmindre de forinden er afstået fra aktiesparekontoen. Aktiesparekontoens ejer vil kunne afstå værdipapirerne fra aktiesparekontoen ved almindeligt salg på markedet, ved overførsel til ejerens almindelige depot uden for aktiesparekontoen eller ved overførsel til ejerens pensionsdepot eller aldersopsparingsdepot. Hermed undgås det, at værdipapirerne skal anses for afstået.

Det foreslås i *stk. 1*, at aktier m.v. på aktiesparekontoen, der ikke længere kan indgå på aktiesparekontoen som følge af, at de ikke længere er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, skal anses for udloddet den første dag efter, at de ikke længere er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet.

Forslaget indebærer, at når noterede aktier afnoteres, skal de anses overført vederlagsfrit til ejeren, der skal anses for at have erhvervet aktierne uden for aktiesparekontoen til den værdi, aktierne havde ved afnoteringen. Fremtidigt afkast på aktierne i form af udbytte og værdiændringer skal ikke indgå på aktiesparekontoen, men hos ejeren, indtil aktierne afstås til tredjemand.

Det foreslås ikke, at der skal være en egentlig forpligtelse for ejeren til at afstå aktierne fra aktiesparekontoen. Men det vil lette pengeinstituttets opgørelse af afkastet på og uden for aktiesparekontoen, hvis ejeren inden eller hurtigst muligt efter afnoteringen afstår aktierne fra aktiesparekontoen, eventuelt ved at overføre dem til eget depot uden for aktiesparekontoen.

At aktierne skal anses for afstået allerede dagen efter afnoteringen skal ses i sammenhæng med, at det normalt vil være forholdsvis let at konstatere, når aktier ikke længere er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, og at det vil lette værdiansættelsen af aktierne, idet de kan anses for afstået til værdien på sidste noteringsdag.

Den foreslåede *stk. 2* regulerer tilfælde, hvor et værdipapirs skattemæssige status ændres på anden måde end ved afnotering samt tilfælde, hvor der erhverves aktier, aktieretter, tegningsretter eller konvertible obligationer på grundlag af aktier, der allerede befinder sig på aktiesparekontoen.

Fælles for disse værdipapirer er, at de ikke længere opfylder betingelserne i forslagets § 5, stk. 1, for at kunne indgå på aktiesparekontoen. Efter forslagets § 5, stk. 2, vil det imidlertid alligevel være muligt at erhverve de pågældende aktier m.v. på aktiesparekontoen.

Det foreslås, at sådanne værdipapirer skal anses for afstået den 20. februar i det første år efter statusskiftet eller erhvervelsen, hvis de fortsat indgår på aktiesparekontoen på dette tidspunkt.

Baggrunden for denne frist er, at det i de tilfælde, der omhandles i stk. 2, vil være vanskeligere for ejeren og pengeinstituttet at konstatere, om betingelserne for, at værdipapirer kan forblive på aktiespare-

kontoen, fortsat er opfyldt. Eksempelvis kan der gennemføres en omlægning af værdipapirbeholdningen i et aktiebaseret investeringsinstitut, så det bliver obligationsbaseret, uden at der tilgås ejeren underretning om omlægningen. Med denne frist gives der også en bedre tidsmæssig mulighed for, at tegningsretter kan udnyttes til erhvervelse af noterede aktier, så det ikke bliver nødvendigt at anse tegningsretterne for afstået fra aktiesparekontoen.

Med den foreslåede frist får pengeinstituttet og aktiesparekontoens ejer mulighed for at konstatere eventuelle ændringer i karakteren af de pågældende værdipapirer og mulighed for at reagere herpå derved, at ejeren kan afstå værdipapirerne inden fristens udløb. En afståelse fra aktiesparekontoen kan ske til markedet eller ved at overføre værdipapirerne til ejeren selv uden for aktiesparekontoen eller eventuelt til en pensionsordning tilhørende ejeren.

Forslaget om, at aktierne m.v. skal anses for afstået, indebærer, at det ved udgangen af hvert år skal kontrolleres, om der er sket ændringer i karakteren af de enkelte værdipapirer.

Den foreslåede *stk. 2, nr. 1*, omhandler aktier m.v., der har skiftet status, så de ikke længere opfylder betingelserne for at indgå på aktiesparekontoen. Det foreslås, at aktierne m.v. skal anses for udloddet fra aktiesparekontoen den 20. februar i året efter statusskiftet.

Der kan være tale om omlægning af værdipapirbeholdningen i et aktiebaseret investeringsinstitut med den virkning, at det ikke længere er aktiebaseret, men obligationsbaseret. Dermed opfylder investeringsbeviset ikke længere betingelserne for at indgå på aktiesparekontoen. Et større fald i aktiekurserne vil også kunne indebære, at et aktiebaseret investeringsinstitut får karakter af et obligationsbaseret institut, fordi den forholdsmæssige værdi af obligationsbeholdningen stiger.

I disse tilfælde må det for hvert enkelt værdipapir afgøres, om det fortsat opfylder betingelserne for at indgå på aktiesparekontoen, eller om ændringerne medfører, at værdipapirerne skal anses for afstået fra aktiesparekontoen.

Efter de gældende regler skal det allerede i dag registreres, om et statusskifte af et minimumsbeskattet investeringsinstitut fører til, at investeringsbeviserne skal beskattes hos de personlige ejere efter andre regler end hidtil, jf. selskabsskattelovens § 5 F og aktieavancebeskatningslovens § 33. Investeringsinstituttets status har normalt betydning for, om afkastet beskattes hos ejeren som aktieindkomst eller kapitalindkomst.

Efter de gældende regler har et skift af status først virkning fra udløbet af det år, hvor statusskiftet finder sted. Statusskiftet har dermed virkning fra førstkommande 1. januar. Den skattemæssige status af minimumsbeskattede investeringsinstitutter skal således efter gældende regler konstateres ved udløbet af hvert år med henblik på at foretage en korrekt kvalifikation over for pengeinstituttets kunder og at foretage korrekt indberetning til Skatteforvaltningen. Den således etablerede status – eksempelvis som aktiebaseret eller som obligationsbaseret investeringsinstitut – har virkning for hele det kalenderår, der følger efter statusskiftet.

De foreslåede regler i *stk. 2, nr. 1*, om statusskifte harmonerer med de gældende regler om statusskifte af minimumsbeskattede investeringsinstitutter. Statusskiftet skal i alle tilfælde have virkning fra året efter statusskiftet. Efter forslaget skal aktier m.v., der har skiftet status, så de ikke længere kan indgå på aktiesparekontoen, anses for afstået den 20. februar i det første år efter statusskiftet.

Hvis eksempelvis et minimumsbeskattet investeringsinstitut, der hidtil har været aktiebaseret, jf. aktieavancebeskatningslovens § 21, *stk. 2*, i løbet af 2019 overgår til at være obligationsbaseret, kan investeringsbeviserne i det pågældende investeringsinstitut med virkning fra den 1. januar 2020 ikke længere placeres på aktiesparekontoen. Det foreslås, at de pågældende investeringsbeviser, der allerede befinder sig på aktiesparekontoen, skal anses for afstået senest den 20. februar 2020. Hermed får aktiesparekontoens ejer mulighed for at afstå de pågældende værdipapirer fra aktiesparekontoen, eventuelt ved at overføre dem til et depot uden for aktiesparekontoen.

Den foreslåede frist svarer til en frist på 30 dage efter, at der den 20. januar skal foretage indberetning til Skatteforvaltningen om statusskiftet.

Det foreslåede *stk. 2, nr. 2*, fastslår, at aktier, aktieretter og tegningsretter, der erhverves på grundlag af aktier m.v. på aktiesparekontoen, skal anses for afstået den 20. februar i året efter erhvervelsen, medmindre de erhvervede aktier m.v. i sig selv opfylder betingelserne i den foreslåede § 5, stk. 1.

Bestemmelsen omfatter de aktier m.v., som er omfattet af forslagets § 5, stk. 2. Forslaget indebærer, at aktier, aktieretter og tegningsretter, herunder fondsaktier, anses for afstået den 20. februar i året efter erhvervelsen, hvis de fortsat indgår på aktiesparekontoen på dette tidspunkt, medmindre de er selvstændigt noterede.

Eksempelvis kan ejeren i 2019 have erhvervet en unoteret tegningsret på aktiesparekontoen på grundlag af en moderaktie, som allerede indgår på aktiesparekontoen, jf. forslagets § 5, stk. 2. Efter forslagets § 6, stk. 2, nr. 2, skal tegningsretten anses for afstået den 20. februar året efter, hvis den er unoteret og fortsat indgår på aktiesparekontoen.

Hvis imidlertid aktiesparekontoens ejer inden fristens udløb har udnytter tegningsretten til tegning af aktier, vil tegningsretten ikke længere eksistere. Er de nytegnede aktier noterede, vil de kunne indgå på aktiesparekontoen efter hovedreglen i forslagets § 5, stk. 1, punkt 2, om noterede aktier. Hvis den nytegnede aktie derimod er unoteret, skal den anses for afstået ved udløbet af fristen, jf. forslagets § 6, stk. 2, nr. 2.

Den foreslåede *stk. 2, nr. 3*, fastslår, at konvertible obligationer, der erhverves på grundlag af tegningsretter på aktiesparekontoen, skal anses for afstået fra aktiesparekontoen den 20. februar året efter erhvervelsen. Det gælder, uanset om de konvertible obligationer er noterede.

Baggrunden for, at konvertible obligationer ikke kan indgå på aktiesparekontoen er, at renteafkastet beskattes som kapitalindkomst.

Afkast af de konvertible obligationer, herunder værdireguleringer og eventuelle renter, medregnes på aktiesparekontoen for perioden fra erhvervelsen af de konvertible obligationer på aktiesparekontoen og frem til fristens udløb. Hvis obligationerne afstås fra aktiesparekontoen inden fristens udløb, medregnes dog kun afkastet frem til afståelsen.

Hvis de konvertible obligationer ikke afstås fra aktiesparekontoen, anses de alligevel for afstået den 20. februar i året efter erhvervelsen til værdien på denne dato, således at et afkast efter 20. februar skal medregnes til ejerens indkomst uden for aktiesparekontoen. Afkast til og med den 20. februar medregnes på aktiesparekontoen.

Det følger af forslagets § 6, at det kan have en række konsekvenser for opgørelsen af indkomsten på og uden for aktiesparekontoen, at der sker ændringer, så værdipapirerne ikke længere kan indgå på aktiesparekontoen. Det gælder både, når noterede aktier afnoteres, jf. forslagets § 6, stk. 1, og når der som følge af ændringer i øvrigt indtræder pligt til at anse værdipapirerne for afstået, jf. forslagets § 6, stk. 2, nr. 1, og når der på grundlag af aktier på aktiesparekontoen erhverves aktier, aktieretter, tegningsretter eller konvertible obligationer, jf. forslagets § 6, stk. 2, nr. 2 og 3.

I den periode, hvor værdipapirerne har befundet sig på aktiesparekontoen, kan værdipapirerne have givet et afkast i form af udbytte eller værdistigning, eller værdien kan være faldet.

For så vidt angår aktier, der afnoteres, jf. forslagets § 6, stk. 1, skal det afkast, der opnås efter afnoteringen, ikke medregnes på aktiesparekontoen, men til ejerens almindelige aktieindkomst uden for aktiesparekontoen. Det gælder, selv om aktierne forbliver på aktiesparekontoen. Det er en konsekvens af, at aktierne skal anses for at være afstået til ejeren selv på tidspunktet for afnoteringen.

I andre tilfælde, hvor værdipapirerne ikke længere opfylder betingelserne for at indgå på aktiesparekontoen, skal afkast frem til fristen den 20. februar i det efterfølgende år eller frem til datoen for en faktisk afståelse forinden medregnes på aktiesparekontoen. Afkastet for denne periode skal således ikke henføres

til ejeren selv uden for aktiesparekontoen, selv om de pågældende værdipapirer som udgangspunkt ikke opfylder betingelserne for at indgå.

Hvis afståelsen sker inden for fristen, skal der således ikke foretages nogen regulering på eller uden for aktiesparekontoen. Afkast af værdipapirerne frem til afståelsen inden for fristen beskattes udelukkende på aktiesparekontoen. Afståelsen fra aktiesparekontoen inden fristen – f.eks. ved overførsel til ejerens depot uden for aktiesparekontoen – skal ske til værdien i handel ogandel på afståelsestidspunktet.

Ved at afstå aktierne inden for fristen opnås den fordel, at pengeinstituttet undgår at skulle foretage reguleringer på og uden for aktiesparekontoen. Sørger ejeren for rettidigt at afstå de værdipapirer, der ikke længere kan indgå på aktiesparekontoen, vil det lette opgørelsen af afkastet, idet afkastet fra de pågældende værdipapirer frem til afståelsen udelukkende skal indgå på aktiesparekontoen.

Hvis afståelsen først sker efter udløb af de frister, der fremgår af § 6, skal værdipapirerne alligevel anses for afstået ved fristens udløb til værdien på denne dato. Det afkast, der opnås efter fristens udløb, skal ikke medregnes under aktiesparekontoen, men uden for.

Undlader ejeren at afstå værdipapirerne inden fristens udløb, vil det derfor være nødvendigt for pengeinstituttet at foretage reguleringer i opgørelsen af afkastet, således at afkast efter fristens udløb ikke indgår på aktiesparekontoen, men i stedet indberettes som afkast uden for aktiesparekontoen og typisk medregnes i ejerens aktieindkomst. Pengeinstituttet vil være forpligtet til at opgøre indkomsten på aktiesparekontoen uden at medtage afkastet fra de pågældende værdipapirer fra det tidspunkt, hvor de efter forslaget skal anses for afstået, idet værdipapirerne i stedet skal anses for ejet af ejeren uden for aktiesparekontoen.

Det kan derfor være hensigtsmæssigt, at pengeinstituttet i sin aftale med kunden indsætter en bestemmelse om, at pengeinstituttet kan stille krav om, at kunden afstår værdipapirer fra aktiesparekontoen i tilfælde af, at de efter reglerne ikke længere kan indgå. Afståelsen vil eventuelt kunne ske ved overførsel til kundens værdipapirdepot uden for aktiesparekontoen.

Hvis aktiesparekontoens ejer og pengeinstituttet ikke har været opmærksom på de ændringer, der indebærer, at de pågældende værdipapirer ikke længere kan indgå på aktiesparekontoen, kan det forekomme, at afkastet også efter fristens udløb ved en fejl er medregnet til aktiesparekontoen.

I denne situation kan det blive nødvendigt inden for de almindelige forældelsesregler i skatteforvaltningslovens §§ 26 og 27 at foretage en tilbageregulering af afkastet fra det tidspunkt, hvor værdipapirerne ifølge fristerne i § 6 skal anses for afstået. Beskatningsgrundlaget på aktiesparekontoen vil i dette tilfælde skulle korrigeres, så afkastet efter fristens udløb ikke medregnes på aktiesparekontoen. Endvidere skal indkomsten uden for aktiesparekontoen reguleres, så afkastet i stedet medregnes ved ejerens almindelige indkomstopgørelse.

Konsekvenserne af, at værdipapirer efter forslagets § 6 skal anses for afstået, er ligeledes, at pengeinstituttet skal foretage indberetning til Skatteforvaltningen, som om afståelsen havde fundet sted. Der skal således foretages indberetning om selve erhvervelsen fra aktiesparekontoen til ejeren privat, ligesom afkast i form af udbytter, der udloddes efter fristens udløb, skal indberettes som erhvervet uden for aktiesparekontoen. Er der tale om udbytter på danske aktier eller investeringsbeviser, vil der skulle indeholdes normal udbytteskat på 27 pct.

Til § 7

Det foreslås i *1. pkt.*, at der ikke skal kunne optages lån på aktiesparekontoen.

Uden denne bestemmelse ville det eksempelvis være muligt for en person med friværdis i boligen at optage lån på aktiesparekontoen mod pant i boligen og købe aktier for pengene på aktiesparekontoen til lav beskatning. Det ville være en omgåelse af beløbsgrænsen på 50.000 kr. Optagelse af lån på aktiesparekontoen ville ikke blive betragtet som et indskud. Lånet ville derimod reducere værdien af

aktiesparekontoen, således at ejeren ikke ville komme i konflikt med den foreslåede beløbsgrænse på 50.000 kr. for aktiesparekontoens værdi.

Baggrunden for forslaget om at forbyde låntagning på aktiesparekontoen er således, at det ikke findes rimeligt, at økonomisk velstående personer kan omgå den foreslåede beløbsgrænse ved at foretage meget store investeringer på aktiesparekontoen for midler, der lånes på aktiesparekontoen.

Der er derimod efter forslaget ikke noget i vejen for, at ejeren uden for aktiesparekontoen optager et lån på f.eks. 50.000 kr. og anvender hele låneprovenuet som indskud på aktiesparekontoen. I dette tilfælde, hvor lånet ikke belaster aktiesparekontoens værdi, vil der ikke være tale om en omgåelse af beløbsgrænsen.

Det foreslås i 2. pkt., at instituttet kan foretage hævning til betaling af skat, afgift, renter og omkostninger, selv om der ikke måtte være dækning på aktiesparekontoen.

Baggrunden for 2. pkt. er, at det vil kunne forekomme, at der ikke er kontante midler på aktiesparekontoen til betaling af skatten m.v. I dette tilfælde skal pengeinstituttet efter forslagets § 21, stk. 1, alligevel hæve pengene til skatten på aktiesparekontoens indlånskonto, der hermed vil gå i minus. En sådan hævning til betaling af skat, afgift og bankgebyrer kan indebære, at der opstår et lån. Et sådant lån vil efter forslaget ikke være i strid med låneforbuddet, selv om hævningen måtte indebære, at indlånskontoen går i minus.

Det vil være op pengeinstituttet og aktiesparekontoens ejer at aftale, hvordan overtrækket på indlånskontoen skal håndteres, herunder i hvilket omfang ejeren skal betale renter, og i hvilket omfang beløbet skal dækkes ind ved indskud fra ejeren inden for beløbsgrænsen eller ved salg af værdipapirer. Der lægges med forslaget ikke op til et krav om, at den negative saldo på indlånskontoen nødvendigvis skal udlignes.

Aktiesparekontoens ejer kan dog undgå låneoptagelsen ved at vælge at sælge aktier fra aktiesparekontoen eller ved at foretage et nyt indskud på kontoen til dækning af skatten, jf. forslagets § 9, stk. 2.

Til § 8

Det foreslås i § 8, at der ikke skal kunne opnås positive renter eller forud fastsatte kurstillæg m.v. på aktiesparekontoens indlånskonto.

Formålet med lovforslaget er at tilskynde til køb af aktier. Det er derfor hensigten, at midlerne på aktiesparekontoen skal anvendes til køb af aktier og ikke stå passivt på en kontant indlånskonto. Hvis der åbnes mulighed for, at et kontant indestående på aktiesparekontoen kan forrentes, kan den foreslåede lave beskatning på aktiesparekontoen potentielt give incitament til, at nogle opspare vil indsætte midler på aktiesparekontoen blot for at lade dem stå passivt til lav beskatning af renteafkastet. Det kan særligt blive aktuelt, hvis markedsrenterne begynder at stige.

Det vil heller ikke være i overensstemmelse med intentionerne om, at der som udgangspunkt alene skal kunne placeres midler på aktiesparekontoen, der beskattes som aktieindkomst, hvis aktiesparekontoens indlånskonto kan forrentes, idet renter uden for aktiesparekontoen beskattes som kapitalindkomst og ikke som aktieindkomst.

På denne baggrund foreslås det, at et positivt indestående på indlånskontoen skal være uforrentet. Pengeinstituttet må altså ikke tilskrive positive renter på indlånskontoen.

Dette hindrer imidlertid ikke, at pengeinstituttet kan kræve negative renter af et positivt indestående eller renter i tilfælde, hvor der er et negativt indestående. Et negativt indestående kan opstå, når der ikke er tilstrækkelige kontante midler til dækning af skatten. Ved pengeinstituttets indbetaling af skatten opstår der således et lån. Det skal altså efter forslaget være muligt for pengeinstituttet at kræve renter, men ikke at tilskrive positive renter på aktiesparekontoen.

Det foreslås ligeledes, at det ikke skal være muligt at knytte et kurstillæg eller lignende til et kontant

indestående på indlånskontoen. Det skal f.eks. ikke være muligt at aftale, at et indestående på 100 kr. efter 5 år tilbagebetales med 120 kr. Hermed ville ejeren reelt kunne opnå en forrentning af sine passivt anbragte kontante midler på aktiesparekontoen på samme måde, som hvis der var opnået en almindelig rentetilskrivning. Forbuddet omfatter f.eks. også en bonus m.v. Det foreslåede forbud omfatter alle former for kurstillæg m.v., som er aftalt på forhånd, men ikke almindelige valutakursgevinster, som ikke er forud fastsatte.

Der foreligger f.eks. ikke en forud fastsat kurstillægning, hvis ejeren har indsat 100 USD på sin aktiesparekonto på et tidspunkt, hvor kursen pr. USD udgør 6 kr. (svarende til 600 kr.), og kursen på USD efterfølgende stiger til 7 kr., så værdien af de 100 USD udgør 700 kr. I dette tilfælde vil ejeren have opnået en kursgevinst på 100 kr. Denne kursgevinst vil efter forslaget blot indgå som en almindelig gevinst, der beskattes på aktiesparekontoen. I dette tilfælde er der ikke indgået nogen aftale mellem pengeinstituttet og ejeren om et forud fastsat kurstillæg.

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1*, at personer, der er fuldt skattepligtige, kan foretage indskud på aktiesparekontoen, i det omfang den samlede værdi af aktiesparekontoen inkl. årets nettoindskud ikke overstiger et grundbeløb på 44.700 kr. (2010-niveau). Værdien opgøres pr. 31. december og danner grundlag for, i hvilket omfang der kan foretages nettoindskud i det følgende kalenderår. Endvidere foreslås, at grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20.

I § 1 foreslås det, at fuldt skattepligtige kan oprette en aktiesparekonto, ligesom det i § 9, stk. 1, foreslås, at fuldt skattepligtige personer kan indskyde på en aktiesparekonto. Personer, der ikke er fuldt skattepligtige til Danmark, skal således ikke kunne oprette eller indskyde på en aktiesparekonto. Det samme gælder personer, som ganske vist er fuldt skattepligtige, men hjemmehørende i udlandet efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, jf. forslagets § 1.

Disse forslag skal ses i lyset af, at formålet med lovforslaget er at styrke aktiekulturen i Danmark, så ejerskabet af virksomheder bringes ud til flere danskere, der hermed får en aktiv interesse i, hvordan det går de virksomheder, der investeres i. Dette formål tilsiger, at muligheden for at oprette og foretage indskud på en aktiesparekonto forbeholdes personer, der er fuldt skattepligtige og skattemæssigt hjemmehørende i Danmark.

Der skal som udgangspunkt frit kunne indskydes (indsættes) på og frit kunne udloddes (hæves) fra aktiesparekontoen.

Det foreslås dog, at indskud på aktiesparekontoen begrænses af et loft over den samlede værdi af kontanter og værdipapirer på aktiesparekontoen. Det foreslås, at loftet udgør 44.700 kr. i 2010-niveau. Beløbsgrænsen foreslås reguleret efter personskattelovens § 20. Det foreslåede loft forventes at svare til 50.000 kr. i 2019-niveau, idet bemærkes, at beløbsgrænserne for 2019 først fastsættes i slutningen af 2018.

Så længe den samlede værdi på aktiesparekontoen ikke overstiger loftet på 50.000 kr., kan der frit indsættes på aktiesparekontoen. Så snart værdien kommer op på 50.000 kr., kan der ikke indsættes yderligere.

Værdien på aktiesparekontoen kan godt komme over loftet via værdistigninger. Ejeren har efter forslaget ikke pligt til at foretage udlodninger for at nå ned under loftet. At loftet er nået eller overskredet som følge af værdistigninger indebærer blot, at der ikke længere kan foretages indskud.

Ejeren vil derimod frit kunne foretage køb og salg af værdipapirer på aktiesparekontoen. Så længe købet sker for midler på aktiesparekontoen, og så længe provenuet ved salget indgår på aktiesparekontoen, betragtes køb og salg af aktier ikke som indskud og hævnninger. Omlægning af aktiesparekontoens værdipapirbeholdning har således ikke i sig selv indflydelse på loftet.

Hvis værdien igen kommer ned under loftet f.eks. som følge af udlodninger, kan der igen indskydes på aktiesparekontoen inden for loftet.

Som følge af loftet må pengeinstitutterne og den skattepligtige kontrollere værdien på aktiesparekontoen forud for et indskud, så det sikres, at der ikke foretages for store indskud. Det vil imidlertid være vanskeligt for pengeinstitutterne at holde løbende kontrol med den samlede værdi på aktiesparekontoen, idet kursen på aktierne og valutakursen på udenlandske aktier ændrer sig hele tiden.

Det foreslås derfor, at den samlede værdi af aktiesparekontoen kun skal opgøres ved kalenderårets udgang. Pengeinstitutterne foretager allerede i dag indberetning af værdien af aktier m.v. ved udgangen af hvert år. Forslaget vil således være en administrativ enkel løsning for pengeinstitutterne. Denne værdi ved udgangen af året danner grundlaget for, hvor stort et nettoindskud der kan foretages på kontoen det kommende kalenderår. Med udgangspunkt i værdien ved udgangen af hvert år skal pengeinstituttet løbende registrere ejerens hævninger og indskud året efter for at kontrollere, om loftet overskrides. Det er loftet i det år, indskuddet foretages, der er relevant. I nedenstående eksempler forudsættes loftet i alle år at udgøre 50.000 kr.

I det år, hvor ejeren etablerer aktiesparekontoen, f.eks. 2019, vil der kunne foretages indskud svarende til loftet på 50.000 kr. Indskydes der f.eks. 50.000 kr. ved etableringen, hvorefter der samme år udloddes 40.000 kr., vil der i samme år igen kunne indskydes 40.000 kr. Det gælder, selv om den faktiske værdi i mellemtiden måtte være steget, idet værdien alene måles ved årets udgang.

Hvis værdien af aktiesparekontoen f.eks. udgør 42.000 kr. den 31. december 2019, vil ejeren i kalenderåret 2020 kunne indskyde yderligere 8.000 kr. på aktiesparekontoen (50.000 – 42.000).

Der vil i eksemplet være mulighed for at foretage et nettoindskud på 8.000 kr. i 2020. Hvis ejeren udlodder (hæver) 10.000 kr. fra kontoen i januar 2020, vil der være mulighed for at indskyde 18.000 kr. i den resterende del af 2020. Hermed er der netto indskudt 8.000 kr. (-10.000 + 18.000). Der skal ikke tages hensyn til eventuelle værdistigninger eller -fald på kontoen i løbet af 2020. Det anførte om adgangen til et nettoindskud på 8.000 kr. i 2020 ville således også gælde, selv om værdien i starten af januar 2020 var vokset til 100.000 kr. eller var faldet til 20.000 kr., idet der tages udgangspunkt i ultimoværdien 2019 og ses bort fra faktiske værdiændringer i løbet af 2020.

Udgør værdien af aktiesparekontoen 60.000 kr. pr. 31. december 2019, kan der ikke foretages indskud i 2020, idet loftet i 2020 på 50.000 kr. allerede er overskredet. Selv om der udloddes 10.000 kr. i januar 2020, kan der ikke foretages indskud i den resterende del af 2020, idet den beregnede værdi efter udlodningen fortsat rammer loftet på 50.000 kr. Hvis der i stedet udloddes 12.000 kr. i 2020, så den beregnede værdi kommer ned på 48.000 kr. (60.000-12.000), er der plads til efterfølgende i 2020 at indskyde 2.000 kr.

Værdien af aktier ved udgangen af året opgøres på samme måde, som når pengeinstitutterne indberetter værdien af aktier i et almindeligt depot efter de gældende regler. Udenlandske aktier og kontantbeholdninger i udenlandsk valuta omregnes til danske kroner ud fra valutakursen samme dag.

Hvis der vederlagsfrit overføres værdipapirer fra aktiesparekontoen til opsparerens almindelige depot, betragtes det som en udlodning, som reducerer den samlede værdi af aktiesparekontoen. Det kan være u hensigtsmæssigt, hvis opsparereren ønsker størst mulig værdi på aktiesparekontoen. Værdipapirerne kan i stedet overføres til ejeren mod betaling af markedsværdien, således at værdien af aktiesparekontoen bevares. En sådan betaling skal ikke behandles som en indskud på aktiesparekontoen, men som et almindeligt køb af værdipapirer, som ejeren foretager fra aktiesparekontoen, når værdipapirerne overføres mod fuldt vederlag til markedsværdien.

Det foreslås i *stk.* 2, at der kan foretages indskud på aktiesparekontoen til betaling af skatten, uanset bestemmelsen i *stk.* 1. Det foreslås endvidere, at indskuddet skal foretages i det kalenderår, hvor skatten forfalder til betaling, jf. § 20.

Forslaget indebærer, at aktiesparekontoens ejer altid vil kunne foretage indskud til betaling af den skat, der udløses på aktiesparekontoen, selv om beløbsgrænsen på 50.000 kr. allerede måtte være overskredet.

Har der f.eks. i 2019 været et afkast på 10.000 kr., så værdien ved udgangen af 2019 udgør eksempelvis 60.000 kr., vil der efter reglen stk. 1 som udgangspunkt ikke kunne foretages indskud i 2020. Afkastet udløser en skat på 1.700 kr., som forfalder til betaling i 2020. Hvis alle aktiesparekontoens midler er placeret i aktier, er ejeren henvist til at sælge nogle af sine aktier eller at acceptere et lån fra banken til betaling af skatten. Det findes ikke hensigtsmæssigt.

Det foreslås derfor, at aktiesparekontoens ejer skal kunne foretage et kontant indskud til betaling af skatten. Det gælder, selv om værdien allerede er eller ved indskuddet kommer op over beløbsgrænsen på 50.000 kr. Hermed bliver det ikke nødvendigt for ejeren at optage et banklån eller at sælge ud af sine aktier på aktiesparekontoen.

Det foreslås, at indskuddet skal foretages i det kalenderår, hvor skatten forfalder til betaling. Efter forslaget § 20 forfalder skatten for et kalenderår til betaling den 22. januar året efter. For kalenderårene 2019-2022 forfalder skatten dog først den 22. februar, jf. overgangsreglen i § 32, stk. 2. Efter forslaget vil aktiesparekontoens ejer således eksempelvis i kalenderåret 2020 kunne indbetale den skat, der udløses for kalenderåret 2019.

Forslaget indebærer ikke en udvidelse af beløbsgrænsen på 50.000 kr., men blot, at der ses bort fra beløbsgrænsen, når der foretages indskud til betaling af skatten. Hvis der i det pågældende kalenderår, hvor skatten forfalder til betaling, foretages flere indskud og eventuelle hævninger, kan indskuddet til betaling af skatten frit placeres, hvor det er mest hensigtsmæssigt for aktiesparekontoens ejer.

Det er ikke en betingelse for at få adgang til at indskyde til betaling af skatten, at der mangler kontanter på aktiesparekontoen til skattens betaling. Det kræves blot, at indskuddet højst svarer til den forfaldne skat og foretages i det rigtige kalenderår.

Det foreslås i *stk. 3, 1. og 2. pkt.*, at hvis der foretages indskud i strid med stk. 1, skal det overskydende beløb udloddes. Endvidere skal der betales en afgift på 3 pct. p.a. af det overskydende beløb.

Det burde ikke kunne forekomme, at der indskydes for store beløb på aktiesparekontoen, idet både ejeren selv og pengeinstituttet skal påse, at den foreslåede beløbsgrænse på 50.000 kr. overholdes. Det kan dog ske, at der ved en fejl indskydes for store beløb på aktiesparekontoen, eksempelvis hvis der er taget fejl af kontonumre.

Det foreslås, at det for meget indskudte beløb skal udloddes igen, så snart fejlen opdages. Det for meget indskudte beløb kan imidlertid være investeret i værdipapirer, der kan have givet et afkast, som ikke burde indgå på aktiesparekontoen. I princippet burde der foretages en konkret beregning af dette uberettigede afkast, som ligeledes burde udloddes til ejeren og beskattes som aktieindkomst, mens beskattningen under aktiesparekontoen skulle korrigeres for fejlindbetalingen. En sådan fuld korrektion kan imidlertid være ganske kompliceret, ligesom det ofte vil være vanskeligt præcist at konstatere, hvilket afkast det fejlagtigt indskudte beløb har givet – herunder om det fejlagtigt indskudte beløb har været investeret i tabsgivende eller gevinstgivende aktier.

Med lovforslaget lægges der derfor op til en mere enkel løsning. Det foreslås for det første, at det for meget indskudte beløb skal udloddes til ejeren.

Det fejlagtige indskud skal behandles som et almindeligt indskud i indskudsåret, mens tilbageførslen skal behandles som en almindelig udlodning i udlodningsåret. Det kan have betydning i tilfælde, hvor indskuddet er foretaget i et år og først tilbageføres året efter. Udlodningen (tilbageførslen) skal ske, så snart fejlen opdages.

Ud over pligten til tilbageførsel af det fejlagtige indskud foreslås det for det andet, at der skal betales en afgift, der beregnes i forhold til den periode, det fejlagtige indskud har stået på aktiesparekontoen. Det foreslås, at afgiften udgør 3 pct. p.a. af det for meget indskudte beløb. Tillægget vil skulle beregnes på

samme måde som en almindelig bankrente for perioden, fra indskuddet blev foretaget, og indtil det igen udloddes.

Pengeinstituttet skal efter forslaget beregne afgiften og indbetale den af midlerne på aktiesparekontoen. Det afkast, som det for meget indskudte beløb rent faktisk måtte have udløst, medregnes og beskattes under aktiesparekontoen. Med forslaget skal der således ikke foretages nogen korrektion af indkomsten under aktiesparekontoen eller uden for aktiesparekontoen. Det for meget indskudte beløb skal blot udloddes, ligesom der skal betales en afgift af midlerne på aktiesparekontoen.

Den foreslåede afgift på 3 pct. p.a. er fastsat på grundlag af et forudsat afkast på 10 pct., der beskattes med den højeste sats for beskatning af aktieindkomst på 42 pct. Der er taget højde for, at det faktisk opnåede afkast beskattes under aktiesparekontoen med 17 pct. og for, at afgiften betales fra aktiesparekontoen og dermed for fuldt skattepligtige reducerer værdien på aktiesparekontoen, således at afgiften indirekte er fradragsberettiget. Tillægget foreslås dermed fastsat på en sådan måde, at det normalt ikke vil være en fordel, men snarere en klar ulempe for ejeren at indskyde for store beløb på aktiesparekontoen.

Ved opgørelsen af det for meget indskudte beløb tages udgangspunkt i værdien af aktiesparekontoen umiddelbart forud for indskuddet. Værdien opgøres som den målte værdi ved udgangen af det foregående år med fradrag for udlodninger og med tillæg af indskud, der er foretaget i årets løb forud for det fejlagtige indskud.

Hvis den således opgjorte værdi umiddelbart før det fejlagtige indskud oversteg beløbsgrænsen, er hele indskuddet et for meget indskudt beløb, som skal udloddes, og som der skal beregnes afgift af.

Hvis den opgjorte værdi umiddelbart før det fejlagtige indskud var mindre end beløbsgrænsen, er kun en andel af indskuddet et »fejlagtigt« indskud. Den del af indskuddet, der bragte den samlede værdi op på beløbsgrænsen på 50.000 kr., skal således ikke udloddes eller pålægges afgift.

Hvis værdien på aktiesparekontoen eksempelvis udgjorde 48.000 kr. ved udgangen af 2019, kan der i 2020 alene foretages yderligere indskud på 2.000 kr., idet det forudsættes at beløbsgrænsen i 2020 udgør 50.000 kr. Hvis ejeren i 2020 indskyder 10.000 kr. kan det konstateres, at der er indskudt 8.000 kr. for meget, idet værdien umiddelbart før indskuddet udgjorde 48.000 kr. Når fejlen opdages, skal de 8.000 kr. udloddes, ligesom der skal beregnes en afgift på 3 pct. af de 8.000 kr. for det antal dage, der er forløbet fra indskuddet og frem til tilbagebetalingen.

Det er efter forslaget ikke nødvendigt, at pengeinstituttet anmoder Skatteforvaltningen om tilladelse til at korrigere for det for meget indskudte beløb. Pengeinstituttet og ejeren skal efter forslaget af egen drift sørge for at korrigere for fejlindbetalingen.

Selv om der forløber lang tid mellem det fejlagtige indskud og tilbagebetalingen, vil der ikke indtræde forældelse, idet afgiften forfalder til betaling i tilknytning til tilbagebetalingen.

Indskud efter den foreslåede stk. 2 til dækning af skatten udløser ikke pligt efter den foreslåede stk. 3 til tilbagebetaling eller pligt til betaling af en afgift.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at 1. og 2. pkt. ikke gælder for indskud som nævnt i § 13, stk. 2, 3. pkt.

Efter forslagets § 13, stk. 2, 3. pkt. anses skat, der refunderes på aktiesparekontoen, for et indskud. Det er ikke hensigten, at refusion af skat på aktiesparekontoen skal udløse pligt til udlodning eller afgift på aktiesparekontoen efter forslagets § 9, stk. 3.

Det foreslås derfor i § 9, stk. 3, 3. pkt., at indskud i form af skat, der er refunderet på aktiesparekontoen, ikke udløser afgift eller pligt til udlodning, selv om den refunderede skat måtte føre til, at beløbsgrænsen på 50.000 kr. overskrides. Den refunderede skat skal fortsat anses for et indskud efter § 13, stk. 2, men der kan med forslagets § 9, stk. 3, 3. pkt., foretages refusion af skat på aktiesparekontoen, uden at ejeren kommer i konflikt med beløbsgrænsen.

Til § 10

Det foreslås i *stk. 1*, at indskud på aktiesparekontoen skal ske ved indbetaling af kontanter eller ved overførsel fra en anden konto eller et andet depot.

Det vil eksempelvis være muligt at trække på en kassekredit eller en lånekonto uden for aktiesparekontoen og overføre beløbet til aktiesparekontoen. Indskud kan også foretages ved at overføre værdipapirer, som ejeren allerede har stående på et andet værdipapirdepot, til aktiesparekontoen.

Ved overførsel af aktier fra et almindeligt værdipapirdepot til aktiesparekontoen anses ejeren for at have afstået aktierne ifølge den samtidigt foreslåede ændring af aktieavancebeskatningslovens § 32, jf. lovforslagets § 34. En gevinst eller et tab på de pågældende aktier skal således medregnes ved opgørelsen af ejerens almindelige indkomst som aktieindkomst. Dette gælder allerede i dag ved overførsel af værdipapirer til og fra pensionsordninger.

En overførsel af værdipapirer fra et andet depot tilhørende ejeren til aktiesparekontoen skal ske til handelsværdien. For ejeren skal de overførte værdipapirer således anses for afstået til handelsværdien, ligesom værdipapirerne vil indgå på aktiesparekontoen med handelsværdien på overførselstidspunktet. På tilsvarende måde skal en overførsel af værdipapirer fra aktiesparekontoen til et andet værdipapirdepot tilhørende ejeren ske til handelsværdien.

Der vil foreligge et indskud, når der indsættes kontanter på aktiesparekontoen, og når der overføres værdipapirer fra ejeren til aktiesparekontoen uden vederlag eller mod et vederlag, der er mindre end værdien af de overførte værdipapirer. Et indskud vil være begrænset af grundbeløbet på 50.000 kr. for aktiesparekontoens samlede værdi efter den foreslåede § 9, stk. 1.

I *stk. 2* foreslås det, at udlodning fra aktiesparekontoen skal ske ved udbetaling af kontanter eller ved overførsel til en anden konto eller et andet depot.

Der vil foreligge en udlodning, når der overføres kontanter fra aktiesparekontoen til ejeren, uden at det er betaling for værdipapirer, der samtidig overføres til aktiesparekontoen. Der vil også foreligge en udlodning, når der overføres værdipapirer fra aktiesparekontoen til ejerens almindelige værdipapirdepot uden vederlag. Hvis der betales et vederlag, der er mindre end værdien af værdipapirerne, vil der foreligge udlodning for forskellen.

Ved køb og salg af aktier på aktiesparekontoen vil der derimod ikke foreligge et indskud eller en udlodning, når værdipapirerne handles til markedsværdien mod fuldt vederlag. Det gælder, uanset om værdipapirerne handles på markedet, eller om det er ejerens egne aktier på et depot uden for aktiesparekontoen, der overdrages til eller fra aktiesparekontoen.

Det vil være nødvendigt for pengeinstituttet at registrere alle årets indskud til og udlodninger fra aktiesparekontoen, idet indskud og udlodninger skal indgå ved beregningen af årets beskatningsgrundlag efter den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 13.

Til § 11

Det foreslås, at aktiesparekontoen skal kunne overføres til et andet institut, der omfattes af den foreslåede § 3, og at aktiesparekontoen anses for videreført, som var den oprindeligt etableret i det modtagende institut. Det foreslås samtidig, at det afgivende institut i forbindelse med overførslen af aktiesparekontoen skal afgive oplysninger til det modtagende institut, som gør det modtagende institut i stand til at opfylde sine forpligtelser i henhold til aktiesparekontoloven.

Formålet med den foreslåede bestemmelse i § 11 er, at det skal være muligt for ejeren at skifte bank uden at blive ekstraordinært beskattet under aktiesparekontoen i forbindelse med bankskiftet.

Som udgangspunkt forfalder skatten til betaling ved aktiesparekontoens lukning, jf. forslaget § 12. I § 11 foreslås det imidlertid, at aktiesparekontoen kan føres videre, hvis den overføres fra et pengeinstitut til et andet.

Bestemmelsen indebærer, at aktiesparekontoen skal anses for videreført, som om den var etableret i det modtagende pengeinstitut. Det modtagende pengeinstitut skal overtage det afgivende pengeinstituts forpligtelser, herunder forpligtelserne til at beregne og indbetale skatten og indberette til Skatteforvaltningen i januar året efter kalenderårets udløb.

For ejeren vil konsekvensen være, at overførslen ikke udløser beskatning, ligesom et eventuelt tab hidrørende fra den overførte konto vil kunne overføres til den fortsættende aktiesparekonto.

Det modtagende pengeinstitut skal kunne beregne skatten for hele det kalenderår, overførslen finder sted – også for perioden før bankskiftet. Det er derfor nødvendigt, at det afgivende pengeinstitut loyalt afgiver de oplysninger, som er nødvendige for, at det modtagende institut kan opfylde sine forpligtelser som fremtidig administrator af aktiesparekontoen, herunder forpligtelsen til at opgøre afkastgrundlaget, beregne og indbetale skatten og indberette oplysninger til Skatteforvaltningen, jf. forslagens § 11, stk. 2-3.

Det forudsættes, at der indgås en trepartsaftale mellem aktiesparekontoens ejer, det afgivende og det modtagende pengeinstitut om, at overførslen af aktiesparekontoen skal betragtes som en skattefri overførsel, omfattet af forslagens § 11, og ikke som en lukning af kontoen. I overensstemmelse hermed foreslås det i lovforslagets § 37 (indsættelse af en ny § 11 a i skatteindberetningsloven, jf. § 11 a, stk. 2), at både det afgivende og det modtagende pengeinstitut skal indberette til Skatteforvaltningen, at der har fundet en overførsel sted. Dermed skabes der klarhed over, at overførslen ikke skal behandles som en lukning af aktiesparekontoen. Endvidere modtager Skatteforvaltningen information om overførslen og om identiteten på det afgivende og det modtagende pengeinstitut, som eventuelt kan være udenlandsk.

Det vil ikke være muligt at foretage deloverførsel af en aktiesparekonto med den virkning, at der efter overførslen eksisterer en aktiesparekonto både i det afgivende og i det modtagende pengeinstitut. Overførsel af en aktiesparekonto vil dog være mulig, selv om det kun er en del af aktierne i depotet eller kun en del af kontanterne på indlånskontoen, der overføres, idet de værdier, der ikke følger med, samtidig udgår af aktiesparekontoen. Den andel af aktiesparekontoen, der ikke følger med over i det nye institut, behandles som en udlodning forud for overførslen, som det afgivende institut skal informere det modtagende institut om.

Der kan kun finde overførsel sted til et institut, der omfattes af den foreslåede § 3. Det afgivende pengeinstitut må påse, at denne betingelse er opfyldt. Tvivl kan opstå, hvis modtageren er et udenlandsk kreditinstitut, der ikke driver virksomhed i Danmark. I dette tilfælde må det afgivende pengeinstitut undersøge forholdet nærmere hos det modtagende pengeinstitut eller hos Skatteforvaltningen.

Til § 12

Efter lovforslagets *stk. 1*, anses aktiesparekontoens værdier for udloddet til ejeren ved lukning af aktiesparekontoen.

Forslaget indebærer, at når ejeren lukker aktiesparekontoen, skal beskatningsgrundlaget opgøres for perioden frem til lukningen af kontoen, og pengeinstituttet skal indbetale skatten til Skatteforvaltningen. Alle aktiver anses for udloddet til ejeren til værdien pr. lukningsdagen. Denne værdi anses for anskaffelsessum for ejeren. Det indebærer, at ejeren ved den almindelige avanceopgørelse uden for aktiesparekontoen anses for at have anskaffet værdipapirerne til den værdi, de havde ved lukningen af aktiesparekontoen.

Hvis der er tab på aktiesparekontoen, bortfalder tabsfradraget ved lukningen af aktiesparekontoen. Ved lukningen skal tabet således ikke kunne overføres til en anden konto eller til en ægtefælle.

Der vil ikke foreligge lukning af kontoen, når aktiesparekontoen overføres til et andet pengeinstitut, jf. forslagens § 11.

Det foreslås i *stk. 2*, at i forbindelse med aktiesparekontoens ejers død, anses aktiesparekontoen for lukket på dødsdagen. Det indebærer, at beskatningen efter aktiesparekontoloven ophører pr. datoen for

dødsfaldet. Beskatningsgrundlaget på aktiesparekontoen skal opgøres frem til datoen for dødsfaldet, idet alle aktiver anses for udlodnet til afdøde til værdien pr. dødsdagen.

Er der tab på aktiesparekontoen, bortfalder tabsfradraget. Ved lukningen i forbindelse med død skal tabet således ikke kunne overføres til en arving eller en ægtefælle, heller ikke hvis ægtefællen overtager boet som uskiftet bo.

Pengeinstitutterne får løbende meddelelse om dødsfald fra Det Centrale Personregister (CPR) få dage efter et dødsfald og vil således være i stand til at opgøre værdierne pr. dødsdagen.

De aktier og den kontantbeholdning, som hidtil har indgået på aktiesparekontoen, overgår til afdøde med indgangsværdier pr. dødsdagen. Aktierne skal efterfølgende behandles efter samme regler som andre aktier, afdøde ejede uden for aktiesparekontoen.

Til § 13

Den foreslåede bestemmelse indeholder reglerne for opgørelse af beskatningsgrundlaget på aktiesparekontoen for personer, der er hjemmehørende og fuldt skattepligtige til Danmark.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskatningsgrundlaget opgøres som forskellen mellem værdien af alle aktiver på aktiesparekontoen ved indkomstperiodens slutning og aktivernes værdi ved indkomstperiodens begyndelse med fradrag af indkomstperiodens indskud på aktiesparekontoen og med tillæg af indkomstperiodens udlodninger. Det foreslås endvidere, at værdien reduceres med et eventuelt negativt indestående på indlånskontoen ved indkomstperiodens udløb.

Forslaget indebærer, at årets samlede afkast skal beskattes efter lagerprincippet. Afkastet omfatter årets realiserede avancer og tab, årets urealiserede værdistigninger og –fald, årets modtagne udbytter samt negative renter.

Efter forslaget opgøres årets afkast som forskellen mellem værdien af alle aktiver på aktiesparekontoen ved udgangen af indkomstperioden (ultimoværdien) og ved indgangen af indkomstperioden (primoværdien). Værdier i udenlandsk valuta omregnes til danske kroner. Primoværdien omregnes i forhold til valutakursen primo året, mens ultimoværdien omregnes i forhold til valutakursen ultimo året. Der skal endvidere foretages regulering for årets indskud og hævnings. Den opgjorte værdi reduceres derfor med indkomstperiodens indskud på aktiesparekontoen og forhøjes med indkomstperiodens udlodninger. Teknisk sker dette ved, at primoværdien forhøjes med årets indskud og reduceres med årets udlodninger.

I opgørelsen indgår alle aktiver på aktiesparekontoen, både kontant indestående på indlånskontoen og handelsværdien af samtlige værdipapirer på værdipapirdepotet.

Indestående på indlånskontoen kan være negativt som følge af, at pengeinstituttet har lagt ud for betaling af skat, hvis der ikke har været likviditet på aktiesparekontoen til betaling af skatten, hvilket er udtryk for, at pengeinstituttet har ydet et lån til opsparereren. Et negativt indestående på indlånskontoen reducerer således værdien af aktiesparekontoen.

Eksempel 1

En person ejer både en aktiesparekonto og et almindeligt værdipapirdepot.

Aktiesparekontoen indeholder som udgangspunkt værdier for 8.000 kr. i form af et kontant indestående, inden ejeren foretager en vedlagsfri overførsel af aktier til en markedsværdi på 20.000 kr. fra sit almindelige depot. Efter overførelsen udgør værdien på kontoen dermed 28.000 kr. i alt.

Den vederlagsfrie overførsel betragtes som et indskud på aktiesparekontoen, og den skal således fratrækkes i opgørelsen af beskatningsgrundlaget på kontoen. Hvis det lægges til grund, at værdien af de indskudte aktier er steget til 22.000 kr. ved årets udgang, mens der i øvrigt ikke er sket nogen ændringer, da kan beskatningen på aktiesparekontoen efter lovforslagets § 13 opgøres på følgende måde:

Aktiesparekontoen	Kr.
1. Primoværdi	8.000
2. Årets udlodninger	0
3. Årets indskud	20.000
4. Ultimoværdi	30.000
5. Beskatningsgrundlag (4 - 3 + 2 - 1)	2.000
6. Skat til betaling (5 * 17 pct.)	340

Det bemærkes, at værdien på aktiesparekontoen ligger inden for grundbeløbet på 50.000 kr. efter lovforslagets § 9, stk. 1, hvorfor der ikke forekommer begrænsninger i forhold til at indskyde 20.000 kr. i form af en overførsel af aktier. I eksemplet er der set bort fra eventuelle omkostninger forbundet med overførslen.

Gevinster eller tab på aktierne i perioden før overførslen til aktiesparekontoen beskattes efter de almindelige regler for beskatning af aktieindkomst. Hvis ejeren f.eks. har erhvervet aktierne på det almindelige depot for 15.000 kr., betragtes det som en realisation af en positiv aktieindkomst på 5.000 kr., når vedkommende overfører aktierne til en markedsværdi på 20.000 kr. til aktiesparekontoen. Denne aktieindkomst beskattes med 27 eller 42 pct. afhængigt af ejerens øvrige aktieindkomst.

Eksempel 2

Situationen er tilsvarende eksempel 1 ovenfor, men her overføres aktierne til aktiesparekontoen mod et delvist vederlag. Der betales således 8.000 kr. fra aktiesparekontoen som et delvist vederlag for de overførte aktier, der har en markedsværdi på 20.000 kr.

På aktiesparekontoen registreres et indskud på 12.000 kr. svarende til forskellen mellem værdien af de overførte værdipapirer (20.000 kr.) og det delvise vederlag på 8.000 kr., som betales fra aktiesparekontoen. Indskuddet skal fratrækkes ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget på kontoen.

Hvis det lægges til grund, at værdien af de indskudte aktier er steget til 22.000 kr. ved årets udgang, mens der i øvrigt ikke er sket nogen ændringer, da kan beskatningen på aktiesparekontoen opgøres som følger:

Aktiesparekontoen	Kr.
1. Primoværdi	8.000
2. Årets udlodninger	0
3. Årets indskud (20.000 - 8.000)	12.000
4. Ultimoværdi	22.000
5. Beskatningsgrundlag (4 - 3 + 2 - 1)	2.000
6. Skat til betaling (5 * 17 pct.)	340

Gevinster eller tab på aktierne i perioden før overførslen til aktiesparekontoen beskattes efter de almindelige regler for beskatning af aktieindkomst, som det også var tilfældet i eksempel 1.

Overførsel af aktier til en aktiesparekonto betragtes således som en afståelse, der giver anledning til beskatning efter aktieavancebeskatningsloven. Ejeren vil således også i dette eksempel realisere en aktieavance på 5.000 kr., hvis aktierne, der ved overførslen har en værdi på 20.000 kr., oprindeligt er erhvervet for 15.000 kr.

Beskatningen på aktiesparekontoen afhænger heller ikke af, om overførslen sker helt eller delvist uden vederlag. Det skyldes, at det alene er værdiudviklingen i den tid, hvor aktierne er placeret på

aktiesparekontoen, som indgår i beregningen af beskatningsgrundlaget på kontoen med fradrag for årets nettoindskud.

Som nævnt kan der efter forslaget som udgangspunkt frit udloddes fra aktiesparekontoen. Hvis der har været kursstigninger på aktiesparekontoen, kan aktierne sælges, og provenuet som udgangspunkt udloddes. Det kan indebære, at der ikke er midler tilbage på aktiesparekontoen til dækning af den skat, som kursstigningerne har udløst.

Pengeinstitutterne har imidlertid pligt til efter årets udløb at opgøre årets gevinst og at afregne skatten, jf. lovforslagets § 21. Pengeinstituttet kan i aftalen med ejeren sikre sig, at ejeren ikke hæver så store beløb, at der ikke er midler til dækning af skatten, ved at have adgang til at tilbageholde et beløb til dækning af den forventede skat under aktiesparekontoen.

Det foreslåede *stk. 2* omhandler behandlingen af skatten i relation til værdiansættelsen. Det foreslås, at positiv og negativ skat ikke indgår i den værdi, der skal opgøres efter *stk. 1*. Endvidere foreslås det, at skat, der er betalt eller indeholdt i løbet af indkomstperioden, anses for en udlodning, mens skat, der er refunderet på aktiesparekontoen i løbet af indkomstperioden, anses for et indskud.

At positiv og negativ skat ikke indgår i værdien efter *stk. 1* indebærer, at der ved værdiansættelsen efter *stk. 1* helt ses bort fra beregnede, men ikke betalte skatter. De skal ikke indgå som et passiv. Der ses også bort fra skatteværdien af negative skatter, der kan være opstået som følge af årets eller tidligere års tab. Negative skatter skal således ikke indgå som et aktiv. Tilgodehavende refusion for indeholdt udenlandsk udbytteskat skal heller ikke indgå som et aktiv på aktiesparekontoen.

Det foreslås, at betalte skatter betragtes som en udlodning i det år, hvor pengeinstituttet rent faktisk indbetaler skatten. Skatten for året betales først i januar året efter optjeningen. Reguleringen for betalte skatter foretages dermed ved en regulering af primoværdien året efter indtjeningen.

Eksemplet nedenfor viser, hvordan beskatningsgrundlaget og skatten på aktiesparekontoen kan beregnes over en periode på to år, herunder hvordan skatten påvirker beregningen.

Eksempel 3:

En person har indskudt 9.000 på en aktiesparekonto og opnår i det første år et afkast på 1.000 og et afkast på 1.500 i det andet år. Skatten kan således opgøres til 170 i år 1 og til 255 i år 2 som angivet i tabellen nedenfor.

Skatten på 170 fra år 1 bliver dog først afregnet fra aktiesparekontoen i januar i år 2. Det indebærer, at der skal foretages en regulering med henblik på, at der ikke opnås fradrag for den betalte skat som følge af, at værdien ved udgangen af år 2 reduceres med den betalte skat.

Eksemplet nedenfor viser, hvordan der kan foretages en korrekt indkomstopgørelse på aktiesparekontoen i år 2 ved at regulere primoværdien, således at årets betalte skatter, der betragtes som en udlodning, fratrækkes primoværdien.

Foruden den betalte skat i år 2 foretages der ingen øvrige indskud eller udlodninger i eksemplet.

År 1: Positivt afkast		År 1: Indkomstopgørelse på aktiesparekonto	
1. Kursgevinster	1.000	4. Primoværdi	9.000
2. Udbytter m.v.	0	5. Årets udlodninger, herunder skattebetalinger	0
3. Afkast, i alt (1 + 2)	1.000	6. Årets indskud	0
		7. Reguleret primoværdi (4 - 5 + 6)	9.000

8. Ultimoværdi (4 + 3 - 5 + 6)	10.000
9. Beskatningsgrundlag (8 - 7)	1.000
10. Beregnet skat (9 * 17 pct.)	170
Skatten betales i år 2.	

År 2: Positivt afkast

11. Kursgevinster	1.500
12. Udbytter mv.	0
13. Afkast, i alt (11 + 12)	1.500

År 2: Indkomstopgørelse på aktiesparekonto

14. Primoværdi (8)	10.000
15. Årets udlodninger, herunder skattebetalinger	170
16. Årets indskud	0
17. Reguleret primoværdi (14 - 15 + 16)	9.830
18. Ultimoværdi (14 + 13 - 15 + 16)	11.330
19. Beskatningsgrundlag (18 - 17)	1.500
20. Beregnet skat (19 * 17 pct.)	255
Skatten betales i år 3.	

Ved modtagelse af udbytter fra udlandet indeholdes normalt en udenlandsk skat. En sådan indeholdt skat skal efter forslaget ligeledes behandles som en udlodning på samme måde som betaling af dansk skat. Det gælder også, selv om den indeholdte udenlandske skat overstiger det beløb, som den fremmede stat, Færøerne eller Grønland er berettiget til i henhold til en dobbeltbeskatningssaftale.

Refusion af for meget betalt udenlandsk udbytteskat skal efter forslaget behandles som et indskud på aktiesparekontoen på det tidspunkt, den refunderede skat indgår på aktiesparekontoen. Denne behandling af dansk og udenlandsk skat sikrer, at det er bruttoudbyttet før beregning af skat, der indgår i beskatningsgrundlaget for den danske skat under aktiesparekontoen.

Nedenfor i eksempel 4 og 5 er vist eksempler på lempelse for udenlandsk skat, hvor der indeholdes henholdsvis 15 og 25 pct. i kildeskat på udbytteudlodninger fra udenlandske aktier til en dansk aktiesparekonto.

Eksempel 4:

En person har indskudt 9.000 på en aktiesparekonto og opnår i det første år et afkast på 1.000, hvoraf 900 udgøres af kursgevinster og 100 udgøres af udbytte (brutto) fra udenlandske aktier. Der indeholdes 15 pct. i kildeskat på udbytteudlodningen i udlandet, og der tilgår således alene 85 på aktiesparekontoen. Der er hverken gevinster eller tab på aktiesparekontoen i år 2.

Det forudsættes, at Danmark har en dobbeltbeskatningssaftale med det land, aktiesparekontoen har modtaget udbytte fra, og at Danmark skal lempe for den udenlandske kildeskat med op til 15 pct., hvilket i dette tilfælde svarer til den fulde skat betalt i udlandet. Det samlede afkast udgør som nævnt 1.000 i år 1, hvilket indebærer, at skatten før lempelse for udenlandsk skat udgør 170. Efter lempelsen på 15 reduceres den endelige danske skat til 155 (170-15).

Den udenlandske kildeskat på 15 afregnes i år 1, mens de resterende 155 i endelig dansk skat først afregnes i januar år 2. Det indebærer, at der skal foretages en regulering med henblik på, at der ikke opnås fradrag for de betalte skatter, hverken i år 1 eller år 2.

Skemaet nedenfor viser, hvordan der kan foretages en korrekt indkomstopgørelse på aktiesparekontoen

ved at regulere primoværdien, så årets betalte skatter, der betragtes som en udlodning, fratrækkes primoværdien.

Foruden de betalte skatter foretages der ingen øvrige indskud eller udlodninger i eksemplet.

År 1: Udenlandsk udbytte		År 1: Indkomstopgørelse på aktiesparekonto	
1. Kursgevinster	900	7. Primoværdi	9.000
2. Bruttoudbytter	100	8. Årets udlodninger, herunder skattebetaling	15
3. Bruttoafkast, i alt (1 + 2)	1.000	9. Årets indskud	0
4. Indeholdt udbytteskat i udlandet, betalt i år 1	15	10. Reguleret primoværdi (7 - 8 + 9)	8.985
5. Nettoudbytter (2 - 4)	85	11. Ultimoværdi (7 + 3 - 8 + 9)	9.985
6. Lempelse for udenlandsk kildeskat	15	12. Beskatningsgrundlag (11 - 10)	1.000
		13. Beregnet dansk skat (12 * 17 pct. - 6)	155
		Skatten betales i år 2.	
År 2:		År 2: Indkomstopgørelse på aktiesparekonto	
14. Kursgevinster	0	17. Primoværdi (11.)	9.985
15. Udbytter m.v.	0	18. Årets udlodninger, herunder skattebetaling	155
16. Afkast, i alt (14 + 15)	0	19. Årets indskud	0
		20. Reguleret primoværdi (17 - 18 + 19)	9.830
		21. Ultimoværdi (17 + 16 - 18 + 19)	9.830
		22. Beskatningsgrundlag (21 - 20)	0
		23. Beregnet skat (22 * 17 pct.)	0

Eksempel 5:

Eksempel 5 svarer til eksempel 4, dog med den forskel, at der i eksempel 5 indeholdes en udenlandsk kildeskat på 25 pct. af udbyttet og ikke kun 15 pct.

Danmark er efter dobbeltbeskatningsaftalen ikke forpligtet til at lempe for udenlandske skatter, der overstiger 15 pct. af bruttoudbyttet fra de udenlandske aktier. Såfremt der indeholdes mere end det, som udlandet har beskatningsret til i henhold til den gældende dobbeltbeskatningsaftale, vil den danske skatteyder kunne anmode om refusion i udlandet for den indeholdte udbytteskat, der overstiger 15 pct.

Ligesom i eksempel 4 ovenfor skal der foretages en regulering af primoværdien med henblik på, at der ikke opnås fradrag for de betalte skatter, hverken i år 1 eller år 2. Nu skal der dog også korrigeres for den udbetalte refusion af den del af den udenlandske skat, som overstiger 15 pct., således at refusionen ikke giver anledning til beskatning i refusionsåret (år 2).

Skemaet nedenfor viser, hvordan der kan foretages en korrekt indkomstopgørelse på aktiesparekontoen ved at regulere primoværdien, så årets betalte skatter, der betragtes som en udlodning, fratrækkes primoværdien, mens årets modtagne refusioner, der betragtes som et indskud, tillægges primoværdien.

År 1: Udenlandsk udbytte		År 1: Indkomstopgørelse på aktiesparekonto	
1. Kursgevinster	900	7. Primoværdi	9.000
2. Bruttoudbytter	100	8. Årets udlodninger, herunder skattebeta- linger	25
3. Bruttoafkast, i alt (1 + 2)	1.000	9. Årets indskud, herunder refusion	0
4. Indeholdt udbytteskat i udlandet, betalt i år 1	25	10. Reguleret primoværdi (7 - 8 + 9)	8.975
5. Nettoudbytte m.v. (2 - 4)	75	11. Ultimoværdi (7 + 3 - 8 + 9)	9.975
6. Lempelse for udenlandsk kildeskat	15	12. Beskatningsgrundlag (11 - 10)	1.000
		13. Beregnet dansk skat (12 * 17 pct. - 6)	155
		Skatten betales i år 2	
År 2: Ingen gevinst eller tab		År 2: Indkomstopgørelse på aktiesparekonto	
14. Kursgevinster	0	18. Primoværdi (11)	9.975
15. Udbytter m.v.	0	19. Årets udlodninger, herunder skattebeta- linger	155
16. Afkast, i alt (14 + 15)	0	20. Årets indskud, herunder udbetalt skatte- refusion	10
17. Udbetalt udenlandsk skatterefusion (4 - 6)	10	21. Reguleret primoværdi (18 - 19 + 20)	9.830
		22. Ultimoværdi (18 + 16 - 19 + 20)	9.830
		23. Beskatningsgrundlag (22 - 21)	0
		24. Beregnet dansk skat (23 * 17 pct.)	0

Eksempel 4 og 5 virker på tilsvarende vis, hvis der er tale om samlede tab på aktiesparekontoen. En sådan situation vil dog give anledning til, at den negative skat og lempelsen for udenlandsk skat skal fremføres til et senere år.

Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget på aktiesparekontoen skal der efter forslaget ikke foretages en individuel opgørelse af afkastet på hvert enkelt aktiv, som man gør ved opgørelsen af pensionsafkastskatten på pensionsordninger (den såkaldte PAL-skat). Der skal derimod foretages en samlet opgørelse af det samlede afkast på aktiesparekontoen under ét, hvilket forenkler avanceopgørelsen.

Denne foreslåede samlede opgørelse af aktiesparekontoens afkast indebærer, at der opnås fradrag for samtlige omkostninger, der er trukket på aktiesparekontoen, herunder kurtag for køb og salg af værdipapirer samt bankgebyrer, depotudskrifter og eventuelle udgifter til formueadministration. Det er en afvigelse fra de almindelige regler uden for aktiesparekontoen, hvor der ganske vist er fradrag for kurtag ved køb og salg af værdipapirer, men ikke for generelle udgifter til formueadministration. Den foreslåede opgørelsesmetode tilsigter at forenkle opgørelsen af indkomsten på aktiesparekontoen, idet der efter den foreslåede model ikke skal tages stilling til, om pengeinstitutternes forskellige gebyrer og vederlag er fradragsberettigede eller ej.

Til § 14

Det foreslås i § 14, at der beregnes en skat på 17 pct. af beskatningsgrundlaget opgjort efter § 13.

Denne sats skal gælde for personer, der er fuldt skattepligtige og hjemmehørende i Danmark. Der skal således hvert år betales 17 pct. i skat af årets samlede beskatningsgrundlag som opgjort efter forslagets § 13.

Ved udlodning af udbytter fra danske selskaber indeholdes normalt en udbytteskat på 27 pct., som

godskrives aktionæren som en foreløbigt betalt almindelig indkomstskat. Skatten under aktiesparekontoen skal efter forslaget beregnes og indbetales af pengeinstituttet af midler på aktiesparekontoen. Det er ikke hensigtsmæssigt, at der indeholdes dansk udbytteskat, særligt fordi den indeholdte udbytteskat på 27 pct. vil være større end den foreslåede endelige skat på 17 pct.

På denne baggrund er det hensigten, at udbytter fra danske aktier, som udloddes på aktiesparekontoen, skal fritages for udbytteskat, ligesom det under pensionsafkastbeskatningen i dag er tilfældet ved udlodning af danske udbytter til en pensionsordning eller aldersopsparing.

Efter kildeskattelovens § 65, stk. 3, er skatteministeren bemyndiget til at reducere indeholdelsespligten på udbytter fra danske selskaber. Bemyndigelsen anvendes i dag bl.a. på udbytter, der udloddes på pensionsordninger og aldersopsparinger m.v., der omfattes af pensionsafkastbeskatningsloven, jf. § 31 bekendtgørelse nr. 499 af 27. marts 2013 om kildeskate. Det er hensigten at ændre bekendtgørelsen, så udbytter af danske aktier, der udloddes på aktiesparekontoen, også skal fritages for indeholdelse af udbytteskat.

Udbytter af udenlandske aktier på aktiesparekontoen vil typisk være pålagt udenlandsk udbytteskat efter udenlandske regler. Der henvises til lovforslagets § 18 om lempelse for udenlandsk skat.

Til § 15

Det foreslås, at der beregnes en negativ skat, hvis beskatningsgrundlaget efter § 13 er negativt. Det foreslås endvidere, at den negative skat med tillæg af negativ skat efter § 18, stk. 3, kan fradrages i skat efter denne lov for andre indkomstperioder i samme kalenderår. En herefter resterende negativ skat foreslås fremføres til fradrag i skat efter aktiesparekontoloven for efterfølgende kalenderår. Fradraget skal ske i det tidligst mulige kalenderår.

Forslaget indebærer, at et negativt afkast (tab) på aktiesparekontoen skal omregnes til en negativ skat, og at den negative skat sammen med negativ skat efter forslagets § 18, stk. 3 (lempelse for udenlandske skatter) skal kunne fremføres og modregnes i skatten af positive afkast (gevinst) på aktiesparekontoen.

Den negative skat skal for det første kunne modregnes i positiv skat for andre indkomstperioder i samme kalenderår. Dette vil være relevant i de særlige tilfælde, hvor ejeren i et kalenderår har været begrænset skattepligtig i en del af året og fuldt skattepligtig i en anden del. Den foreslåede modregningsadgang inden for samme kalenderår sikrer, at skatten for hele kalenderåret skal foretages efter et nettoprincip. Der opnås således modregningsadgang, hvis der har været positivt afkast i den første indkomstperiode og negativt afkast i den anden. Det indebærer, at der kun skal afregnes skat, i det omfang den samlede nettoskat for de to indkomstperioder er positiv.

Det foreslås for det andet, at en resterende negativ skat skal kunne fremføres til fradrag i positiv nettoskat efter aktiesparekontoloven for efterfølgende år. Fradraget skal ske i det tidligst mulige år.

Baggrunden for, at det ikke er selve det negative afkast, men skatteværdien af det negative afkast, som efter forslaget kan fremføres, er den foreslåede forskellige skattesats for fuldt skattepligtige (17 pct. efter forslagets § 14) og for begrænset skattepligtige (15 pct. efter forslagets § 16, stk. 3).

Ved at omregne til negativ skat opnås en korrekt fradragsværdi, når der skal modregnes i et senere år. Det vil have betydning, hvis beskatningen under aktiesparekontoen som følge af fraflytning til udlandet skifter fra beskatning som fuldt skattepligtig til beskatning som begrænset skattepligtig. En negativ skat under den fulde skattepligt vil kunne fremføres til modregning i en positiv skat under den begrænsede skattepligt. Den negative skat videreføres dermed ved fraflytning.

Hvis der i år 1 er et negativt afkast på 100 under fuld skattepligt, beregnes efter forslaget en negativ skat på 17. Hvis der efter fraflytning til udlandet er et positivt afkast på 100 under begrænset skattepligt, som umiddelbart udløser en skat på 15, vil den fremførte negative skat på 17 kunne modregnes, så der ikke skal betales nogen skat. Der vil fortsat være en negativ skat på 2 (17-15) til fremførsel til et senere år under begrænset (eller eventuel fuld) skattepligt.

Eksempel 6:

En person har indskudt 9.000 på en aktiesparekonto og opnår i det første år et afkast på -1.000 i form af kurstab. Det giver anledning til, at skatteværdien af tabet på -170 kan fremføres til modregning i positive afkast i kommende indkomstperiode. I år 2 er der et positivt afkast på 1.500, hvorved tabsfradraget fra år 1 kan udnyttes fuldt ud. Den beregnede skat af indkomsten i år 2 udgør således 255 (17 pct. * 1.500). Den fremførte negative skat på 170 fratrækkes, så skatten i år 2 kan opgøres til 85 (255-170). Skatten betales i år 3. Beregningen kan foretages som vist i eksemplet nedenfor.

År 1: Negativt afkast		År 1: Indkomstopgørelse på aktiesparekonto	
1. Kursgevinster	-1.000	4. Primoværdi	9.000
2. Udbytter m.v.	0	5. Årets udlodninger	0
3. Afkast, i alt (1 + 2)	-1.000	6. Årets indskud	0
		7. Reguleret primoværdi (4 - 5 + 6)	9.000
		8. Ultimoværdi (4 + 3 - 5 + 6)	8.000
		9. Beskatningsgrundlag (8 - 7)	-1.000
		10. Beregnet skat, år 1 (9 * 17 pct.)	-170
		Den negative skat fremføres til år 2.	
År 2: Positivt afkast		År 2: Indkomstopgørelse på aktiesparekonto	
11. Kursgevinster	1.500	14. Primoværdi (8)	8.000
12. Udbytter m.v.	0	15. Årets udlodninger	0
13. Afkast, i alt (11 + 12)	1.500	16. Årets indskud	0
		17. Reguleret primoværdi (14 - 15 + 16)	8.000
		18. Ultimoværdi (14 + 13 - 15 + 16)	9.500
		19. Beskatningsgrundlag (18 - 17)	1.500
		20. Beregnet skat, år 2 (19 * 17 pct.)	255
		21. Fremført negativ skat fra år 1 (10)	170
		22. Skat til betaling i år 3 (20 - 21)	85

Negativ skat kan fremføres tidsubegrænset inden for aktiesparekontoen. Hvis den beregnede skat i år 2 havde været mindre end 170, havde det givet anledning til, at den overskydende negative skat fra år 1 skulle fremføres til år 3 eller et senere år.

Aktiesparekontoen er en separat ordning, som efter forslaget ikke kan blandes sammen med ejerens eller dennes ægtefælles øvrige indkomst. Det er således efter forslaget ikke muligt at anvende et tab på aktiesparekontoen til modregning i aktiegevinster, som konstateres uden for aktiesparekontoen. Konsekvensen er, at tabet på aktiesparekontoen må fremføres, mens gevinsten uden for aktiesparekontoen udløser beskatning.

I den omvendte situation, hvor der måtte være tab på aktier uden for aktiesparekontoen og gevinst på aktiesparekontoen, skal der efter forslaget heller ikke være mulighed for modregning. Gevinsten på aktiesparekontoen beskattes, mens tabet uden for ordningen må fratrækkes, overføres til en eventuel ægtefælle eller fremføres til senere år.

Der foreslås heller ikke adgang til modregning mellem ægtefæller. Hvis en ægtefælle har tab på sin aktiesparekonto, mens den anden ægtefælle har gevinst på sin aktiesparekonto, må den første ægtefælle fremføre sit tab til senere år, mens den andens gevinst skal beskattes.

Det foreslåede princip svarer til gældende regler for aktier, der er placeret i pensionsordninger og aldersopsparinger omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven (PAL-skat).

Ved lukning af en aktiesparekonto, herunder i forbindelse med død, vil et tab efter forslaget ikke

kunne modregnes i anden indkomst. Det foreslås således, at den negative skat bortfalder ved kontoens lukning. Der henvises til forslaget § 12.

Til § 16

Bestemmelsen omhandler beskatningen af begrænset skattepligtige personer.

Det foreslås i *stk. 1*, at hvis ejeren af aktiesparekontoen er begrænset skattepligtig efter kildeskattelovens § 2, skal der til beskatningsgrundlaget alene medregnes udbytter, jf. ligningslovens § 16 A, af aktier m.v. i danske selskaber m.v.

Forslaget indebærer, at personer, der ikke er fuldt skattepligtige til Danmark, alene skal beskattes på aktiesparekontoen af udbytter fra danske selskaber. Gevinst og tab på værdipapirer skal derimod ikke beskattes.

Efter lovforslagets § 1 er det alene fuldt skattepligtige personer, som skal kunne oprette en aktiesparekonto. Efter forslaget § 9 skal alene fuldt skattepligtige personer kunne foretage indskud på aktiesparekontoen. Begrænset skattepligtige personer skal således hverken kunne oprette eller indskyde på en aktiesparekonto.

Personer, der ved fraflytning overgår fra at være fuldt til begrænset skattepligtige, skal dog efter forslaget kunne beholde en allerede oprettet aktiesparekonto.

Lovforslagets § 16 omhandler således beskatningen af begrænset skattepligtige personer. Det er typisk personer, som bor i udlandet og er skattepligtige og hjemmehørende der. Fuldt skattepligtige personer, der efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark anses for hjemmehørende i udlandet, på Færøerne eller i Grønland, betragtes ikke som fuldt skattepligtige, jf. forslaget § 1, stk. 1, 2. pkt. Det er typisk personer, der er flyttet til udlandet og har bevaret deres bolig i Danmark, men som følge af tilknytningen til det land, de er flyttet til, anses for skattemæssigt hjemmehørende der efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark.

Uden for aktiesparekontoen er beskatningen af afkast af værdipapirer for begrænset skattepligtige personer som udgangspunkt begrænset til udbytter fra danske aktier, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6. Danmark har som udgangspunkt ikke intern hjemmel til at beskatte begrænset skattepligtige af kursgevinster og tab, eller af udenlandske udbytter samt af renteindtægter.

I overensstemmelse hermed foreslås det i stk. 1, at der til beskatningsgrundlaget alene skal medregnes udbytter af aktier m.v. i danske selskaber m.v., hvis ejeren af aktiesparekontoen er begrænset skattepligtig efter kildeskattelovens § 2. Det foreslås dermed at indrette beskatningen af aktiesparekontoen under hensyntagen til, hvordan begrænset skattepligtige beskattes uden for aktiesparekontoen i overensstemmelse med Danmarks eksisterende beskatningsregler.

Bestemmelsen forudsætter ikke, at den pågældende person, som ikke er fuldt skattepligtig til Danmark, har indtægter i form af udbytter fra danske selskaber. Hvis der ikke er danske udbytter, vil årets beskatningsgrundlag på aktiesparekontoen blot udgøre 0 kr. Der er således ikke krav om lukning af aktiesparekontoen, blot fordi der ikke er danske udbytter til beskatning.

Beskatningsgrundlaget for begrænset skattepligtige omfatter udbytte på aktier, der udloddes fra danske selskaber, og udbytte på investeringsbeviser m.v., der udloddes fra danske investeringsinstitutter. Udbytte defineres i overensstemmelse med de almindelige danske regler i ligningslovens § 16 A.

Ved afståelse af aktier til det selskab, der har udstedt aktierne (salg til udstedende selskab) skal afståelsessummen som udgangspunkt ikke behandles som udbytte, men efter de almindelige regler om afståelse af aktier, når aktierne er optaget til handel på et reguleret marked, jf. ligningslovens § 16 B, stk. 1, nr. 5. Det indebærer, at afståelsen ikke udløser beskatning på aktiesparekontoen for den begrænset skattepligtige person.

I de få tilfælde, hvor en sådan afståelsessum skal betragtes som udbytte, vil der i de fleste tilfælde

være mulighed for at anmode om dispensation fra Skatteforvaltningen. Hvis der opnås dispensation fra udbyttebeskatningen, skal afståelsessummen ikke anses for udbytte i relation til aktiesparekontoen. Det indebærer, at den begrænset skattepligtige ikke skal beskattes af afståelsessummen under aktiesparekontoen.

Det foreslås i *stk. 2*, at de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 13 (om beskatning for fuldt skattepligtige), i § 14 (om skattesatsen på 17 pct. for fuldt skattepligtige) og i § 18 (om lempelse for udenlandsk skat), ikke skal gælde for begrænset skattepligtige, der beskattes efter forslaget § 16.

Den foreslåede § 15, *stk. 1*, om negativ skat er ikke relevant for begrænset skattepligtige. Indkomsten under begrænset skattepligt omfatter kun udbytter fra danske selskaber og kan dermed ikke resultere i et tab. Den foreslåede § 15, *stk. 2*, skal imidlertid gælde for begrænset skattepligtige i den forstand, at en negativ skat, der hidrører fra en periode under fuld skattepligt, vil kunne modregnes i positiv skat under den begrænsede skattepligt.

At § 18 ikke skal gælde skyldes, at beskatningen for begrænset skattepligtige foreslås isoleret til udbytte af danske aktier. Her skal Danmark ikke lempe for udenlandske skatter, men har adgang til at beskatte udbyttet fra Danmark fuldt ud med typisk 15 pct. eller mere. Der henvises til bemærkningerne til § 16, *stk. 3*.

Det foreslås i *stk. 3*, at begrænset skattepligtige skal beskattes med en sats på 15 pct. af beskatningsgrundlaget med fradrag for omkostninger på aktiesparekontoen, der er medgået til modtagelse af udbyttet.

Forslaget indebærer, at beskatningen af aktiesparekontoen indrettes under hensyntagen til, hvordan begrænset skattepligtige normalt beskattes uden for aktiesparekontoen.

Det følger af kildeskattelovens § 2, *stk. 6*, at hvis en person er skattepligtig efter kildeskattelovens § 2, *stk. 1*, nr. 6, udgør indkomstsatten 27 pct. af udbyttet. Beskatningen nedsættes til 15 pct., hvis personen er hjemmehørende i et land, der skal udveksle oplysninger med de danske myndigheder i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager. Enkelte dobbeltbeskatningsoverenskomster indeholder dog en lavere sats end 15 pct. Her vil den aftalte sats efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten være afgørende for beskatningen.

For personer hjemmehørende i lande, hvor Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller udveksler oplysninger, vil den indeholdte kildeskat på 27 pct. være den endelige skat. Dette vil også være procentsatsen i de situationer, hvor det ikke dokumenteres, hvem der konkret er den retmæssige ejer af udbyttet.

Når det foreslås, at skatten for begrænset skattepligtige med en aktiesparekonto i alle tilfælde skal udgøre 15 pct., skyldes det, at udbytter af danske aktier, der udloddes til en person, der er hjemmehørende i udlandet, i langt de fleste tilfælde kun beskattes med 15 pct.

Hvis satsen blev fastsat til 17 pct., ville begrænset skattepligtige, der er hjemmehørende i udlandet, i langt de fleste tilfælde være henvist til at tilbagesøge differencen på 2 procentpoint ved henvendelse til de danske skattemyndigheder. Denne tilbagesøgningsprocedure undgås med forslaget om, at den endelige skattesats fastsættes til 15 pct. i stedet for 17 pct.

I de få tilfælde, hvor Danmark kun har adgang til at beskatte danske udbytter med en lavere sats end 15 pct., skal pengeinstituttet efter forslaget alligevel afregne en skat på 15 pct. på aktiesparekontoen. Aktiesparekontoens ejer vil herefter kunne få refunderet det for meget opkrævede beløb ved henvendelse til Skatteforvaltningen. Denne udbetaling holdes efter forslaget af praktiske grunde uden for aktiesparekontoen. Det skyldes, at tilbagebetalingsproceduren foregår hos Skatteforvaltningen, uden at pengeinstituttet nødvendigvis er involveret.

For personer hjemmehørende i lande, hvor Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller

udveksler oplysninger, har Danmark efter gældende regler uden for aktiesparekontoen adgang til at beskatte danske udbytter med 27 pct., som vil være den endelige skat.

Efter forslaget vil sådanne udbytter på aktiesparekontoen kun blive beskattet med 15 pct.

Forslaget er begrundet i administrative hensyn, idet det hermed ikke er nødvendigt for pengeinstituttet at undersøge og følge med i, om den i udlandet boende ejer er hjemmehørende i et land, som Danmark har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med eller udveksler oplysninger med. Pengeinstituttet skal blot sikre sig, at ejeren ikke er fuldt skattepligtig til Danmark.

Det foreslås, at der er fradrag på aktiesparekontoen for omkostninger, der relaterer sig til modtagelse af det skattepligtige udbytte på danske aktier, f.eks. udgifter til udskrifter fra værdipapircentralen, der informerer om det danske udbytte. Det er alene gebyrer, der afregnes over aktiesparekontoen, og ikke gebyrer m.v., som opkræves uden for aktiesparekontoen, som vil kunne fratrækkes ved opgørelsen af det skattepligtige danske udbytte.

Det foreslås i *stk. 4*, at aktiesparekontoens ejer skal informere instituttet om sin skattemæssige status senest 30 dage efter, at den skattemæssige status er skiftet til begrænset skattepligtig eller til fuld skattepligtig, og at ejeren skal indsende en bekræftelse fra Skatteforvaltningen på skiftet af skattemæssig status, når bekræftelsen foreligger.

Forslaget indebærer, at ejeren af aktiesparekontoen har en forpligtelse til at informere pengeinstituttet om sin fraflytning til udlandet og om sin tilbageflytning til Danmark i tilfælde, hvor flytningen medfører skift af skattemæssig status, dvs. hvis personen ved fraflytningen overgår til at være begrænset skattepligtig henholdsvis ved tilflytningen overgår til at være fuldt skattepligtig. Pengeinstituttet skal informeres senest 30 dage efter skiftet af skattemæssig status. Dette skal sikre, at pengeinstituttet er informeret om personens skattemæssige status, således at instituttet kan foretage en korrekt opgørelse af afkastet og skatten på aktiesparekontoen.

Aktiesparekontoens ejer skal endvidere anmode Skatteforvaltningen om at bekræfte skiftet fra fuld til begrænset skattepligt (ved fraflytning) eller skiftet fra begrænset til fuld skattepligt (ved tilflytning) samt datoen for skiftet af skattemæssig status. Ejeren skal indsende denne bekræftelse til pengeinstituttet, når den foreligger.

På grundlag af oplysningerne fra ejeren og bekræftelsen fra Skatteforvaltningen om skift af skattemæssig status og datoen for til- eller fraflytningen skal pengeinstituttet herefter foretage en opgørelse af indkomsten for de relevante perioder. Opgørelsen skal om nødvendigt foretages med tilbagevirkende kraft, hvis oplysningerne først er tilgået pengeinstituttet nogen tid efter til- eller fraflytningen.

I nogle tilfælde kan det forekomme, at flytning til udlandet ikke indebærer skift af skattemæssig status. En person kan eksempelvis få arbejde og bolig i udlandet, mens familien bliver boende i Danmark. I så fald vil den fulde danske skattepligt normalt være bevaret, idet den pågældende fortsat vil have bolig til rådighed hos familien i Danmark, mens det vil afhænge af de nærmere konkrete omstændigheder, om den pågældende må anses for hjemmehørende i Danmark eller i udlandet i skattemæssig henseende. Anses personen fortsat for hjemmehørende i Danmark, skal den pågældende ikke anses for fraflyttet i skattemæssig henseende, og der skal derfor ikke foretages nogen ekstraordinær opgørelse eller ændret beskatning af aktiesparekontoen. Beskatningen vil i denne situation fortsat ske efter forslagets § 13 efter reglerne for fuldt skattepligtige.

I forbindelse med tilflytning fra udlandet kan det på tilsvarende måde forekomme, at personen ud fra de konkrete forhold fortsat må anses for hjemmehørende i udlandet, eventuelt fordi den pågældende bevarer bopæl hos familien der.

Det kan i nogle tilfælde være vanskeligt for pengeinstituttet at vurdere, om flytningen til eller fra Danmark har konsekvenser for beskatningen under aktiesparekontoen. Det er baggrunden for, at pengeinstituttet skal have besked fra aktiesparekontoens ejer med bekræftelse fra Skatteforvaltningen om en

ændring af skattepligtsstatus som betingelse for, at pengeinstituttet skal iværksætte en ekstraordinær opgørelse og ændret beskatning af indkomsten på aktiesparekontoen.

Selv om begrænset skattepligtige efter forslagets § 1 ikke skal kunne oprette en aktiesparekonto, antages det ikke at blive helt usædvanligt, at personer, der bor i udlandet, har en dansk aktiesparekonto. Det gælder f.eks. personer, der tidligere har boet i Danmark og bevarer deres danske aktiesparekonto efter fraflytning til udlandet.

I forbindelse med en persons fraflytning til udlandet anses aktier efter gældende regler for realiseret, og den tilhørende fraflytterskat skal beregnes, jf. aktieavancebeskatningslovens § 38. Dette gælder dog kun, hvis værdien af den fraflyttede persons beholdning af aktier udgør mindst 100.000 kr.

Aktier på en pensionsordning medregnes efter de gældende regler ikke i beholdningen på 100.000 kr. Det skyldes, at en værdistigning på disse aktier allerede undergives beskatning frem til fraflytningsdatoen efter reglerne i pensionsafkastbeskatningsloven som følge af beskatningen efter lagerprincippet.

I overensstemmelse hermed foreslås det ikke, at aktier på en aktiesparekonto skal medregnes i opgørelsen af, om den skattepligtiges samlede aktiebeholdning ved fraflytning er større eller mindre end 100.000 kr.

Baggrunden er, at en værdistigning på aktier på en aktiesparekonto frem til fraflytningsdatoen efter forslaget vil blive beskattet under aktiesparekontoen.

Til § 17

Det foreslås i *stk. 1*, at indkomstperioden under aktiesparekontoen følger kalenderåret. Afkastet for en indkomstperiode opgøres derfor som udgangspunkt for perioden 1. januar til 31. december.

Det foreslås i *stk. 2*, at i kalenderår, hvor beskatning efter § 13 (om beskatning for fuldt skattepligtige) indtræder eller ophører, er indkomstperioden den del af kalenderåret, hvor beskatning skal ske efter § 13.

I det år, hvor aktiesparekontoen etableres eller ophører, indebærer forslaget, at indkomstperioden er den del af kalenderåret, hvor aktiesparekontoen har bestået.

Oprettes en aktiesparekonto den 1. november 2019, beskattes afkastet for 2019 under aktiesparekontoen alene for perioden den 1. november til den 31. december 2019. Hvis den samme person lukker sin aktiesparekonto den 30. september 2020, beskattes afkastet for 2020 alene for perioden den 1. januar til den 30. september 2020.

Oprettes aktiesparekontoen den 1. november 2019 og lukkes samme år den 30. november 2019, beskattes afkastet for 2019 under aktiesparekontoen alene for den måned, den har eksisteret.

Det foreslås i *stk. 3*, at i kalenderår, hvor beskatning efter § 16 indtræder eller ophører, er indkomstperioden den del af kalenderåret, hvor beskatning skal ske efter § 16.

Forslaget indebærer, at reglerne i den foreslåede § 16 om beskatning af begrænset skattepligtige skal gælde i den periode, hvor personen er omfattet af begrænset skattepligt.

Det foreslås i *stk. 4*, at i kalenderår, hvor aktiesparekontoens ejer beskattes efter både §§ 13 og 16, anses perioderne med beskatning efter henholdsvis §§ 13 og 16 for separate indkomstperioder.

Forslaget indebærer, at i det kalenderår, hvor personen ved til eller fraflytning skifter fra at være fuld skattepligtig til at være begrænset skattepligtig eller omvendt, skal beskatningsgrundlaget opgøres efter § 13 for perioden med fuld skattepligt og efter § 16 for perioden med begrænset skattepligt.

Når en person flytter til udlandet eksempelvis den 30. november 2020 med den virkning, at den fulde skattepligt til Danmark ophører, skal der efter forslaget, foretages en opgørelse af det samlede afkast under aktiesparekontoen for perioden under fuld skattepligt fra årets start den 1. januar 2020 og frem til fraflytningen den 30. november 2020. De samlede værdier opgøres pr. 30. november, der anses for udløbet af den pågældende indkomstperiode. Afkastet opgøres for fuldt skattepligtige efter forslagets § 13 og beskattes med 17 pct. efter forslagets § 14. Hermed er der gjort op med beskatningen under

den fulde skattepligt, idet alle realiserede og urealiserede avancer efter forslaget er blevet beskattet ved fraflytningen. Dermed er der ikke behov for særlige regler, der regulerer beskatning ved fraflytning.

Det anførte gælder også, hvis personen ved fraflytningen bevarer sin fulde danske skattepligt, men i henhold til en dobbeltbeskatningsaftale anses for skattemæssigt hjemmehørende i det land, som personen er flyttet til. I denne situation skal der også foretages en opgørelse på tidspunktet for fraflytningen efter det foreslåede § 17, stk. 3.

Ved fraflytningen indtræder der samtidig begrænset skattepligt til Danmark. Det foreslåede § 17, stk. 4, indebærer, at indkomsten for perioden fra fraflytningen den 1. december 2020 til 31. december 2020 skal opgøres efter reglerne for begrænset skattepligtige efter lovforslagets § 16. Det skattepligtige afkast for denne periode omfatter alene udbytter fra danske aktier, der udloddes på aktiesparekontoen i den pågældende periode. Beskatningen for denne periode udgør 15 pct. efter forslagens § 16.

Det vil således kunne forekomme, at der inden for samme kalenderår er mere end en indkomstperiode – i eksemplet en indkomstperiode fra den 1. januar til den 30. november 2020 (fuld beskatning efter § 13) og en anden indkomstperiode fra den 1. december til den 31. december 2020 (begrænset beskatning efter § 16).

Til § 18

Forslagets § 18 omhandler lempelse for udenlandsk skat ved opgørelse af den danske skat under aktiesparekontoen.

Det foreslås i *stk. 1*, at skat betalt til fremmed stat, Færøerne eller Grønland, der er opkrævet af indkomst fra kilder dér, kan fradrages i skatten efter § 14, og at fradraget højst kan udgøre 17 pct. af indkomsten fra den pågældende stat, Færøerne eller Grønland, som medregnes til beskatningsgrundlaget efter § 13.

Forslaget skal lempe for dobbeltbeskatning og er relevant, når der udloddes udbytter fra udlandet på en aktiesparekonto tilhørende en fuldt skattepligtig person. Når der modtages udbytter af udenlandske aktier på aktiesparekontoen, indeholder det udenlandske selskab normalt udenlandsk udbytteskat. Samtidig beskattes bruttoudbyttet på aktiesparekontoen for den fuldt skattepligtige person efter forslagens § 13.

For at lempe for denne dobbeltbeskatning foreslås det, at udenlandsk skat kan modregnes i skatten på aktiesparekontoen efter regler, der nogenlunde svarer til dem, der gælder efter de almindelige regler i ligningslovens § 33. Der kan efter forslaget opnås lempelse for den del af den udenlandske skat, som falder på den indkomst, som beskattes under aktiesparekontoen.

Lempelsen kan ikke overstige den danske skat på 17 pct. Hvis et udbytte fra et land, som Danmark ikke har nogen dobbeltbeskatningsaftale med, er beskattet med f.eks. 30 pct. i udlandet, vil forslaget medføre, at den danske skat af det pågældende udbytte reduceres med 17 pct. Det indebærer at udbyttet ikke udløser beskatning på aktiesparekontoen.

Bestemmelsen i § 18 er alene relevant for fuldt skattepligtige personer, der er hjemmehørende i Danmark og derfor beskattes af det samlede afkast efter forslagens § 13. Bestemmelsen om lempelse er derimod ikke relevant for begrænset skattepligtige. Begrænset skattepligtige skal efter forslagens § 16 ikke beskattes af udenlandske udbytter, men alene af udbytte på danske aktier. Lempe for udenlandske skatter er derfor ikke relevant for begrænset skattepligtige, idet Danmark ikke skal lempe for udenlandsk skat på danske udbytter, der udloddes til en begrænset skattepligtig person.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis der er indgået en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning med den fremmede stat, Færøerne eller Grønland, skal der ikke gives fradrag for et større skattebeløb end det, som denne stat, Færøerne eller Grønland efter overenskomsten har et ubetinget krav på at oppebære.

Danmark har indgået dobbeltbeskatningsaftale med en lang række lande. I de fleste aftaler er det pågældende land berettiget til at beskatte udbytte, der udloddes til en personaktionær i Danmark, med

typisk 15 pct. Forslagets stk. 2 indebærer, at den danske skat højst skal lempes med den skat, som den fremmede stat har ret til at opkræve.

Eksempel: Der udloddes udbytte på aktiesparekontoen fra et land, der har ret til at beskatte udbyttet med 15 pct. Det udenlandske selskab indeholder en udbytteskat på 25 pct., hvilket er i overensstemmelse med interne udenlandske regler. På aktiesparekontoen indsættes derfor alene nettoudbyttet på 75 pct.

Efter lovforslagets § 13 skal hele udbyttet imidlertid indgå i beskatningsgrundlaget og beskattes med 17 pct., idet den skat på 25 pct., der er betalt i udlandet, skal betragtes som en udlodning, jf. § 13, stk. 2.

Som udgangspunkt er det samme udbytte således beskattet med 25 pct. i udlandet og med 17 pct. i Danmark. Efter forslaget lempes den danske skat med 15 pct., så den danske skat af det modtagne udbytte reduceres fra 17 pct. til 2 pct. Samtidig er der betalt for meget skat i udlandet. Aktiesparekontoens ejer må i udlandet tilbagesøge forskellen mellem de indeholdte 25 pct. og den skat på 15 pct., som det pågældende land er berettiget til at opkræve. Herefter udgør den samlede skat af udbyttet i eksemplet 15 pct. i udlandet og 2 pct. i Danmark, i alt 17 pct.

I bemærkningerne til § 13 er der givet flere eksempler på, hvordan den foreslåede lempelse for udenlandsk skat fungerer.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis fradraget for udenlandsk skat er større end skatten efter forslaget § 14, så kan den del af den fradragsberettigede udenlandske skat, som ikke kan fradrages i årets skat, fremføres som negativ skat efter forslaget § 15, stk. 2, 1. pkt.

Forslaget indebærer, at der opnås lempelse for den udenlandske skat, selv om der i det enkelte år ikke betales dansk skat under aktiesparekontoen, f.eks. fordi der er negativt afkast. I så fald skal den udenlandske skat efter forslaget fremføres som negativ skat, der kan fratrækkes i positiv dansk skat i senere år med positiv indkomst, jf. forslaget § 15, stk. 2, 1. pkt.

Denne fremgangsmåde med fremførsel af negativ skat kendes også fra de gældende regler om PAL-skat og er en lempelse af de almindelige regler om lempelse for udenlandsk skat i ligningslovens § 33. Det skyldes, at skatten under aktiesparekontoen kører i et lukket system og efter lagerprincippet. Lempelsen for udenlandsk skat på aktiesparekontoen giver således ikke adgang til en nedsættelse af den faktisk betalte danske skat før det tidspunkt, hvor indkomsten under aktiesparekontoen er positiv.

Til § 19

Det foreslås i § 19, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, aktieindkomsten og CFC-indkomsten bortses fra afkast på aktiesparekontoen

Forslaget indebærer, at afkast på aktiesparekontoen ikke samtidig skal beskattes uden for aktiesparekontoen.

Positivt og negativt afkast på aktiesparekontoen skal således hverken indgå ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst (personlig indkomst eller kapitalindkomst), i opgørelsen af den almindelige aktieindkomst eller i den særlige CFC-indkomst (finansielle indkomster fra visse lavt beskattede selskaber).

Det kan forekomme, at aktiesparekontoens ejer skal betale renter til pengeinstituttet, fordi der ikke har været tilstrækkelige kontante midler på aktiesparekontoen til at dække skatten. Dermed har pengeinstituttet været nødsaget til at lægge ud for skatten, så aktiesparekontoens kontantkonto er gået i minus.

Ejeren kan efter forslaget § 19 ikke fratrække sådanne renteudgifter i den almindelige kapitalindkomst uden for aktiesparekontoen. For fuldt skattepligtige reducerer renteudgifterne imidlertid det samlede afkast på aktiesparekontoen med den virkning, at skatten på aktiesparekontoen reduceres.

Afkastet på aktiesparekontoen, hvad enten det er positivt og negativt, skal således efter forslaget ikke indgå ved opgørelsen af den almindelige indkomst og vil dermed ikke være en del af selvangivelsen eller årsopgørelsen.

Efter forslaget skal opsparing på en aktiesparekonto kun kunne ske via private midler. Midler under virksomhedsordningen skal ikke kunne anvendes til at indskyde på en aktiesparekonto.

Virksomhedsordningen indeholder allerede i dag et forbud mod at erhverve aktier i virksomhedsordningen. De allerede gældende regler fører således til, at aktier på en aktiesparekonto ikke kan indgå i virksomhedsordningen.

Hvis der alligevel anvendes midler fra virksomhedsordningen til indskud på aktiesparekontoen, vil det være i strid med virksomhedsordningens forbud mod erhvervelse af aktier. Konsekvenserne vil være, at købet af aktier vil blive anset for en hævning under virksomhedsordningen. I praksis vil det således ikke vil være muligt at anvende midler fra virksomhedsordningen som indskud på en aktiesparekonto.

Til § 20

Det foreslås, at skat og eventuel afgift på aktiesparekontoen for et kalenderår forfalder og skal indbetales af instituttet til Skatteforvaltningen senest den 22. januar efter kalenderårets udløb.

Den foreslåede betalingsfrist svarer til den, der gælder for pensionsinstitutter m.v. efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Forældelsesfristen for krav på betaling af skatter og afgifter efter aktiesparekontoloven løber fra sidste rettidige betalingsdag.

Skatten og en eventuel afgift skal efter forslagets §36 betales over skattekontoen, jf. den foreslåede ændring i opkrævningslovens § 16, nr. 2 (lovforslagets § 36).

Der henvises til overgangsreglen i forslagets § 32, stk. 2, hvor det foreslås, at skatten for kalenderårene 2019-2022 først forfalder til betaling den 22. februar i året efter det pågældende kalenderår, og ikke allerede den 22. januar.

Til § 21

Det foreslås i *stk. 1*, at instituttet skal hæve skat og eventuel afgift på aktiesparekontoen, selv om der ikke måtte være dækning på den indlånskonto, der er knyttet til aktiesparekontoen.

I tilfælde, hvor der ikke er tilstrækkelige kontante midler på aktiesparekontoen til skattens eller afgiftens betaling, typisk fordi midlerne er anbragt i aktier, foreslås det, at pengeinstituttet alligevel skal hæve beløbet på aktiesparekontoens indlånskonto, der hermed vil gå i minus. Der vil hermed opstå en gæld til pengeinstituttet, medmindre ejeren vælger at foretage indskud på aktiesparekontoen til dækning af skatten. Eventuelle renteudgifter som følge af overtrækket hæves ligeledes på aktiesparekontoen. Et sådant træk på indlånskontoen vil ikke være i strid med det foreslåede låneforbud, jf. forslagets § 7, 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 2*, at instituttet skal hæve skatten og en eventuel afgift en uge før den sidste rettidige indbetalingsdag, at instituttet senest 8 uger efter betalingen skal underrette den skattepligtige om beløbet og om grundlaget herfor, samt at instituttet samtidig skal underrette aktiesparekontoens ejer om, hvilket beløb kontoen måtte være overtrukket med.

Den foreslåede procedure for hævning af skatten på aktiesparekontoen svarer nogenlunde til proceduren for hævning af skat efter pensionsafkastbeskatningslovens § 22, stk. 2.

Formålet med pengeinstituttets underretning til aktiesparekontoens ejer er, at ejeren hermed bliver informeret om årets afkast på aktiesparekontoen og den skat, det udløser. Er ejeren ikke enig i opgørelsen, vil underretningen kunne danne grundlag for, at aktiesparekontoens ejer kan påklage pengeinstituttets opgørelser til skattemyndighederne efter den foreslåede § 27, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3*, at ved lukning af aktiesparekontoen skal pengeinstituttet tilbageholde kalenderårets og tidligere års ikke betalte skat og afgift eller denne lov. Skatten og en eventuel afgift forfalder til betaling den 22. januar i året efter lukningen, jf. forslagets § 20.

Til § 22

Det foreslås i § 22, at hvis Skatteforvaltningen forhøjer eller nedsætter skat eller eventuel afgift efter udløbet af fristen i § 20, forfalder beløbet 14 dage efter Skatteforvaltningens afgørelse.

Forslaget indebærer, at instituttet skal betale den forhøjede skat eller afgift senest 14 dage efter datoen for afgørelsen. Er der tale om en nedsættelse, skal Skatteforvaltningen tilbagebetale skatten eller afgiften inden for samme frist.

Efter gældende regler opkræves personers almindelige indkomstskat som kildeskat i løbet af året. Efter udløbet af indkomståret og frem til 1. juli i året efter indkomståret er det muligt at indbetale yderligere skat mod betaling af en rente, jf. kildeskattelovens § 59. Hvis den samlede betalte skat er mindre end den endelige indkomstskat, opkræves det manglende skattebeløb som restskat. Hvis den betalte skat er større end den endelige indkomstskat, udbetales det overskydende skattebeløb som overskydende skat.

Ved restskat betales et restskattetillæg, der for indkomståret 2017 udgør 3,7 pct. Ved overskydende skat modtager den indkomstskattepligtige et godtgørelsestillæg, der for indkomståret 2017 udgør 0,5 pct. Reglerne om størrelsen af restskattetillægget og godtgørelsestillægget er ændret ved lov nr. 359 af 29. april 2018. Restskattetillægget for indkomståret 2018 vil ved det nuværende renteniveau komme til at udgøre 4,4 pct. Godtgørelsestillægget for indkomståret 2018 vil ved det nuværende renteniveau komme til at udgøre 0,0 pct.

Gennemføres der senere en forhøjelse af den almindelige indkomstskat, pålægges der efter gældende regler renter, således at den indkomstskattepligtige af en restskat skal betale en rente pr. påbegyndt måned på 0,4 pct.(2018-niveau) fra den 1. september i året efter indkomståret og frem til udløbet af den måned, hvori afgørelsen om ansættelsesændringen udskrives. Ved nedsættelse af den almindelige indkomstskat modtager den indkomstskattepligtige en tilsvarende rente pr. påbegyndt måned på 0,4 pct.(2018-niveau) af nedsættelsen fra den 1. september i året efter indkomståret og frem til udløbet af den måned, hvori afgørelsen om ansættelsesændringen udskrives.

Efter forslaget skal pengeinstituttet og aktiesparekontoens ejer ikke betale renter for den periode, der forløber fra tidspunktet, hvor skatten eller afgiften oprindeligt skulle have været betalt (normalt den 22. januar i året efter optjeningsåret), og indtil forfaldstidspunktet for en forhøjelse. Ved en nedsættelse skal Skatteforvaltningen efter forslaget heller ikke betale renter af nedsættelsesbeløbet for perioden frem til forfaldstidspunktet for tilbagebetalingskravet.

Baggrunden for, at der efter forslaget ikke skal beregnes renter ved senere ændringer af skatten eller afgiften på aktiesparekontoen er, at pengeinstitutterne ved administrationen af aktiesparekontoen må antages at bestræbe sig på at betale den korrekte skat på kundernes vegne – hverken mere eller mindre. En forkert beregnet skat, der efterfølgende skal opkræves hos aktiesparekontoens ejer, vil således være problematisk for pengeinstituttet. Der ses derfor ikke i relation til aktiesparekontoen at være behov for via rentereglerne at skabe et yderligere incitament for pengeinstitutterne til at betale den korrekte skat.

Derimod skal der efter forslaget betales renter, hvis pengeinstituttet ikke betaler til tiden, dvs. på forfaldstidspunktet. På forfaldstidspunktet for en forhøjelse belastes skattekontoen således med den yderligere skat eller afgift, som udløses ved forhøjelsen. Hvis beløbet ikke betales senest på forfaldstidspunktet, påløber der renter efter de regler, der gælder for skattekontoen. Renten udgør 0,7 pct.(2018-niveau) pr. måned, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 1. Er der tale om en nedsættelse, ydes ingen renter i forbindelse med tilbagebetalingen af den for meget betalt skat eller afgift, idet tilgodehavender på skattekontoen efter gældende regler ikke forrentes, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 3.

Til § 23

Det foreslås i § 23, at hvis instituttet foretager indberetning om rettelse af en tidligere indberettet skat eller afgift efter udløbet af fristen i § 20, forfalder beløbet på dagen for rettelsen, hvis der er tale om en forhøjelse, og 14 dage efter rettelsen, hvis der er tale om en nedsættelse.

Forslaget indebærer, at instituttet skal betale den forhøjede skat eller afgift samme dag, som forhøjelsen indberettes til Skatteforvaltningen. Er der tale om en nedsættelse, skal Skatteforvaltningen tilbagebetale skatten eller afgiften senest 14 dage efter datoen for rettelsen.

Forslaget indebærer ikke, at Skatteforvaltningen har pligt til at anerkende det tilbagebetalingskrav, der opstår ved, at instituttet ved en rettelse indberetter en reduceret skat eller afgift. Skatteforvaltningen vil altid kunne efterprøve kravet og kan eventuelt nægte at imødekomme tilbagebetalingskravet, før det er nærmere dokumenteret.

Når pengeinstituttet indberetter en forhøjelse af aktiesparekontoens skat eller afgift, skal pengeinstituttet og aktiesparekontoens ejer efter forslaget ikke betale renter for den periode, der forløber fra tidspunktet, hvor skatten eller afgiften oprindeligt skulle have været betalt (normalt den 22. januar i året efter optjeningsåret), og indtil forfaldstidspunktet for den forhøjelse, der er resultatet af pengeinstituttets rettede indberetning. Foretager pengeinstituttet indberetning om en nedsættelse, skal Skatteforvaltningen efter forslaget heller ikke betale renter af nedsættelsesbeløbet for perioden frem til forfaldstidspunktet for tilbagebetalingskravet.

Baggrunden for, at der efter forslaget ikke skal beregnes renter ved senere ændringer af skatten eller afgiften på aktiesparekontoen er, at pengeinstitutterne ved administrationen af aktiesparekontoen må antages at bestræbe sig på at betale den korrekte skat på kundernes vegne – hverken mere eller mindre. En forkert beregnet skat, der efterfølgende skal opkræves hos aktiesparekontoens ejer, vil således være problematisk for pengeinstituttet. Der ses derfor ikke i relation til aktiesparekontoen at være behov for via rentereglerne at skabe et yderligere incitament for pengeinstitutterne til at betale den korrekte skat.

Derimod skal der efter forslaget betales renter, hvis pengeinstituttet ikke betaler til tiden, dvs. på forfaldstidspunktet. På forfaldstidspunktet for en forhøjelse belastes skattekontoen således med den yderligere skat eller afgift, som udløses ved forhøjelsen. Hvis beløbet ikke betales senest på forfaldstidspunktet, påløber der renter efter de regler, der gælder for skattekontoen. Renten udgør 0,7 pct. (2018-niveau) pr. måned, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 1. Er der tale om en nedsættelse, ydes ingen renter i forbindelse med tilbagebetalingen af den for meget betalt skat eller afgift, idet tilgodehavender på skattekontoen efter gældende regler ikke forrentes, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 3.

Til § 24

I *stk. 1* foreslås det, at der af udbetalingsbeløb efter de foreslåede bestemmelser i §§ 22 og 23 alene skal ske udbetaling af hele kronebeløb. Det vil sige, at et eventuelt ørebeløb slettes inden udbetalingen. Dette svarer til, hvad der gælder for udbetaling af overskydende skat efter kildeskatteloven.

I *stk. 2* foreslås det, at betalingsfristen forlænges til den førstkommende bankdag, hvis den sidste rettidige betalingsdag efter de foreslåede bestemmelser i §§ 22 og 23 falder på en banklukkedag.

Bankerne gennemfører ikke betalinger på alle hverdage, idet det i overenskomsten mellem bankerne og de banksattes organisationer er aftalt, at visse dage er banklukkedage. Banklukkedage er alle lørdage, søndage og helligdage. Eksempler på yderligere banklukkedage i 2018 er 11. maj (dagen efter helligdagen Kristi Himmelfartsdag), 5. juni (Grundlovsdag), 24. december (Juleaftensdag) og 31. december (Nytårsaftensdag).

Forslaget svarer til den praksis, som Skatteforvaltningen følger for betalingsfrister for krav, der opkræves over skattekontoen, og hvor der i lovgivningen er fastsat regler om udskydelse af betalingsfrister ved lørdage, søndage og helligdage. Hermed følges samme regelsæt for udskydelse af betalingsfrister ved banklukkedage, som gælder for pengeinstitutternes andre betalingsfrister for krav, der opkræves over skattekontoen.

Til § 25

Det foreslås i § 25, at skat og afgift efter denne lov betales af midler på aktiesparekontoen, og at for meget betalt skat og afgift efter denne lov, der refunderes, indgår på aktiesparekontoen.

Forslaget i *stk. 1* indebærer, at den skat, der udløses på aktiesparekontoen, og den eventuelle afgift, der pålægges, hvis ejeren har foretaget for store indskud på aktiesparekontoen, skal trækkes på aktiesparekontoen.

Det vil dog være muligt for ejeren at foretage indskud på aktiesparekontoen til dækning af skatten, jf. forslagens § 9, *stk. 2*. Hermed undgår ejeren at være nødsaget til at sælge aktier eller at optage et lån i pengeinstituttet til betaling af skatten i det tilfælde, hvor alle aktiesparekontoens midler er placeret i værdipapirer.

Det foreslås endvidere ved en ændring af opkrævningslovens § 16, nr. 2, at skattekontoen skal anvendes til afvikling af skatten, jf. forslagens § 36.

Pengeinstituttet skal således trække beløbet på den enkelte ejers aktiesparekonto og herefter indbetale det til Skatteforvaltningen. Den samlede skat og en eventuel afgift vil blive debiteret pengeinstituttets skattekonto med virkning fra sidste rettidige betalingsdag, mens pengeinstituttets indbetaling til Skatteforvaltningen krediteres skattekontoen.

Når aktiesparekontoen lukkes, tilbageholder pengeinstituttet midler fra aktiesparekontoen til dækning af skatten m.v. Det vil imidlertid kunne forekomme, at pengeinstituttet ikke har tilbageholdt tilstrækkelige midler. Det kan skyldes en fejl, eller at der efterfølgende træffes afgørelse om en forhøjelse af skatten eller afgiften.

Selv om aktiesparekontoen måtte være lukket, vil skatten alligevel påhvile aktiesparekontoen. Kravet på betaling af skatten og en eventuel afgift vil således blive rettet mod pengeinstituttet og opkrævet over skattekontoen. Pengeinstituttet må herefter søge midlerne inddrevet hos den tidligere aktiesparekonto ejer.

Det foreslås i *stk. 2*, at for meget betalt skat vedrørende aktiesparekontoen, der refunderes, skal indgå på aktiesparekontoen. Det samme skal gælde for meget betalt afgift.

Proceduren vil her være den, at Skatteforvaltningen udbetaler beløbet over pengeinstituttets skattekonto, og at pengeinstituttet indsætter beløbet på aktiesparekontoen.

Hvis aktiesparekontoen er lukket på det tidspunkt, hvor beløbet udbetales, vil Skatteforvaltningen alligevel udbetale beløbet til pengeinstituttet via skattekontoen. Herefter må pengeinstituttet viderebetale beløbet til den tidligere aktiesparekonto ejer.

Til § 26

Skatteforvaltningen skal efter den foreslåede *stk. 1*, kontrollere institutternes opgørelser af den beregnede skat og afgift og grundlaget herfor.

Skatteforvaltningen vil i forbindelse med gennemgangen af pengeinstituttets indberetninger og som led i myndighedens sagsoplysning kunne tage kontakt til det pågældende pengeinstitut, hvis der er behov for at få kvalificeret grundlaget for skatten eller afgiften, eller der forekommer uoverensstemmelser i den konkrete skatte- eller afgiftsberegning, som danner grundlag for pengeinstituttets indbetaling af skat og eventuel afgift efter aktiesparekontoloven.

Skatteforvaltningen vil i den forbindelse som led i sagens oplysning også kunne tage kontakt til aktiesparekontoens ejer selv med henblik på at indhente yderligere oplysninger til brug for kontrollen af skatten og en eventuel afgift efter aktiesparekontoloven.

Det foreslås i *stk. 2*, at Skatteforvaltningen kan pålægge pengeinstituttet inden for en nærmere angiven frist at give de oplysninger, som Skatteforvaltningen har brug for til kontrollen med opgørelserne og grundlaget herfor.

Formålet er at give Skatteforvaltningen adgang til at kontrollere pengeinstitutternes opgørelse af skatten og en eventuel afgift efter aktiesparekontoloven, herunder grundlaget herfor. De oplysninger, som Skatteforvaltningen efter den foreslåede bestemmelse måtte pålægge pengeinstitutterne at afgive, skal have betydning for Skatteforvaltningens kontrol med pengeinstituttets administration af aktiesparekontoloven.

Den frist, som Skatteforvaltningen efter den foreslåede bestemmelse måtte angive i forbindelse med pålægget om afgivelse af oplysninger, skal stå i rimeligt forhold til oplysningernes beskaffenhed og mængde, således at pengeinstituttet har rimelig tid til at fremfinde og udlevere de nødvendige oplysninger til brug for kontrollen.

Til § 27

Det foreslås i *stk. 1*, at Skatteforvaltningen kan træffe afgørelse om ændring af instituttets opgjorte skat og eventuelle afgift og grundlaget herfor. Afgørelsen meddeles til aktiesparekontoens ejer med kopi til instituttet.

Skatteforvaltningens afgørelse efter *stk. 1* træffes over for aktiesparekontoens ejer. En ændring efter den foreslåede bestemmelse vil være omfattet af skatteforvaltningslovens almindelige regler for sagsbehandling. Skatteforvaltningens afgørelse skal begrundes, så aktiesparekontoejeren får grundlag for at vurdere, om ændringen giver anledning til at indbringe afgørelsen for en højere administrativ klagemyndighed til efterprøvelse.

Skatteforvaltningens afgørelse skal sendes til aktiesparekontoens ejer. Det foreslås, at Skatteforvaltningen skal sende kopi af afgørelsen til pengeinstituttet. Det skyldes, at pengeinstituttet har en interesse i at få kendskab til afgørelsen, da det er pengeinstituttets opgørelse, som Skatteforvaltningen ved afgørelsen har underkendt. Informationen om afgørelsen kan bl.a. give pengeinstituttet anledning til at vurdere, om pengeinstituttet skal ændre på sin procedure ved opgørelsen af skatten eller afgiften efter aktiesparekontoloven, idet afgørelsen også kan have betydning for pengeinstituttets øvrige kunder.

Efter skatteforvaltningslovens § 35 a, *stk. 2*, 1. pkt., kan klage indgives af enhver, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i den afgørelse, der klages over. En klage over Skatteforvaltningens afgørelse vil herefter kunne indgives af aktiesparekontoens ejer.

Endvidere vil pengeinstituttet være klageberettiget, hvis instituttet har en tilstrækkelig retlig interesse i afgørelsen. Det kunne eksempelvis være tilfældet, hvis instituttet, der via skattekontoen er blevet opkrævet skatten, har vanskeligt ved at gå videre med skattekravet til aktiesparekontoens ejer, f.eks. fordi denne ikke længere er kunde i pengeinstituttet.

Det foreslås i *stk. 2*, at aktiesparekontoens ejer skal kunne klage over instituttets opgjorte skat og eventuelle afgift og grundlaget herfor. Klagen skal være vedlagt den underretning, som ejeren har modtaget fra instituttet efter forslagets § 21, *stk. 2*, 2. pkt. Det skal fremgå af klagen, på hvilke punkter ejeren mener, at skatten eller afgiften er opgjort forkert. Instituttets eventuelle kommentarer hertil skal vedlægges.

Forslagets *stk. 2* indebærer, at instituttets opgørelse af skatten og en eventuel afgift samt grundlaget herfor vil kunne danne grundlag for en klage, der skal behandles hos skattemyndighederne. Den underretning, som instituttet skal sende til aktiesparekontoens ejer, jf. forslagets § 21, *stk. 2*, 2. pkt., skal således i denne forbindelse sidestilles med en skatteansættelse eller et afgiftstilsvær, som kan påklages.

Klagen skal være begrundet, og klageren skal vedlægge de oplysninger og opgørelser, som er modtaget fra pengeinstituttet, herunder instituttets eventuelle kommentarer til sagen. Heri ligger en forpligtelse for aktiesparekontoens ejer til at søge sagen afklaret i dialog med pengeinstituttet, før sagen påklages. Ejeren må således i første omgang kontakte sit pengeinstitut og indlede en dialog om opgørelsen. Kan parterne ikke blive enige, vil der med forslaget i *stk. 2* være mulighed for, at ejeren kan klage over pengeinstituttets opgørelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at klage over en Skatteforvaltningens afgørelse efter *stk. 1* eller over instituttets opgørelse efter *stk. 2* skal indbringes for Landsskatteretten eller skatteankesforvaltningen efter regler

udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3. Indbringelsen skal ske senest 3 måneder efter modtagelsen af afgørelsen efter stk. 1 eller modtagelsen af underretningen efter stk. 2.

Forslaget indebærer for det første, at klage over Skatteforvaltningens afgørelse efter stk. 1 om ændring af instituttets opgørelse af skatten og grundlaget herfor skal indbringes for Landsskatteretten. Dette er en fravigelse af de almindelige regler i skatteforvaltningslovens § 5, stk. 1, nr. 2, hvorefter det som udgangspunkt er skatteankenævnene, der afgør klager over Skatteforvaltningens ansættelse af indkomstskat, når det drejer sig om fysiske personer og dødsboer.

For det andet indebærer forslaget, at en klage fra aktiesparekontoens ejer over instituttets opgørelse af skatten eller en eventuel afgift og grundlaget herfor ligeledes skal indbringes for Landsskatteretten. Her ved samles klagesagerne på området i en og samme klageinstans.

Det foreslås, at sagerne henlægges til Landsskatteretten, hvilket svarer til ordningen på pensionsafkastbeskatningsområdet, jf. § 27 i lov om pensionsafkastbeskatningsafgift (PAL).

Både ved klage over Skatteforvaltningens afgørelse og ved klage over instituttets opgørelse foreslås klagefristen at være 3 måneder. Ved klage over Skatteforvaltningens afgørelse løber klagefristen fra det tidspunkt, hvor aktiesparekontoens ejer har modtaget Skatteforvaltningens afgørelse. Ved klage over instituttets opgørelse løber klagen fra det tidspunkt, hvor ejeren har modtaget underretning om skatten og afgiftens størrelse og grundlaget herfor efter forslagets § 21, stk. 2, 2. pkt.

De foreslåede procedurer for klage svarer med de nødvendige tilpasninger til dem, der gælder ved klage over pensionsafkastskat efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 2 og 3.

Når Landsskatteretten træffer afgørelse i sagen, bør Landsskatteretten sende kopi af afgørelsen til pengeinstituttet. Instituttet må således anses for »vedkommende« i relation til sagen, jf. § 12, stk. 7, i bekendtgørelse nr. 1428 af 13. december 2013 om forretningsorden for Landsskatteretten.

Den underretning, som instituttet sender til aktiesparekontoens ejer om den beregnede skat og grundlaget herfor, anses for en ansættelse af indkomstskatten, som er omfattet af fristreglerne i skatteforvaltningslovens § 26 og § 27 for ordinær og ekstraordinær ansættelse. For så vidt angår afgiftsdelen anses underretningen fra instituttet for et afgiftstilsvær, som er omfattet af fristereglerne i skatteforvaltningslovens §§ 31 og 32.

Skatteforvaltningen skal således iagttage de almindelige frister i skatteforvaltningsloven, når den træffer afgørelse om ændring af pengeinstituttets opgørelse af skatten og en eventuel afgift efter aktiesparekontoen. Endvidere har aktiesparekontoens ejer mulighed for at anmode om genoptagelse af ansættelsen af skatten og en eventuel afgift efter de almindelige fristregler i skatteforvaltningsloven ved at fremlægge oplysninger af faktisk eller retlig karakter, som kan begrunde en ændring.

Til § 28

Det foreslås at indsætte en bemyndigelse, således at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om lovens administration. Idet der er tale om en ny lov, kan der være behov for nærmere regler om administration på en række områder.

Det er nærliggende, at der vil være behov for nærmere retningslinjer om skattens betaling, om sagsbehandling og klage, herunder praktiske forhold om, hvortil en klage skal indsendes, nærmere retningslinjer om udveksling af oplysninger mellem aktiesparekontoens ejer, pengeinstituttet og Skatteforvaltningen i forbindelse med til- og fraflytning og i forbindelse med overførsel af aktiesparekontoen til et andet pengeinstitut, og retningslinjer for indsendelse af dokumentation for, at udenlandske kreditinstitutter kan oprette aktiesparekonti i Danmark.

Til § 29

Med § 29 foreslås det at straffe handlinger, der kan føre til fejl i beskatningen af aktiesparekontoen og

dermed også fejl i ejerens beskatning uden for kontoen, herunder manglende tilsyn med de regler, der er en forudsætning for en korrekt opgørelse af afkastet på aktiesparekontoen.

Det er det institut, hvor aktiesparekontoen er oprettet, der har pligt til at føre tilsyn med, at kontoen overholder de fastsatte regler, og ansvarssubjektet er således en juridisk person, hvorfor strafansvaret er begrænset til bøde. Det er en forudsætning for strafansvar, at fejlene skyldes, at pengeinstituttet har handlet med forsæt eller grov uagtsomhed i forhold til anvendelse af reglerne, hvilket betyder, at f.eks. tastefejl eller andre undskyldelige fejl ikke er strafbare. Et pengeinstituts bevidste overtrædelse af beløbsgrænsen på 50.000 kr. for indskud på aktiesparekontoen vil eksempelvis kunne udløse strafansvar.

Det er dog aktiesparekontoens ejer, der er ansvarssubjekt i relation til den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 1, nr. 4. Det foreslås, at bødeniveauet for overtrædelse af denne bestemmelse bliver 5.000 kr.

Det foreslås, at sanktionsniveauet for bestemmelserne i § 29, stk. 1, nr. 1-3, følger det bødeinterval, der fremgår af bemærkningerne til skatteindberetningsloven, dog således at antallet af de aktiesparekonti, som det kontoførende pengeinstitut administrerer, bliver udgangspunktet for bødeberegningen. Det foreslås således, at jo flere aktiesparekonti, pengeinstituttet administrerer, des højere bødeniveau.

Det foreslås således, at der for hver fejl, pengeinstituttet begår, anvendes et bødeinterval fra 5.000 kr. til 80.000 kr. efter følgende skala for, hvor mange aktiesparekonti, pengeinstituttet administrerer:

1. Fra 1 til 1.000 aktiesparekonti: Bøde på 5.000 kr.
2. Over 1.000 til 5.000 aktiesparekonti: Bøde på 10.000 kr.
3. Over 5.000 til 10.000 aktiesparekonti: Bøde på 20.000 kr.
4. Over 10.000 til 50.000 aktiesparekonti: Bøde på 40.000 kr.
5. Flere end 50.000 aktiesparekonti: Bøde på 80.000 kr.

Efter *stk. 1, nr. 1*, kan den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige, vildledende eller ufuldstændige oplysninger til brug for skattekontrollen, straffes med bøde. Ansvarssubjektet er det kontoførende pengeinstitut. Det kontoførende pengeinstitut har pligt til at beregne, indeholde og betale skat efter denne lov. Pengeinstituttet har på tilsvarende måde pligt til at beregne og indbetale afgift i tilfælde af, at ejeren har foretaget for store indskud på aktiesparekontoen, jf. forslaget § 9, stk. 3. Skatteforvaltningen kan kontrollere instituttets opgørelse og beregning af skat og afgift.

Efter *stk. 1, nr. 2*, straffes med bøde den, der undlader at påse overholdelse af reglerne i §§ 5-9. Der er tale om regler om, hvilke aktiver der kan indgå på aktiesparekontoen, om forbud mod optagelse af lån og forbud mod forrentning, samt regler der regulerer omfanget af indskud på aktiesparekontoen. Da det er aktiesparekontoens ejer, der har den fulde rådighed over kontoen, har pengeinstituttet alene en tilsynspligt. Hvis ejeren ikke følger pengeinstituttet opfordring til at afstå værdipapirer efter § 6, vil pengeinstituttet være forpligtet til at behandle værdipapirerne, som om de var afstået fra aktiesparekontoen.

Efter *stk. 1, nr. 3*, straffes med bøde den, der undlader at afgive oplysninger efter § 11, stk. 2, til det modtagende institut. Ansvarssubjektet er det afgivende institut. Der er tale om en situation, hvor ejeren af en aktiesparekonto ønsker at flytte kontoen fra et pengeinstitut til et andet, og hvor kontoen derfor skal fortsætte som aktiesparekonto. Afgivelse af de i § 11, stk. 2, nævnte oplysninger er en forudsætning for, at det modtagende pengeinstitut kan opfylde sine forpligtelser i henhold til loven.

Efter *stk. 1, nr. 4*, straffes med bøde den, der undlader at afgive oplysninger efter § 16, stk. 4. Der er tale om den situation, hvor aktiesparekontoens ejer flytter til eller fra udlandet, således at den skattemæssige status som fuldt eller begrænset skattepligtig ændres. Ejeren vil kunne straffes med bøde, hvis denne ikke oplyser pengeinstituttet om skiftet i skattemæssig status.

Efter *stk. 1, nr. 5*, straffes med bøde det institut, der undlader at afgive oplysninger efter § 26, stk. 2. Der er tale om en situation, hvor et institut undlader at give Skatteforvaltningen de oplysninger, som Skatteforvaltningen har vurderet at have brug for, for at kunne foretage en effektiv kontrol. Instituttet vil

kunne straffes med bøde, hvis det ikke afgiver de pålagte oplysninger inden for den af Skatteforvaltningen fastsatte frist.

Efter *stk. 2* kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5. Det fremgår af straffelovens § 25, at en juridisk person kan straffes med bøde, når det er bestemt ved eller i medfør af lov.

For at en juridisk person kan blive strafansvarlig kræves, at der inden for den juridiske persons virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere personer, der er knyttet til den juridiske person eller »den juridiske person som sådan«. Det sidste betyder, at f.eks. manglende procedurer til sikring af kontrol, anonyme fejl eller ophobning af fejl, hvor hver enkelt fejl ikke i sig selv er nok til at statuere uagtsomhed, kan tilregnes virksomheden.

Der er således ikke tale om et objektivt ansvar, idet der skal kunne bevises forhold begået af den juridiske person, som kan karakteriseres som enten forsætlige eller groft uagtsomme. Det er ikke et krav, at den eller de personer, der rent faktisk har begået forholdet, skal kunne identificeres. En juridisk person kan kun straffes med bøde, og der kan ikke fastsættes forvandlingsstraf.

Efter *stk. 3* kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifter, der udfærdiges i medfør af denne lov. Bestemmelsen sikrer, at der er hjemmel til bødestraf for overtrædelse af bestemmelser i bekendtgørelser udstedt i medfør af aktiesparekontoloven, jf. forslagens § 28.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formidlende omstændigheder. jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til § 30

Efter *stk. 1* kan Skatteforvaltningen i sager om overtrædelser, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg tilkendegive den sigtede, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale den i bødeforelægget angivne bøde.

Bestemmelsen fastsætter Skatteforvaltningens hjemmel til at afgøre straffesager med et administrativt bødeforelæg i tilfælde, hvor sanktionen alene er bøde, og hvor den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og samtidig erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist at betale en nærmere angiven bøde. Den pågældende kan ved at nægte at vedtage – dvs. underskrive – bødeforelægget få sagen prøvet ved domstolene. Da der er tale om en straf, er det domstolene, der skal fastlægge principperne for udmåling af bøden. Den administrative praksis skal således være i overensstemmelse med retspraksis. Der foregår en løbende kontrol med den administrative sanktionspraksis i de sager, som kommer til domstolene, i de tilfælde, hvor den pågældende ikke vil vedtage et bødeforelæg.

Et administrativt bødeforelæg vil ofte blive opfattet som en mere enkel og mindre belastende afgørelsesform end en domsafsigelse, der involverer både politi og retsvæsen. Samtidig indebærer et administrativt bødeforelæg, hvis det vedtages, en aflastning af domstolene og en hurtigere afgørelse af sagen.

Efter *stk. 2* skal Skatteforvaltningen udtrykkeligt gøre den sigtede opmærksom på, at den sigtede ikke har pligt til at udtale sig, jf. retsplejelovens § 752, stk. 1.

Efter *stk. 3* finder § 834 i retsplejeloven om indholdet af et anklageskrift anvendelse på tilkendegivelser efter *stk. 1*.

Bestemmelsen fastsætter kravene til et bødeforelæg. Et bødeforelæg skal indeholde de samme oplysninger som et anklageskrift jf. retsplejelovens § 834. Det skal fremgå, hvor sagen behandles, identifikations-

oplysninger på den sigtede, hvilken bestemmelse der er overtrådt og hvordan. Endelig skal det fremgå, hvis der er anvendt strafforhøjelses- eller strafnedsættelsesgrunde.

Efter *stk. 4* bortfalder videre strafferetlig forfølgning, hvis den sigtede vedtager bøden. Vedtagelsen har samme gentagelsesvirkning som en dom.

Efter *stk. 5* foreslås det, at bøder i sager, der afgøres administrativt, opkræves af Skatteforvaltningen.

Til § 31

Efter forslaget § 31 kan der foretages ransagning i sager om overtrædelser af bestemmelserne i denne lov i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

Bestemmelsen svarer til den gældende skattekontrollovs § 19, stk. 2, hvorefter ransagning i sager om overtrædelser af bestemmelserne i skattekontrolloven kan ske i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

Bestemmelsen udvider ransagning til også at kunne finde anvendelse i sager, hvor strafferammen alene er bødestraf. Skatteforvaltningens anmodning om ransagning skal ske ved anmeldelse til politiet.

Selvom der er tale om administrative straffesager, kan der være behov for, at politiet anmodes om at foretage efterforskningsmæssige skridt.

En evt. ransagning skal ske i overensstemmelse med reglerne i retsplejeloven. Ransagningen foretages af politiet efter bestemmelserne i retsplejelovens §§ 793-800.

Ransagning er et tvangsindgreb og forudsætter, at den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en overtrædelse af en eller flere straffebestemmelser, at ransagningen må antages at være af væsentlig betydning for sagen, og at indgrebet er proportionalt med den forbrydelse, mistanken drejer sig om. Når der er tale om ransagning af lokaliteter uden for husrum, er det ikke en betingelse, at overtrædelsen kan medføre frihedsstraf.

Til § 32

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2019. Forslaget indebærer desuden, at loven har virkning fra 1. januar 2019.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 20, stk. 1, (om betalingstidspunktet for skat og afgift) ikke finder anvendelse for kalenderårene 2019-2022. Det foreslås, at skat og eventuel afgift for disse kalenderår forfalder og skal indbetales af instituttet til Skatteforvaltningen senest den 22 februar efter kalenderårets udløb.

Forslaget indebærer, at fristen for betaling af skat og afgift for kalenderårene 2019-2022 udskydes fra den 22. januar til den 22. februar efter kalenderårets udløb. Der vil derfor i en overgangsperiode forløbe ca. 30 dage mellem pengeinstitutternes indberetning (den 20. januar) og skattens indbetaling (den 22. februar).

Udskydelsen af betalingsfristen på 30 dage vil give Skatteforvaltningen mulighed for at behandle de modtagne indberetninger i aktiesparekontoens opstartperiode, indtil it-understøttelsen forventes at være klar.

Baggrunden for overgangsreglen er, at aktiesparekontoen er ny, og at Skatteforvaltningens systemer til bearbejdning af indberetninger og modtagelse af betalinger ikke kan nå at være klar allerede ved lovens ikrafttræden den 1. januar 2019. Skatteforvaltningen forventer således ikke at have sine systemer på plads til at kunne it-understøtte indberetningerne fra pengeinstitutterne allerede med virkning fra 2019. Det må derfor forventes, at indberetningerne i en overgangsperiode skal administreres manuelt.

Baggrunden for de foreslåede overgangsregler er, at aktiesparekontoen er ny, og at Skatteforvaltningens systemer til bearbejdning af indberetninger og modtagelse af betalinger ikke kan nå at være klar allerede ved lovens ikrafttræden den 1. januar 2019. Skatteforvaltningen forventer således ikke at have sine

systemer på plads til at kunne it-understøtte indberetningerne fra pengeinstitutterne allerede med virkning fra 2019. Det må derfor forventes, at indberetningerne i en overgangsperiode skal administreres manuelt.

Til § 33

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland. Det skyldes, at sagsområdet for skatter er overtaget af henholdsvis Færøerne og Grønland.

Til § 34

Det foreslås at ændre aktieavancebeskatningslovens § 32, så ejerens indskud og anden overførsel af aktier m.v. til en aktiesparekonto skal sidestilles med en afståelse for ejeren, og at overførsel af aktier m.v. til ejeren fra en aktiesparekonto skal sidestilles med en erhvervelse for ejeren.

Overførslen til eller fra aktiesparekontoen skal efter forslaget behandles som en almindelig skattepligtig afståelse henholdsvis erhvervelse. Afståelsessummen henholdsvis anskaffelsessummen udgør den fulde værdi af de overførte aktier m.v., uanset om der ydes helt eller delvist vederlag. Der behøver således ikke foreligge et egentligt indskud eller en egentlig udlodning i aktiesparekontolovens forstand, idet enhver overførsel mellem ejeren og dennes aktiesparekonto betragtes som en afståelse og erhvervelse.

Hvis der ved overførslen til aktiesparekontoen realiseres en gevinst på aktierne, udløser overførslen beskatning for ejeren efter de almindelige regler i aktieavancebeskatningsloven, ligesom et tab behandles som et aktietab efter aktieavancebeskatningsloven. Under aktiesparekontoen skal de overførte aktier anses for anskaffet til handelsværdien.

En gevinst eller et tab på de pågældende aktier skal således medregnes ved opgørelsen af ejerens almindelige indkomst som aktieindkomst. Dette gælder allerede i dag ved overførsel af værdipapirer til pensionsordninger.

En overførsel af værdipapirer fra et andet depot tilhørende ejeren til aktiesparekontoen skal ske til handelsværdien. For ejeren skal de overførte værdipapirer således anses for afstået til handelsværdien, ligesom værdipapirerne vil indgå på aktiesparekontoen med handelsværdien på overførselstidspunktet. På tilsvarende måde skal en overførsel af værdipapirer fra aktiesparekontoen til et andet værdipapirdepot tilhørende ejeren ske til handelsværdien.

Efter forslaget skal aktiesparekontoen således betragtes som en enhed, der er skattemæssigt adskilt fra ejerens øvrige økonomi på samme måde som det allerede i dag gælder for pensionsordninger m.v. omfattet af pensionsbeskatningsloven.

At aktiesparekontoen skal betragtes som en selvstændig skattemæssig enhed indebærer bl.a., at hvor der overføres unoterede aktier fra aktiesparekontoen til ejerens depot uden for aktiesparekontoen, efter at aktierne er blevet afnoteret og derfor ikke længere kan indgå på aktiesparekontoen, så skal aktierne betragtes som unoterede aktier i hele ejerens ejertid, forudsat at aktierne ikke igen noteres. At aktierne har været noteret, mens de befandt sig på aktiesparekontoen, indebærer således ikke, at de anses for at have været noteret i en del af ejerens ejertid. Spørgsmålet har betydning for, i hvilket omfang der kan foretages fradrag for tab på aktierne ved avanceopgørelsen uden for aktiesparekontoen, idet personers tab på unoterede aktier kan fratrækkes, mens tab på noterede aktier alene kan modregnes i tilsvarende gevinster samt udbytter fra noterede aktier. Der henvises til aktieavancebeskatningslovens §13, stk. 2, jf. § 13 A.

Til § 35

Det foreslås, at ændre kursgevinstlovens § 35, så ejerens indskud og anden overførsel af fordringer til en aktiesparekonto skal sidestilles med en afståelse for ejeren, og at overførsel af fordringer til ejeren fra en aktiesparekonto skal sidestilles med en erhvervelse for ejeren.

Som udgangspunkt kan fordringer efter forslaget ikke indgå på aktiesparekontoen. En kontantkonto, der er en fordring på pengeinstituttet, kan imidlertid indgå, jf. den foreslåede § 5, stk. 1, nr. 1.

Den foreslåede ændring af kursgevinstloven er således relevant i tilfælde, hvor aktiesparekontoens ejer overfører en kontant indlånskonto i et pengeinstitut til eller fra aktiesparekontoen. Er kontoen i udenlandsk valuta, kan der ved overførslen blive realiseret en valutakursgevinst eller et -tab. En sådan overførsel til aktiesparekontoen skal efter forslaget betragtes som en skattepligtig afståelse, hvilket indebærer, at en konstateret valutakursgevinst eller et -tab skal medregnes ved opgørelsen af ejerens skattepligtige indkomst.

Efter forslaget skal aktiesparekontoen betragtes som en enhed, der er skattemæssigt adskilt fra ejerens øvrige økonomi på samme måde, som det allerede i dag gælder for pensionsordninger m.v. omfattet af pensionsbeskatningsloven.

Til § 36

Til nr. 1.

Det foreslås at foretage en tilføjelse til opkrævningslovens § 1, stk. 4, som præciserer, at opkrævningsloven, uanset bestemmelsen i stk. 1, ikke finder anvendelse i forhold til opkrævning efter aktiesparekontoloven.

I lovforslagets § 3, stk. 3, foreslås der indført pligt for pengeinstituttet til at registrere sig hos Skatteforvaltningen for skat og afgift efter aktiesparekontoloven. Efter opkrævningslovens § 1, stk. 1, gælder hele opkrævningsloven for de skatter og afgifter m.v., for hvilke virksomheder er eller skulle have været registreret hos eller anmeldt til Skatteforvaltningen, i det omfang der ikke er fastsat særlige bestemmelser i anden lovgivning. Med registreringspligten bliver skat og eventuel afgift efter aktiesparekontoloven således principielt omfattet af hele regelsættet i opkrævningsloven.

Med lovforslaget foreslås et særligt enkelt regelsæt for pengeinstitutternes administration af aktiesparekontoen. Hele opkrævningslovens regelsæt ønskes derfor ikke anvendt på skatten og en eventuel afgift efter aktiesparekontoloven.

Der foreslås derfor indsat en bestemmelse i opkrævningslovens § 1, stk. 4, hvorefter opkrævningsloven - uanset den indførte registreringspligt - ikke skal gælde opkrævninger efter aktiesparekontoloven.

Opkrævningslovens kapitel 5 om én skattekonto skal dog gælde for opkrævninger efter aktiesparekontoloven, jf. forslaget § 36, nr. 2. Konsekvensen er, at skat og eventuel afgift efter aktiesparekontoloven omfattes af opkrævningslovens bestemmelser om skattekontoen, mens de øvrige bestemmelser i opkrævningsloven, f.eks. opkrævningslovens kap 2 om afregning af skatter og afgifter m.v. og kapitel 4 om hæftelse m.v. ikke finder anvendelse. I stedet gælder de opkrævningsbestemmelser, der er direkte fastsat i aktiesparekontoloven, jf. lovforslagets §§ 20-25.

Til nr. 2.

Det foreslås, at opkrævningslovens § 16, nr. 2, ændres, så institutternes betalinger vedrørende aktiesparekontoen foretages over skattekontoen.

Efter gældende regler afregnes hovedparten af virksomhedernes mellemværender med Skatteforvaltningen over skattekontoen, hvor ind- og udbetalinger indgår i en samlet saldoopgørelse efter reglerne om skattekontoen i opkrævningsloven. Det fremgår af § 16 i opkrævningsloven, hvilke af virksomhedens ind- og udbetalinger der afregnes over skattekontoen.

Krav på indbetalinger fra virksomheder debiteres virksomhedens skattekonto med virkning fra kravets sidste rettidige betalingsfrist. Virksomhedens krav på udbetaling fra Skatteforvaltningen krediteres skattekontoen på det tidspunkt, hvor beløbet kan opgøres efter opkrævningslovens § 12.

Ind- og udbetalinger modregnes automatisk efter et saldoprincip. Krav på betaling fra virksomheden dækkes i en rækkefølge, hvor det ældst forfaldne krav dækkes først, jf. § 16 a, stk. 8, i opkrævningsloven.

De indberetnings- og betalingsfrister, der skal gælde for skatter og eventuelle afgifter på aktiesparekontoen, fremgår af de foreslåede bestemmelser i aktiesparekontolovens § 20.

En debetsaldo på skattekontoen er udtryk for, at virksomheden skylder Skatteforvaltningen penge. En kreditsaldo er tilsvarende udtryk for, at virksomheden har et tilgodehavende hos Skatteforvaltningen.

En eventuel debetsaldo på skattekontoen forrentes med rentesatsen i opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2. Renten er en variabel månedlig rente og udgør 0,7 pct. for 2018. Renten af den til enhver tid værende debetsaldo beregnes dagligt og tilskrives saldoen månedligt. Renten er ikke fradragsberettiget. En kreditsaldo forrentes ikke.

Det foreslås, at alle ind- og udbetalinger efter aktiesparekontoloven skal foregå over pengeinstituttets skattekonto. Herved indgår betalingerne efter aktiesparekontoen sammen med de øvrige ind- og udbetalinger til og fra det enkelte pengeinstitut efter et FIFO-princip, således at pengeinstituttets indbetalinger til skattekontoen går til at dække det ældst forfaldne krav først, jf. § 16 a, stk. 8, i opkrævningsloven.

Pengeinstituttet vil efter forslaget indberette skatten (typisk den 20. januar) og trække beløbet på den enkelte ejers aktiesparekonto og herefter indbetale beløbet til Skatteforvaltningen (typisk den 22. januar). Den samlede skat vil blive debiteret pengeinstituttets skattekonto med virkning fra sidste rettidige betalingsdag, mens pengeinstituttets indbetaling til Skatteforvaltningen krediteres skattekontoen.

At skattekontoen anvendes til betaling af skat efter aktiesparekontoloven indebærer bl.a., at pengeinstituttets skattekonto vil blive påvirket af manglende skat også i tilfælde af, at aktiesparekontoen måtte være lukket.

En efteropkrævning af skat og eventuel afgift kan skyldes, at pengeinstituttet i første omgang har foretaget en forkert beregning efter aktiesparekontoloven, herunder at Skatteforvaltningen har foretaget en forhøjelse af den beregnede skat eller afgift. En efteropkrævning kan også skyldes, at aktiesparekontoens ejer tidligere har boet i udlandet og korrekt har været behandlet som begrænset skattepligtig efter de foreslåede regler i lovforslagets § 16 og herefter er flyttet til Danmark, hvorefter ejeren skal beskattes efter reglerne for fuldt skattepligtige, jf. den foreslåede § 13.

Hvis pengeinstituttet ikke rettidigt har fået ændret beskattningen af aktiesparekontoejeren fra begrænset til fuldt skattepligtig, vil der for en periode være beregnet en for lille skat, hvilket vil medføre en efteropkrævning. Er aktiesparekontoen lukket, må pengeinstituttet søge beløbet betalt hos den tidligere ejer af aktiesparekontoen.

Hvis skatten nedsættes, vil overskydende skat efter forslaget ligeledes blive udbetalt på skattekontoen, hvorefter pengeinstituttet skal udbetale beløbet til den eller de aktiesparekonti, som den tilbagebetalte skat vedrører.

Til § 37

Der foreslås en række ændringer i skatteindberetningsloven, som pålægger institutter, der administrerer aktiesparekontoen, løbende at foretage indberetninger vedrørende aktiesparekontoen til Skatteforvaltningen. Det foreslås at indsætte en ny § 11 a i skatteindberetningsloven, som konkret pålægger institutterne en række indberetningsforpligtelser vedrørende aktiesparekontoen. Endvidere foreslås en række konsekvensændringer.

Skatteindberetningsloven, der træder i kraft den 1. januar 2019, indeholder bl.a. regler om, at pengeinstitutter m.v. årligt skal indberette oplysninger til Skatteforvaltningen.

Skatteindberetningslovens indberetningspligter vil med indførelse af aktiesparekontoloven også omfatte oplysninger vedrørende aktiesparekonti.

Efter skatteindberetningslovens § 12 indberettes datoen for en kontos oprettelse og ophør. Pengeinstituttet m.v. skal desuden indberette om kontoens betegnelse og art. Det indebærer efter lovforslaget, at hvor der er tale om en aktiesparekonto, skal kontoen benævnes som en sådan. Indberetning om kontoens

art som en aktiesparekonto sikrer, at de indberettede oplysninger ikke anvendes i Skatteforvaltningen almindelige system til beregning af beskatningen af aktieavancer m.v.

Indberetningen om aktiesparekontoens oprettelse og lukning vil medvirke til at sikre, at Skatteforvaltningen vil kunne konstatere, om samme person har oprettet mere end én aktiesparekonto, hvilket ikke er tilladt efter forslaget.

Efter skatteindberetningslovens §§ 17 og 18 er pengeinstituttet m.v. indberetningspligtigt om en række oplysninger vedrørende aktier mv. og investeringsbeviser, som er deponeret hos pengeinstituttet. Bl.a. skal kursværdien af værdipapirerne ved udgangen af kalenderåret oplyses. Pengeinstituttet skal også indberette om størrelsen af indestående kontantbeløb, jf. skatteindberetningslovens § 12.

Disse oplysninger om værdien vil med indførelse af aktiesparekontoen kunne anvendes af de sociale myndigheder til udmåling af ydelser, ligesom oplysningerne om værdien vil være med til at synliggøre investeringen for ejeren.

Indberetningspligten i § 17 omfatter oplysningerne om kursværdien af aktier m.v., der er optaget til handel på et reguleret marked, men derimod ikke aktier m.v., der handles på en multilateral handelsfacilitet, og som ikke samtidig er et reguleret marked. I forbindelse med indførelse af aktiesparekontoen er det ikke hensigten generelt at udvide indberetningspligten vedrørende kursværdier, så pengeinstitutterne også skal indberette værdien af aktier, der handles på en multilateral handelsfacilitet. Det skyldes bl.a., at værdien af investeringsbeviser indberettes efter skatteindberetningslovens § 18, selv om de hverken måtte være optaget til handel på et reguleret marked eller handlet på en multilateral handelsfacilitet. Dermed må begrænsningen i indberetningspligten antages kun at få betydning for et fåtal af aktier.

Til nr. 1.

Efter den foreslåede nye bestemmelse i skatteindberetningslovens § 11 a, stk. 1, nr. 1, skal det pengeinstitut, der foretager indberetningen, identificere sig selv.

Efter den foreslåede bestemmelse i skatteindberetningslovens § 11 a, stk. 1, nr. 2, skal pengeinstituttet oplyse om identiteten af ejeren af aktiesparekontoen.

Efter den foreslåede bestemmelse i skatteindberetningslovens § 11 a, stk. 1, nr. 3, skal pengeinstituttet oplyse om størrelsen af kalenderårets skat og det samlede beskatningsgrundlag.

Det er størrelsen af den faktiske skat, der skal indberettes, efter at den er reduceret med eventuel fremført negativ skat og lempet for eventuel udenlandsk skat. Er beskatningsgrundlaget negativt, indberettes en skat på 0 kr. Der skal således være overensstemmelse mellem den indberettede og den indbetalte skat. Bestemmelsen skal sikre, at Skatteforvaltningen kan afstemme skatten fra aktiesparekontoen.

I det omfang afkastet på aktiesparekontoen skal medregnes ved vurderingen af, om ejeren er berettiget til sociale indkomstbestemte ydelser, vil indberetningen af beskatningsgrundlaget kunne anvendes af sociale myndigheder til udmåling af ydelser. Indberetningen vil endvidere være med til at styrke aktiekulturen ved at synliggøre investeringen for ejeren.

Hvis ejeren af aktiesparekontoen i løbet af et kalenderår har været fuldt skattepligtig i én periode og begrænset skattepligtig i en anden periode (som følge af til- eller fraflytning), skal størrelsen af skatten og beskatningsgrundlaget oplyses for hver af disse skattepligtsperioder. Hermed indberettes skatten og beskatningsgrundlaget både for perioden med fuld skattepligt og for perioden med begrænset skattepligt.

Behovet for den foreslåede supplerende indberetning i dette tilfælde er, at en begrænset skattepligtig ejer af en aktiesparekonto alene er skattepligtig til Danmark af udbytter fra danske aktier. En oplysning om indkomstens fordeling på de to perioder sikrer således et retvisende billede af skatten og afkastet i de to skattepligtsperioder.

Efter den foreslåede bestemmelse i skatteindberetningslovens § 11 a, stk. 1, nr. 4, skal pengeinstituttet oplyse om størrelsen af en eventuel afgift, der er pålagt som følge af, at ejeren fejlagtigt har foretaget

for store indskud, jf. aktiesparekontolovens § 9. Endvidere skal grundlaget for afgiften (det for meget indskudte beløb) indberettes. Oplysningerne vil gøre det muligt for Skatteforvaltningen at afstemme den beregnede og den indbetalte afgift under aktiesparekontoen.

Efter den foreslåede bestemmelse i skatteindberetningslovens § 11 a, stk. 2, pålægges pengeinstituttet indberetningspligt, hvis ejeren flytter sin aktiesparekonto fra et pengeinstitut til et andet. Det foreslås, at både det afgivende og det modtagende pengeinstitut skal oplyse om overførslen ved at oplyse overførselsdatoen samt SE-nummer eller andet identifikation på det pengeinstitut, som aktiesparekontoen er afgivet til eller modtaget fra.

Ved overførslen overtager det modtagende pengeinstitut forpligtelserne vedrørende den modtagne aktiesparekonto, herunder forpligtelsen til at afregne skatten fra starten af det kalenderår, hvor overførslen har fundet sted. Den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 2, er således medvirkende til at sikre, at Skatteforvaltningen får kendskab til overførslen og kendskab til det modtagende pengeinstitut mv., herunder f.eks. et udenlandsk pengeinstitut. Indberetningen fra begge pengeinstitutter vil endvidere sikre klarhed over, at der er tale om en overførsel, hvorved den hidtidige aktiesparekonto videreføres, og at der derimod ikke er tale om lukning af kontoen i det afgivende pengeinstitut med beskatning til følge og åbning af en helt ny aktiesparekonto i det modtagende pengeinstitut.

De foreslåede indberetninger er væsentlige elementer i skattemyndighedernes kontrol og medvirker endvidere til at gøre aktiesparekontoen så simpel som muligt for ejeren af aktiesparekontoen. Ejeren af en aktiesparekonto skal dermed ikke selv afgive oplysninger til Skatteforvaltningen, hvilket ville forekomme kompliceret for mange personer.

Den foreslåede indberetningsbestemmelse indebærer behandling af persondata, som er omfattet af databeskyttelsesforordningens regler. Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b, at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål.

Oplysningerne under den foreslåede nye bestemmelse § 11 a i skatteindberetningsloven skal indberettes til Skatteforvaltningen. Disse oplysninger bruges dels af Skatteforvaltningen til skatteformål, dels videregives de til andre myndigheder, hvor oplysningerne er nødvendige til brug for andre formål, herunder af de sociale myndigheder til beregning af sociale ydelser. Den foreslåede indberetningsregel er udformet på en sådan måde, at databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b, må anses for opfyldt.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, at oplysningerne skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, oplysningerne indsamles til, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles. De foreslåede indberetningsregler går ikke videre, end hvad der er nødvendigt.

Efter den foreslåede bestemmelse i skatteindberetningslovens § 11 a, stk. 3, foreslås det, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningen.

De nærmere regler, der skal kunne fastsættes, er regler, der nærmere definerer, hvordan såvel kunden som den indberetningspligtige skal identificeres, hvorledes indberetningen af beløbet skal ske, og hvorledes indberetningen om overførsler af aktiesparekonti fra et pengeinstitut m.v. til et andet, skal ske.

For så vidt angår identiteten af kunden, fremgår det af skatteindberetningslovens § 52, stk. 1, at den, der skal indberettes om, skal afgive oplysninger om sin identitet til den indberetningspligtige. Skatteministeren kan efter skatteindberetningslovens § 52, stk. 3, fastsætte nærmere regler om de identifikationsoplysninger, som den, der skal indberettes om, skal afgive til den indberetningspligtige.

Denne hjemmel er udnyttet til at fastsætte regler om identifikation af den, der skal indberettes om, i § 3 i bekendtgørelse nr. 927 af 26. juni 2018 om skatteindberetning m.v.

Hovedreglen er her, at den, der skal indberettes om, skal oplyse den indberetningspligtige om navn,

adresse – ved udenlandsk adresse tillige hjemland ved angivelse af landekode – og cpr-nummer. Har den pågældende ikke et cpr-nummer, men et cvr-nummer, oplyses dette. Har den pågældende hverken cpr- eller cvr-nummer, oplyses SE-nummer. Har den pågældende heller ikke et SE-nummer, oplyses i stedet fødselsdato, fødselssted og fødselsstat.

De regler, der fastsættes om indberetning af oplysninger om identiteten af kunden, kan gå ud på, at det er de identifikationsoplysninger, som kunden skal afgive til den indberetningspligtige, jf. ovenfor, der skal indberettes.

De regler, der fastsættes om indberetning af oplysninger om identiteten af den indberetningspligtige, vil bl.a. kunne gå ud på, at det er den indberetningspligtiges SE-nummer, der skal indberettes.

For så vidt angår de nærmere regler om indberetning af størrelsen af beløbet, vil der kunne fastsættes regler om, at indberetning vil skulle ske i danske kroner.

For så vidt angår indberetningen om overførsler mellem pengeinstitutter m.v. af aktiesparekonti, kan de nærmere regler gå ud på, at det overdragende og modtagende pengeinstitut m.v. skal identificeres med deres SE-nummer.

Til nr. 2.

Det foreslås at udvide den gældende indberetningsforpligtelse i skatteindberetningslovens § 17, stk. 3, om indberetning af handel med aktier, så indberetningsforpligtelsen også omfatter den, der som led i sin virksomhed medvirker til overførsel af aktier m.v. mellem en aktiesparekonto og dennes ejer eller mellem en rateopsparing i pensionsøjemed, en opsparing i pensionsøjemed, en aldersopsparing, en selvponseringsordning eller en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og dennes ejer.

Pengeinstitutterne skal efter gældende regler i skatteindberetningslovens § 17 foretage indberetning til Skatteforvaltningen om personers køb og salg af aktier m.v. Indberetningerne gør skattemyndighederne i stand til at beregne personers aktieavance og tab.

Overførsel af aktier fra ejeren til en pensionsordning m.v. behandles som en skattepligtig afståelse for ejeren, mens overførsel af aktier fra en pensionsordning til ejeren behandles som en erhvervelse.

De nuværende regler i skatteindberetningsloven indeholder ikke tilstrækkelig hjemmel til, at pengeinstitutterne skal indberette sådanne interne overførsler mellem ejeren og dennes pensionsordning m.v. Det indebærer, at skattemyndighederne ikke i alle tilfælde automatisk får indberetning om sådanne skattepligtige afståelser og erhvervelser.

Det foreslås derfor, at den gældende indberetningsforpligtelse udvides til også at omfatte overførsel af aktier til og fra pensionsordninger m.v., der omfattes af pensionsbeskatningsloven. Samtidig foreslås det, at overførsel af aktier mellem ejeren og dennes aktiesparekonto ligeledes skal indberettes på lige fod med ejerens andre salg og køb af aktier, der foregår uden for en pensionsordning og uden for aktiesparekontoen (dvs. for »frie midler«).

Hermed bliver Skatteforvaltningen i stand til beregne ejerens aktieavance og tab på de pågældende aktier, som overføres til eller fra det »frie« depot uden for pensionsordningen og aktiesparekontoen.

Hvis aktiespare- eller pensionskontoen er placeret i et andet pengeinstitut end ejerens »frie« depot, vil indberetningen skulle foretages af det pengeinstitut, der efter branchens kutyme eller efter indbyrdes aftale mellem pengeinstitutterne står for indberetningen. Det vil normalt være det pengeinstitut, hvor aktiespare- eller pensionskontoen er placeret.

Overførsler mellem en pensionsordning og aktiesparekontoen vil ikke skulle indberettes efter den foreslåede bestemmelse. Det skyldes, at en sådan afståelse og erhvervelse ikke påvirker ejerens almindelige indkomst.

Til nr. 3

Det foreslås at udvide den gældende indberetningsforpligtelse i skatteindberetningslovens § 19, stk. 1, om indberetning af erhvervelser og afståelser af obligationer, herunder konvertible obligationer, aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 og investeringsbeviser, så indberetningsforpligtelsen også omfatter overførsel af de nævnte værdipapirer mellem en aktiesparekonto og dennes ejer eller mellem en rateopsparing i pensionsøjemed, en opsparing i pensionsøjemed, en aldersopsparing, en selv-pensioneringsordning eller en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og dennes ejer.

Pengeinstitutter skal efter gældende regler i skatteindberetningslovens § 19 foretage indberetning til Skatteforvaltningen om personers køb og salg af obligationer, investeringsbeviser og aktier m.v. i investeringsselskaber. Indberetningerne gør skattemyndighederne i stand til at beregne personens avancer og tab.

Overførsel af obligationer, investeringsbeviser og aktier fra ejeren til en pensionsordning m.v. behandles som en skattepligtig afståelse for ejeren, mens overførsel fra en pensionsordning til ejeren behandles som en erhvervelse.

De nuværende regler i skatteindberetningsloven indeholder ikke tilstrækkelig hjemmel til, at pengeinstitutterne skal indberette sådanne interne overførsler mellem ejeren og dennes pensionsordning m.v. Det indebærer, at skattemyndighederne ikke i alle tilfælde automatisk får indberetning om sådanne skattepligtige afståelser og erhvervelser.

Det foreslås, at pengeinstitutter pålægges indberetningspligt for så vidt angår overførsel af obligationer, investeringsbeviser og aktier m.v. i investeringsselskaber til og fra pensionsordninger m.v., der omfattes af pensionsbeskatningsloven. Samtidig foreslås det, at de nævnte værdipapirer mellem ejeren og dennes aktiesparekonto ligeledes skal indberettes på lige fod med ejerens andre salg og køb af aktier for frie midler.

Hermed bliver Skatteforvaltningen i stand til beregne ejerens avance og tab på de pågældende værdipapirer, som overføres til eller fra det »frie« depot uden for pensionsordningen og aktiesparekontoen.

Hvis aktiespare- eller pensionskontoen er placeret i et andet pengeinstitut end ejerens »frie« depot, vil indberetningen skulle foretages af det pengeinstitut, der efter branchens kutyme eller efter indbyrdes aftale mellem pengeinstitutterne står for indberetningen. Det vil normalt være det pengeinstitut, hvor aktiespare- eller pensionskontoen er placeret.

Overførsler mellem en ejers pensionsordning og aktiesparekonto vil ikke skulle indberettes efter den foreslåede bestemmelse. Det skyldes, at en sådan afståelse og erhvervelse ikke påvirker ejerens almindelige indkomst.

Til nr. 4

Skatteindberetningslovens § 19, stk. 3, indeholder reglerne for, hvem indberetningspligterne efter lovens § 19, stk. 1 og 2, påhviler. Da de gældende indberetningspligter i skatteindberetningslovens § 19, stk. 1 og 2, ikke omfatter overførsler mellem ejeren og dennes pensionsordning m.v. eller aktiesparekonto, indeholder skatteindberetningslovens § 19, stk. 3, ikke nogen regel om, hvem indberetningspligten vedrørende sådanne overførsler påhviler.

Det foreslås, at indberetningspligten vedrørende sådanne overførsler skal påhvile den, der som led i sit erhverv medvirker til overførsler omfattet af skatteindberetningslovens § 19, stk. 1, 2. pkt.

Forslaget er nødvendiggjort af, at overførsler af obligationer, investeringsbeviser og aktier m.v. i investeringsselskaber mellem ejeren og dennes pensionsordning m.v. eller aktiesparekonti ved lovforslagets § 37, nr. 3, gøres indberetningspligtigt. Forslaget præciserer således, at indberetningspligten påhviler den, der medvirker til overførslen.

Til nr. 5

Efter skatteindberetningslovens § 47, stk. 1, påhviler indberetningspligten efter en række af lovens indberetningsregler, herunder reglerne for finansielle virksomheders indberetningspligter, fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende her i landet, eller som driver virksomhed fra et fast driftssted her i landet.

Efter skatteindberetningslovens § 48, stk. 1, fører Skatteforvaltningen register over indberetningspligtige efter en række af lovens indberetningsregler, herunder reglerne for finansielle virksomheders indberetningspligter.

Af skatteindberetningslovens § 54, stk. 5, fremgår det, at hvis en indberetningspligtig efter en række af lovens indberetningsregler, herunder reglerne for finansielle virksomheders indberetningspligter, har forsøgt indberetning, og Skatteforvaltningen har meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl eller lignende, skal den indberetningspligtige foretage genindberetning inden for en frist, som meddeles af Skatteforvaltningen.

Efter skatteindberetningslovens § 59, stk. 1, nr. 3, kan den indberetningspligtige, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at foretage indberetning efter en lang række af lovens indberetningsregler, straffes med bøde. Dette gælder bl.a. ved undladelse af indberetning efter reglerne for finansielle virksomheders indberetningspligter.

Det foreslås, at der indsættes en henvisning til den foreslåede nye § 11 a i skatteindberetningsloven, jf. lovforslagets § 37, nr. 1, i disse bestemmelser.

Den foreslåede § 11 a i skatteindberetningsloven, jf. lovforslagets § 37, nr. 1, er en ny indberetningspligt, hvorefter pengeinstitutter m.v. vil skulle foretage indberetning af visse oplysninger vedrørende aktiesparekonti. Pengeinstitutter m.v. er i forvejen undergivet indberetningspligt vedrørende konti, depoter og handler med værdipapirer. Med henblik på at sikre ensartethed, er det fundet hensigtsmæssigt, at indberetningspligten efter den foreslåede § 11 a i skatteindberetningsloven, jf. lovforslagets § 37, nr. 1, undergives samme regler om territorial afgrænsning, registrering af de indberetningspligtige, genindberetning ved fejl og straf for forsætlig og grov uagtsom undladelse af indberetning, som efter de gældende regler er knyttet til de eksisterende indberetningspligter.

Forslaget indebærer således, at indberetningspligten efter den foreslåede § 11 a i skatteindberetningsloven, jf. lovforslagets § 37, nr. 1, vil påhvile fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende her i landet, eller som driver virksomhed fra et fast driftssted her i landet.

Det bemærkes i denne forbindelse, at efter lovforslagets § 3, stk. 3, nr. 2, skal kreditinstitutter, der efter tilladelse i et andet land inden for EU eller EØS udøver kreditinstitutvirksomhed, som betingelse for at kunne oprette en aktiesparekonti bl.a. foretage indberetning til Skatteforvaltningen efter de til enhver tid gældende skatteregler. Udover de pengeinstitutter, der er hjemmehørende i Danmark eller driver virksomhed med fast driftssted her i landet, vil de udenlandske pengeinstitutter m.v., der ønsker at kunne oprette aktiesparekonti, således skulle foretage indberetning om aktiesparekonti til Skatteforvaltningen.

Forslaget indebærer desuden, at Skatteforvaltningen vil skulle føre register over indberetningspligtige efter den foreslåede § 11 a i skatteindberetningsloven, jf. lovforslagets § 37, nr. 1. Denne ændring er dog af begrænset rækkevidde, da indberetning vedrørende aktiesparekonti også i et vist omfang skal ske efter skatteindberetningslovens §§ 12 og 16-19, og de indberetningspligtige pengeinstitutter m.v. vil således som udgangspunkt allerede være registreret som indberetningspligtige.

Forslaget indebærer ligeledes, at Skatteforvaltningen kan meddele den indberetningspligtige, efter den foreslåede § 11 a i skatteindberetningsloven, jf. lovforslagets § 37, nr. 1, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl eller lignende. I så fald skal den indberetningspligtige foretage genindberetning inden for en frist, som meddeles af Skatteforvaltningen.

Endelig indebærer forslaget, at den indberetningspligtige, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader

at foretage indberetning efter den foreslåede § 11 a i skatteindberetningsloven, jf. lovforslagets § 37, vil kunne straffes med bøde.

Til nr. 6-8

Den gældende bestemmelse i skatteindberetningslovens § 50 regulerer en række undtagelser fra indberetningspligten i forhold til pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningsloven. Pensionsordninger er som hovedregel undtaget fra indberetningspligt i forhold til bl.a. beholdning af aktier, obligationer, investeringsbeviser og finansielle kontrakter samt køb og salg heraf samt udenlandske udbytter.

Det foreslås, at der i skatteindberetningsloven tilsvarende fastsættes undtagelser fra en række indberetningspligter vedrørende den foreslåede aktiesparekonto. Således foreslås det at indsætte et nyt *stk. 3* i skatteindberetningslovens § 50, som fastsætter, at skatteindberetningslovens § 16, § 17, stk. 3, § 18 stk. 1, § 18, stk. 2, og 19, ikke omfatter aktiesparekonti. For så vidt angår § 18, stk. 1, gælder undtagelsen dog kun indberetning af renter og andet afkast, og for så vidt angår § 18, stk. 2, gælder undtagelsen dog kun indberetning af udenlandsk udbytte af investeringsbeviser og aktier m.v.

Skatteindberetningslovens § 16 vedrører udbytte på aktier m.v. i depot til forvaltning, mens skatteindberetningslovens § 18, stk. 2, bl.a. vedrører udbytte af investeringsbeviser, udbytte af aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19. At indberetningspligten herpå som hovedregel undtages, skyldes, at der ikke er behov for indberetning af udbytte modtaget fra udenlandske aktier eller investeringsbeviser, da data hverken skal bruges til beskatning eller afstemning. Udbytter fra danske selskaber skal indberettes, også for så vidt angår pensionsordninger og aktiesparekonti, jf. skatteindberetningslovens § 50, stk. 3, der med forslaget § 37, nr. 7, ændres til § 50, stk. 4.

Skatteindberetningslovens § 17, stk. 3, vedrører indberetning af erhvervelse og afståelse af aktier mv. Skatteindberetningslovens § 19 vedrører bl.a. indberetning af erhvervelser og afståelser af obligationer, aktier, mv. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 og investeringsbeviser. At indberetningspligten herpå undtages for så vidt angår aktiesparekontoen, skyldes, at der ikke er behov for at modtage indberetninger om værdipapirhandler, der sker på aktiesparekontoen, da data ikke skal bruges ved indkomstopgørelsen til beregning af gevinst og tab.

Skatteindberetningslovens § 18, stk. 1, vedrører obligationer, herunder konvertible obligationer. Konvertible obligationer kan indgå på en aktiesparekonto derved, at de kan erhverves på grundlag af aktier, der allerede indgår på aktiesparekontoen. Der er således behov for, at der foretages indberetning af kursværdien af konvertible obligationer. På denne baggrund foreslås det at indsætte en undtagelse for indberetningen vedrørende renter og andet afkast efter skatteindberetningslovens § 18, stk. 1, for så vidt angår aktiesparekonti. At indberetningspligten herpå undtages, skyldes, at der ikke er behov for indberetning af renter og andet afkast af konvertible obligationer, da data hverken skal bruges til beskatning eller afstemning.

Det bemærkes, at de foreslåede undtagelser fra indberetningspligten ikke indebærer, at der ikke skal foretages indberetning i forbindelse med interne overførsler mellem ejeren af en aktiesparekonto og dennes almindelige depot uden for aktiesparekontoen, jf. forslaget § 37, nr. 2 og 3.

Som følge af den foreslåede indsættelse af et nyt stykke 3 i skatteindberetningslovens § 50, foreslås stk. 3 ændres til *stk. 4*.

Samtidig foreslås det, at stk. 4 udvides til også at omfatte aktiesparekonti. Således pålægges pengeinstitutter indberetningspligt efter § 16 og 18 for så vidt angår udbytte af investeringsbeviser og aktier m.v. i danske selskaber m.v. Bestemmelsen svarer til, hvad der i dag gælder for pensionsordninger.

Det vil sige, at udbytte af aktier og investeringsbeviser m.v. i danske selskaber og investeringsinstitutter skal indberettes, uanset om de pågældende papirer indgår på en aktiesparekonto. Formålet med bestemmelsen er, at Skatteforvaltningen kan kontrollere, om der er sket korrekt afregning af indeholdt udbytteskat.

Til nr. 9

Efter skatteindberetningslovens § 52, stk. 2, nr. 5, må en konto, der skal indberettes om efter skatteindberetningsloven, ikke oprettes, hvis den, der skal indberettes om, ikke har afgivet de oplysninger, der er nødvendige for at identificere vedkommende.

Det foreslås, at der tilføjes en henvisning til den foreslåede regel i skatteindberetningslovens § 11 a, jf. lovforslagets § 37, nr. 1, til denne bestemmelse, så reglen også kommer til at gælde for konti, der skal indberettes om efter den foreslåede § 11 a i skatteindberetningsloven.

Skatteindberetningslovens § 52, stk. 2, nr. 5, skal sikre, at en konto ikke kan oprettes, hvis den indberetningspligtige ikke har fået de nødvendige oplysninger til at indberette om kundens identitet. Den foreslåede regel i skatteindberetningslovens § 11 a om indberetning af visse oplysninger om aktiesparekonti, omhandler ligeledes indberetninger i relation til konti. Derfor er det også relevant at sikre, at det indberetningspligtige pengeinstitut m.v. inden oprettelsen af en aktiesparekonto har de nødvendige oplysninger om kundens identitet til at kunne indberette efter den foreslåede § 11 a i skatteindberetningsloven.

Forslaget indebærer, at en kontantkonto oprettet som en del af en aktiesparekonto, der skal indberettes om efter den foreslåede § 11 a i skatteindberetningsloven, ikke kan oprettes, hvis den, der ønsker aktiesparekontoen og dermed kontantkontoen oprettet, ikke har afgivet de oplysninger, der er nødvendige for at identificere vedkommende i forbindelse med indberetningen.

Til nr. 10

Efter skatteindberetningslovens § 52, stk. 2, nr. 9, må et depot, der skal indberettes om efter de regler i skatteindberetningsloven, der omhandler indberetning om aktier og investeringsbeviser m.v. og obligationer, ikke oprettes, hvis den, der skal indberettes om, ikke har afgivet de oplysninger, der er nødvendige for at identificere vedkommende.

Det foreslås, at der tilføjes en henvisning til den foreslåede regel i skatteindberetningslovens § 11 a, jf. lovforslagets § 37, nr. 1, til denne bestemmelse, så reglen også kommer til at gælde for depoter, der skal indberettes om efter den foreslåede § 11 a i skatteindberetningsloven.

Skatteindberetningslovens § 52, stk. 2, nr. 9, skal sikre, at et depot ikke kan oprettes, hvis den indberetningspligtige ikke har fået de nødvendige oplysninger til at indberette om kundens identitet. Den foreslåede regel i skatteindberetningslovens § 11 a om indberetning af visse oplysninger om aktiesparekonti, omhandler ligeledes indberetninger i relation til depoter. Derfor er det også relevant at sikre, at det indberetningspligtige pengeinstitut m.v. inden oprettelsen af en aktiesparekonto, og herunder det værdipapirdepot, som indgår heri, har de nødvendige oplysninger om kundens identitet, til at kunne indberette efter den foreslåede § 11 a i skatteindberetningsloven.

Forslaget indebærer, at et depot oprettet som en del af en aktiesparekonto, der skal indberettes om efter den foreslåede § 11 a i skatteindberetningsloven, ikke kan oprettes, hvis den, der ønsker aktiesparekontoen og dermed depotet oprettet, ikke har afgivet de oplysninger, der er nødvendige for at identificere vedkommende i forbindelse med indberetningen.

Til nr. 11

Efter skatteindberetningslovens § 54, stk. 1, er indberetningsfristen for langt de fleste af lovens indberetninger, der sker årligt, den 20. januar i året efter det kalenderår, indberetningen vedrører, eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag.

Det foreslås, at der indsættes en henvisning til den foreslåede § 11 a i skatteindberetningsloven, jf. lovforslagets § 37, nr. 1, i skatteindberetningslovens § 54, stk. 1.

Det er hensigtsmæssigt, at der skal gælde samme indberetningsfrister for alle de årlige indberetninger, som pengeinstitutter m.v. skal foretage vedrørende konti og depoter, og dermed at indberetningerne efter

den foreslåede § 11 a i skatteindberetningsloven, jf. lovforslagets § 37, nr. 1, undergives samme frist, som disse øvrige indberetninger.

Forslaget sikrer således, at de ovennævnte frister for indberetning også kommer til at gælde for indberetninger efter den foreslåede § 11 a i skatteindberetningsloven, jf. lovforslagets § 37, nr. 1.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende lov

Lovforslaget

§ 34

I aktieavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1148 af 29. august 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 683 af 8. juni 2017, § 6 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og § 2 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, foretages følgende ændringer:

§ 32. Indskud af aktier og tegningsret til aktier i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed, i en aldersopsparing, i en selv-pensioneringsordning eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, sidestilles med afståelse. Som afståelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages.

Stk. 2. Udlodning af aktier og tegningsret til aktier fra en ordning som nævnt i stk. 1 sidestilles med anskaffelse. Som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet. Er der betalt et beløb efter pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 1 og 6, anvendes dog dette som anskaffelsessum.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af aktier fra pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, og § 15 C.

1. I § 32, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »tegningsret til aktier«: »på en aktiesparekonto omfattet af aktiesparekontoloven eller«.

2. I § 32, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »tegningsret til aktier«: »fra en aktiesparekonto omfattet af aktiesparekontoloven eller«.

§ 35

I kursgevinstloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1283 af 25. oktober 2016, som ændret ved § 3 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

§ 35. Indskud af en fordring eller en kontrakt i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed, i en aldersopsparing, i en selv-pensioneringsordning eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og indskud af en obligation på en etableringskonto eller iværksætterkonto efter lov om indskud på etab-

1. I § 35, *1. pkt.*, indsættes efter »Indskud af en fordring«: »på en aktiesparekonto omfattet af aktiesparekontoloven, indskud af en fordring«.

leringskonto og iværksætterkonto, sidestilles med afståelse. Som afståelsessum anses værdien på indskudstidspunktet. Udlodning af en obligation fra en etableringskonto eller iværksætterkonto efter lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto sidestilles med erhvervelse. Udlodning af en fordring eller en kontrakt fra en rateopsparing i pensionsøjemed, fra en opsparing i pensionsøjemed, fra en aldersopsparing eller en selvpensioneringsordning, fra en børneopsparingsordning som nævnt i 1. pkt. sidestilles med erhvervelse. Som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet. 1.-5. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af fordringer og kontrakter i pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, og § 15 C.

2. § 35, 4. pkt., indsættes efter »Udlodning af en fordring«: »fra en aktiesparekonto omfattet af aktiesparekontoloven og udlodning af en fordring«.

§ 36

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1224 af 29. september 2016, som ændret ved § 19 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og § 4 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

§ 35. Indskud af en fordring eller en kontrakt i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed, i en aldersopsparing, i en selvpensioneringsordning eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og indskud af en obligation på en etableringskonto eller iværksætterkonto efter lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto, sidestilles med afståelse. Som afståelsessum anses værdien på indskudstidspunktet. Udlodning af en obligation fra en etableringskonto eller iværksætterkonto efter lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto sidestilles med erhvervelse. Udlodning af en fordring eller en kontrakt fra en rateopsparing i pensionsøjemed, fra en opsparing i pensionsøjemed, fra en aldersopsparing eller en selvpensioneringsordning, fra en børneopsparingsordning som nævnt i 1. pkt. sidestilles med erhvervelse. Som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet. 1.-5. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af fordringer og kontrakter i pensionsordninger, der er

1. I § 35, 1. pkt., indsættes efter »Indskud af en fordring«: »på en aktiesparekonto omfattet af aktiesparekontoloven, indskud af en fordring«.

godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, og § 15 C.

§ 1. Loven gælder for opkrævning af skatter og afgifter m.v., for hvilke virksomheder, selskaber, fonde eller foreninger m.v. er eller skulle have været registreret hos eller anmeldt til told- og skatteforvaltningen, i det omfang der ikke er fastsat særlige bestemmelser i anden lovgivning eller i EF-forordninger.

Stk. 2.-3. ---

Stk. 4. Loven gælder uanset stk. 1 ikke opkrævning af told.

Stk. 5. ---

§ 16. Nedenstående ind- og udbetalinger fra og til virksomheder, selskaber, fonde og foreninger, offentlige myndigheder, institutioner m.v. indgår i en samlet saldoopgørelse (skattekontoen) efter reglerne i dette kapitel:

1) ...

2) Betalinger efter selskabsskatteloven, fondsbeskatningsloven, kulbrinteskatteloven, toldloven, lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, lov om afgift af skadesforsikringer, tinglysningsafgiftsloven og lov om afgift af bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og af arbejdsulykkeserstatninger m.v.

3)-6) ---

2. I § 1, stk. 4, indsættes efter »opkrævning af told«: »og opkrævning efter aktiesparekontoloven«.

3. I § 16, nr. 2, indsættes efter »fondsbeskatningsloven,«: »aktiesparekontoloven,«.

§ 37

I skatteindberetningsloven, lov nr. 1536 af 19. december 2017, som ændret ved § 6 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, § 7 i lov nr. 396 af 2. maj 2018 og § 13 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 11 indsættes:

»§ 11 a. Pengeinstitutter m.v., der forvalter konti omfattet af aktiesparekontoloven, skal hvert år indberette følgende oplysninger om aktiesparekontoen til told- og skatteforvaltningen:

1) Identifikation af den, der foretager indberetningen.

2) Identifikation af ejeren af aktiesparekontoen.

3) Størrelsen af kalenderårets skat og beskatningsgrundlag. Har ejeren af aktiesparekontoen i løbet af et kalenderår været fuldt og begrænset skattepligtig i forskellige perioder, oplyses størrelsen af skatten og beskatningsgrundlaget i hver af disse perioder.

4) Størrelsen af kalenderårets afgift og grundlaget for afgiften, jf. aktiesparekontolovens § 9, stk. 3, 2. pkt.

Stk. 2. Overføres en aktiesparekonto mellem to pengeinstitutter m.v., skal begge pengeinstitutter m.v. oplyse overførelsesdatoen og identifikation af det pengeinstitut m.v., som aktiesparekontoen er afgivet til og modtaget fra.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningen.«

§ 17. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Den, der som led i sin virksomhed formidler handel med aktier m.v., skal hvert år foretage indberetning til told- og skatteforvaltningen om erhvervelser og afståelser af aktier m.v., der er formidlet i det forudgående kalenderår. Indberetningen skal omfatte oplysninger om identiteten af aktien m.v. og oplysninger om antallet af aktier m.v., anskaffelses- eller afståelsestidspunktet og anskaffelses- eller afståelsessummen for aktien m.v.

§ 19. De indberetningspligtige efter stk. 3 skal indberette til told- og skatteforvaltningen om erhvervelser og afståelser af obligationer, herunder konvertible obligationer, aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 og investeringsbeviser. Indberetningspligten omfatter endvidere hævn timer i kontoførende investeringsforeninger og indfri elser af obligationer. Indberetning skal dog ikke foretages, hvis der er tale om en undtaget ordning omfattet af pensionsbeskatningsloven, jf. § 50. Indberetningen skal omfatte oplysning om:

1)-5) ---

Stk. 2. ---

2. I § 17, *stk. 3*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Det samme gælder den, der som led i sin virksomhed medvirker til overførsel af aktier m.v. mellem en aktiesparekonto omfattet af aktiesparekontoloven og dennes ejer eller mellem en rateopsparing i pensionsøjemed, en opsparing i pensionsøjemed, en aldersopsparing, en selvpensioneringsordning eller en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og dennes ejer.«

3. I § 19, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Tilsvarende gælder for overførsel af de i 1. pkt. nævnte værdipapirer mellem en aktiesparekonto omfattet af aktiesparekontoloven og dennes ejer eller mellem en rateopsparing i pensionsøjemed, en opsparing i pensionsøjemed, en aldersopsparing, en selvpensioneringsordning eller en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og dennes ejer.«

Stk. 3. Indberetningspligten påhviler den, der som led i sit erhverv handler med eller formidler overdragelse af værdipapirer nævnt i stk. 1 eller kontrakter og fordringer nævnt i stk. 2. Det samme gælder den, der har det som sit erhverv at indgå eller formidle aftaler om sådanne kontrakter eller fordringer. Indberetningspligten vedrørende hævnninger fra en konto i en kontoførende investeringsforening påhviler foreningen. Indberetningspligten vedrørende indfrielse af obligationer påhviler som udgangspunkt den, der modtager værdipapirerne i depot til forvaltning. Er værdipapiret ikke deponeret her i landet, og formidles indfrielsen af obligationen af en anden, der som led i sit erhverv formidler eller foretager indløsninger, påhviler indberetningspligten denne.

§ 47. Indberetningspligten m.v. efter §§ 1, 5, 6, 8, 12-19, 24-26, 28-32, 38-40 og 42, § 43, stk. 1, og §§ 44-46 og efter regler udstedt i medfør af §§ 4, 7 og 9 og § 10, jf. § 9, og § 11 påhviler fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende her i landet, eller som driver virksomhed fra et fast driftssted her i landet. Personer som nævnt i kildeskattelovens § 3, stk. 1, og dødsboer efter disse samt udenlandske repræsentationer og udenlandske statsborgere, der omfattes af kildeskattelovens § 3, stk. 2 og 3, er ikke indberetningspligtige efter 1. pkt.

Stk. 2. ---

§ 48. Told- og skatteforvaltningen fører register over indberetningspligtige som nævnt i §§ 5, 6, 12-19, 24-26, 30-32 eller 42, § 43, stk. 1, eller §§ 44-46, indberetningspligtige efter regler udstedt i medfør af §§ 4 eller 9, § 10, jf. § 9, eller § 11 og frivillige indberettere efter § 20 eller § 43, stk. 2.

Stk. 2-3. ---

§ 50. Indberetningspligten efter §§ 14, 15 a-19 og 28 omfatter ikke følgende ordninger omfattet af pensionsbeskatningsloven, jf. dog stk. 3:

1)-5) ---

Stk. 2. Indberetningspligten efter § 12 omfatter ikke ordninger som nævnt i stk. 1, nr. 1-3, og er for ordninger som nævnt i stk. 1, nr. 4 og 5, begrænset til at omfatte oplysning om identiteten af den indberetningspligtige og kontohaveren samt kontoens nummer.

4. I § 19, stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 2.« til: »stk. 2, eller medvirker til overførsler omfattet af stk. 1, 2. pkt.«.

5. I § 47, stk. 1, 1. pkt., § 48, stk. 1, § 54, stk. 5, og § 59, stk. 1, nr. 3, ændres »12-19« til: »11 a-19«.

6. I § 50, stk. 1, ændres », jf. dog stk. 3« til: », jf. dog stk. 4«.

7. I § 50 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Indberetningspligten efter § 16, § 17, stk. 3, § 18 stk. 1, for så vidt angår renter og andet afkast, § 18, stk. 2, for så vidt angår udbytter,

og § 19 omfatter ikke aktiesparekonti omfattet af aktiesparekontoloven, jf. dog stk. 4«.

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

Stk. 3. Stk. 1 gælder ikke i relation til indberetningspligten efter §§ 16 og 18, for så vidt angår udbytte af investeringsbeviser og aktier m.v. i danske selskaber m.v.

§ 52. ---

Stk. 2. Afgiver den, hvorom der skal indberettes, ikke identifikationsoplysninger efter stk. 1 eller regler udstedt i medfør af stk. 3, gælder følgende:

1)-4) ---

5) En konto, hvorom der skal indberettes efter § 12, må ikke oprettes.

6)-8) ---

9) Et depot, hvorom der skal indberettes efter §§ 15 a eller 16, § 17, stk. 1 og 2, eller § 18, må ikke oprettes.

10) ---

Stk. 3. ---

§ 54. Indberetning til told- og skatteforvaltningen efter §§ 8, 12-14, 15 a og 17, § 18, jf. dog stk. 3, §§ 19, 26-28, 30-32, 34-36, 38 og 40 og § 43, stk. 1, og efter regler udstedt i medfør af § 9, § 10, jf. § 9, eller § 11 skal foretages senest den 20. januar eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag.

Stk. 2-7. ---

8. I § 50, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, ændres: »Stk. 1 gælder ikke« til: »Stk. 1 og 3 gælder ikke«.

9. I § 52, *stk. 2, nr. 5*, ændres »§ 12« til: »§§ 11 a eller 12«.

10. I § 52, *stk. 2, nr. 9*, ændres »§§ 15 a« til: »§§ 11 a, 15 a«.

11. I § 54, *stk. 1*, ændres »§§ 8, 12-14« til: »§ 8, § 11 a, stk. 1 og 2, §§ 12-14«.